Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (tretia rozšírená komora)

z 1. júna 2022 *

„Hospodárska a menová únia – Banková únia – Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností (SRM) – Postup riešenia krízovej situácie v prípade subjektu, ktorý zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá – Prijatie programu riešenia krízovej situácie banky Banco Popular Español zo strany SRB – Prenesenie právomoci – Povinnosť odôvodnenia – Zásada dobrej správy vecí verejných – Článok 20 nariadenia (EÚ) č. 806/2014 – Právo byť vypočutý – Majetkové právo“

Vo veci T-570/17,

Algebris (UK) Ltd, so sídlom v Londýne (Spojené kráľovstvo),

Anchorage Capital Group LLC, so sídlom v New Yorku, New York (USA),

v zastúpení: T. Soames, N. Chesaites, advokáti, a R. East, solicitor,

žalobkyne,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: L. Flynn a A. Steiblytė, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB), v zastúpení: J. King a M. Fernández Rupérez, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci B. Meyring, S. Schelo, F. Fernández de Trocóniz Robles, T. Klupsch a S. Ianc, advokáti,

a

Banco Santander, SA, so sídlom v Santanderi (Španielsko), v zastúpení: J. Rodríguez Cárcamo, A. Rodríguez Conde, D. Sarmiento Ramírez-Escudero, advokáti, a G. Cahill, barrister,

vedľajší účastníci konania,

* Jazyk konania: angličtina.

ktorej predmetom je návrh podľa článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Komisie (EÚ) 2017/1246 zo 7. júna 2017, ktorým sa schvaľuje program riešenia krízovej situácie banky Banco Popular Español (Ú. v. EÚ L 178, 2017, s. 15),

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia rozšírená komora),

v zložení: predseda M. van der Woude, sudcovia M. Jaeger, V. Kreuschitz, G. De Baere (spravodajca) a G. Steinfatt,

tajomník: P. Cullen, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 24. júna 2021,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1 V nadväznosti na finančnú krízu z roku 2008 bolo prijaté rozhodnutie o vytvorení bankovej únie v rámci Európskej únie, založenej na jednotnom, úplnom a podrobnom súbore pravidiel pre finančné služby, ktorý bude platiť pre celý vnútorný trh a zahŕňať jednotný mechanizmus dohľadu, ako aj nové rámce ručenia za vklady a riešenia zlyhaní bánk.

2 Prvá etapa vytvárania bankovej únie spočívala v zriadení jednotného mechanizmu dohľadu (JMD) nariadením Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa Európska centrálna banka poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (Ú. v. EÚ L 287, 2013, s. 63). Podľa odôvodnenia 12 tohto nariadenia by mal JMD zabezpečiť, aby sa politika Únie týkajúca sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami vykonávala súdržne a účinne, aby sa jednotný súbor pravidiel pre finančné služby uplatňoval rovnakým spôsobom na úverové inštitúcie vo všetkých dotknutých členských štátoch a aby tieto úverové inštitúcie podliehali dohľadu najvyššej kvality bez toho, aby ho obmedzovali iné, neprudenciálne aspekty. Na tento účel nariadenie č. 1024/2013 poveruje Európsku centrálnu banku (ECB) osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami, s cieľom prispieť k bezpečnosti a solidarite úverových inštitúcií a k stabilite finančného systému v Únii a v každom členskom štáte.

3 Následne bola prijatá smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 190). Jej odôvodnenie 1 znie takto:

„Finančná kríza ukázala, že na úrovni Únie je výrazný nedostatok vhodných nástrojov, pomocou ktorých by bolo možné účinne riešiť situáciu nezdravých alebo zlyhávajúcich úverových inštitúcii a investičných spoločností… Takéto nástroje sú potrebné najmä na to, aby sa zabránilo platobnej neschopnosti, alebo v prípade, keď platobná neschopnosť nastane, na minimalizáciu nepriaznivých následkov pomocou zachovania systémovo dôležitých funkcií príslušnej inštitúcie.

Počas krízy boli uvedené výzvy významným faktorom, ktorý prinútil členské štáty zachrániť inštitúcie pomocou použitia peňazí daňových poplatníkov. Cieľom dôveryhodného rámca pre ozdravenie a riešenie krízových situácií je v čo najväčšej miere predchádzať nutnosti prijímať takéto kroky.“

4 Cieľom smernice 2014/59 je zaviesť spoločné minimálne pravidlá harmonizácie vnútroštátnych ustanovení upravujúcich riešenie krízových situácií bánk v Únii a smernica stanovuje spoluprácu medzi orgánmi pre riešenie krízových situácií v prípade zlyhania cezhraničných bánk. V tomto smere smernica 2014/59 predovšetkým v článku 3 ods. 1 stanovuje, že každý členský štát určí jeden alebo výnimočne viacero orgánov pre riešenie krízových situácií, ktoré sú splnomocnené uplatňovať nástroj riešenia krízových situácií a vykonávať právomoci riešiť krízové situácie.

5 Vzhľadom na to, že na jednej strane smernica 2014/59 nemala za následok centralizáciu rozhodovacieho procesu v oblasti riešenia krízových situácií, že predovšetkým vnútroštátnym orgánom v jednotlivých členských štátoch poskytovala spoločné nástroje a právomoci na riešenie krízových situácií a že im ponechávala právomoc voľnej úvahy, pokiaľ ide o použitie týchto nástrojov a vnútroštátnych mechanizmov na financovanie riešenia krízových situácií, a na druhej strane vzhľadom na to, že smernica úplne nebránila prijímaniu samostatných a potenciálne protichodných rozhodnutí o riešení krízových situácií cezhraničných skupín v členských štátoch, však bolo prijaté rozhodnutie o zavedení jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií (SRM).

6 Druhá etapa vytvárania bankovej únie tak spočívala v prijatí nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 2014, s. 1).

7 Odôvodnenie 12 nariadenia č. 806/2014 stanovuje:

„Zabezpečenie toho, aby sa v rámci Únie prijímali účinné rozhodnutia o riešení krízových situácií zlyhávajúcich bánk, okrem iného aj v súvislosti s používaním financovania získaného na úrovni Únie, zohráva kľúčovú úlohu z hľadiska dobudovania vnútorného trhu s finančnými službami. V rámci vnútorného trhu môže zlyhanie týchto inštitúcií ovplyvniť stabilitu finančných trhov Únie ako celku. Zabezpečenie účinného financovania riešenia krízových situácií vo všetkých členských štátoch je ako prostriedok zaistenia rovnakých podmienok pre hospodársku súťaž a zlepšenie fungovania vnútorného trhu v najlepšom záujme nielen členských štátov, v ktorých banky vykonávajú svoju činnosť, ale aj všetkých členských štátov vo všeobecnosti. Bankové systémy na vnútornom trhu sú vo vysokej miere navzájom prepojené, skupiny bánk sú medzinárodné a banky majú veľký percentuálny podiel zahraničných aktív. Ak by sa SRM nezriadil, krízy bánk v členských štátoch zúčastnených na JMD by mali silnejší negatívny systémový vplyv aj na nezúčastnené členské štáty. Zriadením SRM sa zabezpečí neutrálny prístup pri riešení krízových situácií zlyhávajúcich bánk, a tým sa zvýši stabilita bánk v zúčastnených členských štátoch a predíde sa presahovaniu účinkov kríz do nezúčastnených členských štátov, čím sa uľahčí fungovanie vnútorného trhu ako celku. Mechanizmy spolupráce, pokiaľ ide o inštitúcie usadené v zúčastnených aj nezúčastnených členských štátoch, by mali byť jasné a žiaden členský štát ani skupina členských štátov by nemala byť priamo ani nepriamo diskriminovaná ako miesto poskytovania finančných služieb.“

8 Podľa článku 1 prvého odseku je cieľom nariadenia č. 806/2014 stanoviť jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií subjektov uvedených v článku 2, ktoré sú usadené v zúčastnených členských štátoch, konkrétne bánk, ktorých domovským orgánom dohľadu je ECB alebo príslušný vnútroštátny orgán v členských štátoch, ktorých menou je euro, alebo v členských štátoch, ktorých menou nie je euro a ktoré nadviazali úzku spoluprácu v súlade s článkom 7 nariadenia č. 1024/2013 (pozri odôvodnenie 15 nariadenia č. 806/2014).

9 Článok 1 druhý odsek nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že uvedené jednotné pravidlá a uvedený jednotný postup uplatňuje Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB) zriadená v súlade s článkom 42 nariadenia spolu s Radou Európskej únie, Európskou komisiou a vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií v rámci SRM zriadeného týmto nariadením. Ďalej je v ňom uvedené, že SRM je podporovaný jednotným fondom na riešenie krízových situácií (JFRKS).

10 Podľa článku 16 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 SRB prijíma rozhodnutie o opatrení na riešenie krízovej situácie v súvislosti s finančnou inštitúciou usadenou v zúčastnenom členskom štáte, keď sú splnené tri podmienky stanovené v článku 18 ods. 1 tohto nariadenia.

11 Podľa prvej podmienky subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá. Túto podmienku posudzuje ECB po porade so SRB alebo samotná SRB a považuje sa za splnenú, ak sa subjekt nachádza v jednej alebo viacerých situáciách uvedených v článku 18 ods. 4 nariadenia č. 806/2014.

12 Druhá podmienka predpokladá, že neexistujú reálne vyhliadky, že iné opatrenia súkromného sektora alebo opatrenia dohľadu by zabránili zlyhaniu subjektu v primeranom časovom horizonte.

13 Podľa tretej podmienky je opatrenie na riešenie krízovej situácie nevyhnutné vo verejnom záujme, t. j. je nevyhnutné na dosiahnutie jedného alebo viacerých cieľov riešenia krízovej situácie, pričom likvidáciou subjektu v rámci bežného konkurzného konania by sa v rovnakom rozsahu nedosiahlo splnenie týchto cieľov.

14 Článok 14 nariadenia č. 806/2014 vymedzuje ciele riešenia krízových situácií takto: zabezpečiť kontinuitu vykonávania zásadných funkcií; zabrániť významným nepriaznivým účinkom na finančnú stabilitu, najmä predchádzaním „nákaze“; chrániť verejné zdroje minimalizáciou závislosti od mimoriadnej verejnej finančnej podpory; chrániť vkladateľov a investorov; chrániť finančné prostriedky klientov a ich majetok.

15 Článok 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že SRB pred prijatím rozhodnutia o opatrení na riešenie krízovej situácie alebo výkonom právomoci odpísať alebo právomoci vykonať konverziu relevantných kapitálových nástrojov zabezpečí, aby osoba nezávislá od akéhokoľvek verejného orgánu vrátane SRB a vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií, ako aj od dotknutého subjektu uskutočnila spravodlivé, obozretné a realistické ocenenie aktív a záväzkov dotknutého subjektu.

16 Podľa článku 20 ods. 15 nariadenia č. 806/2014 je oceňovanie neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia o uplatňovaní nástroja riešenia krízových situácií alebo o vykonávaní právomoci riešiť krízové situácie, prípadne rozhodnutia o vykonávaní právomoci odpísať alebo konvertovať kapitálové nástroje.

17 Ak sú splnené podmienky stanovené v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014, SRB prijme program riešenia krízovej situácie.

18 Keď SRB, Rada a Komisia konajú v rámci postupu riešenia krízových situácií, musia zabezpečiť, aby bolo opatrenie na riešenie krízovej situácie prijaté v súlade s určitými zásadami vymenovanými v článku 15 nariadenia č. 806/2014, medzi ktoré patrí zásada, podľa ktorej akcionári inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, znášajú straty ako prví, ako aj zásada, podľa ktorej nijaký veriteľ nesmie utrpieť vyššie straty, než by utrpel, keby sa subjekt, ktorého krízová situácia sa rieši, zlikvidoval v rámci bežného konkurzného konania.

19 V programe riešenia krízovej situácie SRB určí uplatnenie nástrojov na riešenie krízových situácií. V článku 22 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 sú vymenované jednotlivé dostupné nástroje na riešenie krízových situácií, konkrétne odpredaj obchodnej činnosti, využitie preklenovacej inštitúcie, oddelenie aktív a záchrana pomocou vnútorných zdrojov.

20 V programe riešenia krízovej situácie môže SRB tiež uplatniť svoju právomoc na odpísanie alebo vykonanie konverzie kapitálových nástrojov dotknutého subjektu, a to za podmienok stanovených v článku 21 nariadenia č. 806/2014. Podľa článku 19 nariadenia č. 806/2014 môže opatrenie na riešenie krízovej situácie zahŕňať aj udelenie štátnej pomoci alebo pomoci z JFRKS.

21 Podľa článku 18 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 bezodkladne po prijatí programu riešenia krízových situácií ho SRB postúpi Komisii. Do 24 hodín od postúpenia programu riešenia krízových situácií zo strany SRB Komisia tento program buď schváli, alebo voči nemu vznesie námietku, pokiaľ ide o aspekty týkajúce sa jej vlastného uváženia, ktoré nie sú uvedené v treťom pododseku, konkrétne splnenie kritéria verejného záujmu alebo podstatnú zmenu výšky prostriedkov JFRKS. Čo sa týka týchto aspektov súvisiacich s voľnou úvahou, do 12 hodín od postúpenia programu riešenia krízových situácií zo strany SRB môže Komisia navrhnúť Rade, aby voči tomuto programu riešenia krízovej situácie vzniesla námietku z dôvodu, že program prijatý zo strany SRB nespĺňa kritérium verejného záujmu, alebo aby schválila podstatnú zmenu výšky prostriedkov JFRKS stanovenú v programe riešenia krízových situácií prijatom zo strany SRB, prípadne voči nej vzniesla námietku. Program riešenia krízových situácií môže nadobudnúť účinnosť len vtedy, ak Rada alebo Komisia nevznesú námietku do 24 hodín od jeho postúpenia zo strany SRB.

22 Článok 18 ods. 9 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že SRB zabezpečí prijatie potrebného opatrenia na riešenie krízovej situácie na účely realizácie programu riešenia krízových situácií zo strany dotknutých vnútroštátnych orgánov pre riešenie krízových situácií. Program riešenia krízových situácií je určený dotknutým vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií, pričom sa v ňom uvádzajú inštrukcie pre tieto orgány, ktoré prijímajú všetky opatrenia nevyhnutné na jeho vykonanie v súlade s článkom 29 nariadenia prostredníctvom výkonu právomocí riešiť krízové situácie.

23 Podľa článku 20 ods. 16 nariadenia č. 806/2014 na účely posúdenia, či by sa s akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo lepšie, ak by inštitúcia, ktorej krízová situácia sa rieši, bola subjektom bežného konkurzného konania, SRB zabezpečí, aby oceňovanie vykonala nezávislá osoba po tom, čo sa vykoná opatrenie na riešenie krízovej situácie. Toto oceňovanie môže podľa článku 76 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 806/2014 viesť k vyplateniu náhrady akcionárom alebo veriteľom, ak im v rámci riešenia krízovej situácie vznikli väčšie straty, než aké by im vznikli pri likvidácii v rámci bežného konkurzného konania.

Okolnosti predchádzajúce sporu a skutkové okolnosti, ktoré nastali po podaní žaloby

24 Žalobkyne, spoločnosti Algebris (UK) Ltd a Anchorage Capital Group LLC, sú správcovia investičných fondov, ktorí boli držiteľmi nástrojov dodatočného kapitálu Tier 1 a nástrojov kapitálu Tier 2 vydaných bankou Banco Popular Español, SA (ďalej len „Banco Popular“) pred prijatím programu riešenia jej krízovej situácie.

O situácii banky Banco Popular pred prijatím programu riešenia krízovej situácie

25 Skupina Banco Popular, ktorej materskou spoločnosťou bola banka Banco Popular, bola v čase riešenia krízovej situácie šiestou bankovou skupinou v Španielsku.

26 V roku 2016 banka Banco Popular zvýšila svoje základné imanie o 2,5 miliardy eur.

27 Dňa 5. decembra 2016 bol na výkonnom zasadnutí SRB prijatý plán riešenia krízovej situácie skupiny Banco Popular. Nástrojom riešenia krízových situácií uprednostneným v pláne riešenia krízovej situácie z roku 2016 bol nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov, ktorý je upravený v článku 27 nariadenia č. 806/2014.

28 Dňa 3. februára 2017 banka Banco Popular uverejnila ročnú správu za rok 2016, v ktorej uviedla, že potrebuje vytvoriť špeciálne rezervy vo výške 5,7 miliardy eur, čo viedlo ku konsolidovanej strate vo výške 3,485 miliardy eur, ako aj že vymenuje nového výkonného riaditeľa.

29 Dňa 10. februára 2017 agentúra DBRS Ratings Limited (DBRS) (teraz DBRS Morningstar) znížila rating banky Banco Popular s negatívnym výhľadom, a to vzhľadom na zhoršenú kapitálovú situáciu banky Banco Popular spôsobenú vyššou čistou stratou, než je strata očakávaná podľa ročnej správy, ktorá je uvedená v bode 28 vyššie, ako aj úsilím banky Banco Popular o zníženie stále vysokého objemu zlých aktív.

30 Dňa 3. apríla 2017 banka Banco Popular oznámila výsledok vnútorného auditu, podľa ktorého môžu byť potrebné úpravy ročnej správy za rok 2016. Tieto úpravy boli vykonané vo finančnej správe banky Banco Popular za prvý štvrťrok 2017.

31 Dňa 10. apríla 2017 predseda správnej rady na valnom zhromaždení akcionárov banky Banco Popular oznámil, že banka plánuje buď zvýšenie imania, alebo predaj podniku z dôvodu situácie skupiny z hľadiska vlastného kapitálu a úrovne zlých aktív. Výkonný riaditeľ banky Banco Popular bol nahradený novým riaditeľom menej ako rok po nástupe do funkcie.

32 V nadväznosti na oznámenie z 3. apríla 2017 o potrebe úpravy finančných výsledkov za rok 2016 agentúra DBRS 6. apríla znížila rating banky Banco Popular, pričom potvrdila negatívny výhľad. Nasledovalo zníženie ratingu banky Banco Popular s negatívnym výhľadom agentúrou Standard & Poor’s 7. apríla a agentúrou Moody’s Investors service (ďalej len „Moody’s“) 21. apríla 2017.

33 V apríli 2017 začala banka Banco Popular proces súkromného predaja s cieľom dosiahnuť prevzatie silným konkurentom, čo by napravilo jej finančnú situáciu. Konečný termín na to, aby prípadní nadobúdatelia, ktorí majú záujem o kúpu banky Banco Popular, predložili ponuku, bol stanovený na 10. júna 2017 a neskôr bol predĺžený do konca júna 2017.

34 Dňa 5. mája 2017 predstavila banka Banco Popular svoju finančnú správu za prvý štvrťrok 2017, v ktorej oznámila stratu vo výške 137 miliónov eur.

35 Dňa 12. mája 2017 požiadavka na krytie likvidity *(Liquidity Coverage Requirement)* banky Banco Popular poklesla pod minimálnu úroveň 80 %, ktorú stanovuje článok 460 ods. 2 písm. c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s. 1).

36 Spoločnosť Banco Santander, SA listom zo 16. mája 2017 oznámila banke Banco Popular, že nie je schopná predložiť záväznú ponuku v rámci procesu súkromného predaja.

37 Dňa 16. mája 2017 spoločnosť Banco Popular v oznámení dôležitej skutočnosti zaslanom Comisión nacional del mercado de valores (CNMV, Národná komisia pre trh s cennými papiermi, Španielsko) uviedla, že v procese súkromného predaja prejavili záujem možní nadobúdatelia, nebola však predložená nijaká záväzná ponuka.

38 Dňa 19. mája 2017 agentúra FITCH znížila dlhodobý rating banky Banco Popular.

39 Dňa 23. mája 2017 predsedníčka SRB Elke König poskytla rozhovor televíznej stanici Bloomberg, počas ktorého dostala otázky najmä v súvislosti so situáciou banky Banco Popular.

40 V priebehu mája 2017 mnohé články v tlači informovali o ťažkostiach banky Banco Popular. Ako príklad treba spomenúť článok z 11. mája 2017 uverejnený na internetovej stránke *elconfidencial.com*, nazvaný „Saracho si pre hroziaci bankrot objednáva u spoločností JP Morgan a Lazard urýchlený predaj banky Popular“ (Saracho encarga la venta urgente del Popular a JP Morgan y Lazard por riesgo de quiebra). V tomto článku je uvedené, že riaditeľ banky poveril spoločnosti JP Morgan a Lazard zabezpečením urýchleného predaja banky z dôvodu hroziaceho bankrotu v dôsledku masívneho odlevu vkladov individuálnych a inštitucionálnych klientov a že podľa jeho názoru je jediným spôsobom na zabezpečenie životaschopnosti banky úplný a urýchlený predaj celej skupiny. V článku je uvedené, že „vzhľadom na pretrvávajúci odlev vkladov a na ukončenie prísunu vonkajších zdrojov financovania banke vážne hrozí bankrot, v dôsledku čoho bol [jej riaditeľ] nútený prijať to najdrastickejšie opatrenie a postupne prestať s odpredajom aktív s cieľom zlepšiť podiely vlastného kapitálu a splniť požiadavky ECB“.

41 Dňa 15. mája 2017 článok uverejnený na internetovej stránke *elconfidencial.com*, nazvaný „ECB vykonáva v banke Banco Popular počas dvoch mesiacov inšpekciu, zatiaľ čo proces predaja je v plnom prúde“ (El ECB inspecciona a Banco Popular durante dos meses en pleno proceso de venta), informuje, že plán predaja banky Banco Popular, ktorý realizuje jej riaditeľ, bol prijatý po inšpekcii ECB, ktorá potvrdila nedostatočné rezervy. Podľa tohto článku inšpektori ECB konštatovali, že ťažkosti banky Banco Popular súvisia s tým, že nemá dostatočné rezervy na krytie svojej expozície operáciám s nehnuteľnosťami, a že je nevyhnutné zabrániť príležitostnému rušeniu vkladov. Inšpektori zároveň vyjadrili nespokojnosť s predložením účtovnej závierky za rok 2016.

42 Dňa 31. mája 2017 agentúra Reuters uverejnila článok nazvaný „EÚ, varovanie pred rizikom likvidácie banky Banco Popular“ (EU warned of wind-down risk for Spain’s Banco Popular). V tomto článku je predovšetkým uvedené, že podľa nemenovaného vysoko postaveného úradníka Únie jeden z hlavných subjektov bankového dohľadu v Európe varoval úradníkov Únie, že Banco Popular by mohla byť predmetom likvidácie, ak nenájde kupca. Podľa tohto článku úradník zároveň uviedol, že predsedníčka SRB nedávno vydala „včasné varovanie“ a vyhlásila, že SRB mimoriadne pozorne sleduje proces (v banke Banco Popular) na účely možného zásahu.

43 V ten istý deň uverejnila SRB tlačovú správu, v ktorej poprela obsah tohto článku.

44 V prvých dňoch júna 2017 musela banka Banco Popular čeliť masívnemu výberu likvidity.

45 Ráno 5. júna 2017 banka Banco Popular predložila Banco de España (Národná banka Španielska) prvú žiadosť o núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity a popoludní druhú žiadosť, v ktorej bola zvýšená požadovaná suma z dôvodu významného pohybu likvidity. Na základe žiadosti Národnej banky Španielska a v nadväznosti na posúdenie žiadosti o núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity banky Banco Popular, ktoré v ten istý deň vykonala ECB, Rada guvernérov ECB nevzniesla námietky voči poskytnutiu núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity banke Banco Popular na obdobie do 8. júna 2017. Banka Banco Popular získala časť tejto núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity a následne Národná banka Španielska uviedla, že nie je schopná poskytnúť banke Banco Popular dodatočnú núdzovú pomoc na zvýšenie likvidity.

46 Dňa 6. júna 2017 agentúry DBRS a Moody's znížili rating banky Banco Popular.

O ďalších okolnostiach predchádzajúcich prijatiu programu riešenia krízovej situácie

47 Dňa 23. mája 2017 SRB poverila spoločnosť Deloitte ako nezávislého experta, aby vykonala ocenenie banky Banco Popular podľa článku 20 nariadenia č. 806/2014.

48 Dňa 24. mája 2017 si SRB od banky Banco Popular na základe článku 34 nariadenia č. 806/2014 vyžiadala informácie potrebné na vykonanie ocenenia. Dňa 2. júna 2017 požiadala banku Banco Popular aj o informácie o procese súkromného predaja, ako aj o poskytnutie prístupu do zabezpečenej virtuálnej dátovej miestnosti, ktorú banka zriadila v rámci tohto postupu.

49 Dňa 3. júna 2017 bolo na výkonnom zasadnutí SRB prijaté rozhodnutie SRB/EES/2017/06, určené pre Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, Fond pre riadenú reštrukturalizáciu bankových inštitúcií, Španielsko), ktoré sa týkalo predaja banky Banco Popular. SRB schválila okamžité začatie postupu predaja banky Banco Popular zo strany FROB a informovala fond o požiadavkách v súvislosti s predajom v súlade s článkom 39 smernice 2014/59. SRB najmä uviedla, že FROB musí kontaktovať päť potenciálnych nadobúdateľov, ktorí boli vyzvaní na predloženie ponuky v rámci procesu súkromného predaja.

50 Z piatich potenciálnych nadobúdateľov sa dvaja rozhodli, že sa na postupe predaja nezúčastnia, a jedného vylúčila ECB z dôvodov súvisiacich s bankovým dohľadom.

51 Dňa 4. júna 2017 dvaja potenciálni nadobúdatelia, ktorí sa rozhodli zúčastniť na postupe predaja, Banco Santander a Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (BBVA), podpísali dohodu o mlčanlivosti a 5. júna 2017 získali prístup do virtuálnej dátovej miestnosti.

52 Dňa 5. júna 2017 SRB schválila prvé ocenenie (ďalej len „ocenenie 1“) podľa článku 20 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 806/2014, ktorého cieľom bolo poskytnúť informácie na účely určenia, či sú splnené podmienky na uplatnenie postupu riešenia krízovej situácie, vymedzené v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014.

53 Dňa 6. júna 2017 ECB po porade so SRB vykonala posúdenie situácie banky Banco Popular s cieľom zistiť, či zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, v súlade s článkom 18 ods. 1 druhým pododsekom nariadenia č. 806/2014.

54 ECB v tomto posúdení uviedla, že v predchádzajúcich mesiacoch sa výrazne zhoršil stav likvidity banky Banco Popular, a to predovšetkým v dôsledku významného vyčerpania vkladovej základne. Banka Banco Popular čelila významným záporným tokom likvidity vo všetkých klientskych segmentoch. ECB vymenovala udalosti, ktoré viedli k problémom s likviditou banky Banco Popular.

55 V tomto smere poukázala na to, že Banco Popular vo februári 2017 pri predstavení svojej ročnej účtovnej závierky informovala o tom, že potrebuje vytvoriť špeciálne rezervy vo výške 5,7 miliardy eur, čo viedlo k strate 3,485 miliardy eur za rok 2016, ako aj že nahradila svojho dlhoročného výkonného riaditeľa, ktorý začal s revíziou stratégie banky. Oznámenie o dodatočných rezervách a o stratách na konci účtovného obdobia viedlo k zníženiu ratingu banky Banco Popular agentúrou DBRS 10. februára 2017 a vyvolalo vážne obavy u klientov banky Banco Popular, ktoré sa odrazili vo významom a neočakávanom rušení vkladov a v zvýšenej frekvencii návštev klientov v pobočkách banky.

56 ECB zároveň uviedla, že verejné vyhlásenie *ad hoc* banky Banco Popular z 3. apríla 2017, v ktorom informovala o výsledkoch viacerých vnútorných auditov, ktoré môžu mať významný vplyv na účtovnú závierku spoločnosti, ako aj potvrdenie, že jej výkonný riaditeľ bude nahradený menej ako rok od svojho nástupu do funkcie, vyvolalo vlnu výberu vkladov. ECB poukázala na to, že túto vlnu výberu vkladov spôsobilo aj:

– zníženie ratingu banky Banco Popular agentúrou Standard & Poor's 7. apríla 2017,

– oznámenie banky Banco Popular z 10. apríla 2017, že nebude vyplácať dividendy a že možno bude nevyhnutné zvýšenie imania alebo predaj podniku z dôvodu napätej situácie v oblasti vlastného kapitálu a nevyhnutného prispôsobenia ďalším bankovým inštitúciám, pokiaľ ide o krytie zlých aktív,

– zníženie ratingu banky Banco Popular agentúrou Moody's 21. apríla 2017,

– zverejnenie výsledkov za prvý štvrťrok 2017, ktoré boli horšie, než sa očakávalo,

– také neustále negatívne mediálne pokrytie, akým sú články z 11. a 15. mája 2017, spomenuté v bodoch 40 a 41 vyššie, podľa ktorých výkonný riaditeľ banky Banco Popular nariadil urýchlený predaj banky z dôvodu bezprostrednej hrozby bankrotu alebo nedostatku likvidity a banka potrebuje významný objem dodatočných rezerv v dôsledku inšpekcie na mieste vykonanej orgánom zodpovedným za dohľad.

57 ECB zároveň konštatovala, že banka prišla od 31. mája 2017 o zvlášť dôležité vklady po tom, čo médiá uverejnili informáciu, že banka by sa mohla dostať do konkurzu, ak by prebiehajúci proces predaja nebol úspešný vo veľmi krátkom časovom horizonte.

58 Ďalej ECB poukázala na to, že hoci banka Banco Popular v predchádzajúcich týždňoch prijala rôzne opatrenia na vytvorenie dodatočnej likvidity a začala ich uplatňovať, rozsah realizovaného a očakávaného prílevu likvidity je nedostatočný na vyriešenie vyčerpania stavu likvidity banky Banco Popular ku dňu vykonania posúdenia. Zároveň uviedla, že ani po poskytnutí núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity, voči ktorému Rada guvernérov ECB 5. júna 2017 nevzniesla námietky, stav likvidity k tomuto dátumu nepostačuje na zaručenie schopnosti banky Banco Popular splniť svoje záväzky najneskôr 7. júna 2017.

59 ECB sa domnievala, že opatrenia, ktoré už banka Banco Popular prijala, neboli dostatočne účinné na to, aby zvrátili zhoršovanie stavu jej likvidity. Poukázala na to, že ako alternatívne opatrenie na zaručenie schopnosti splniť svoje splatné záväzky chce Banco Popular uskutočniť predaj podniku, t. j. predaj silnejšiemu konkurentovi. ECB sa však domnievala, že vzhľadom na zhoršenie stavu likvidity banky Banco Popular, na chýbajúce dôkazy o jej schopnosti zvrátiť v blízkej budúcnosti svoj stav likvidity a na to, že rokovania zatiaľ neviedli k pozitívnemu výsledku, sa potvrdenie takého súkromného predaja nedá očakávať v takej lehote, aby banka Banco Popular mohla uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky.

60 ECB konštatovala, že zároveň nie sú k dispozícii opatrenia dohľadu alebo včasnej intervencie, pomocou ktorých by bolo možné okamžite obnoviť stav likvidity banky Banco Popular a zabezpečiť jej dostatok času na uskutočnenie predaja podniku alebo iného riešenia. Opatrenia, ktoré má ECB k dispozícii ako príslušný orgán na základe prebratia do vnútroštátnych predpisov článku 104 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s. 338), ako aj článkov 27 až 29 smernice 2014/59 alebo článku 16 nariadenia č. 1024/2013, nemôžu zabezpečiť, aby bola banka Banco Popular schopná uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky, a to vzhľadom na rozsah a rýchlosť zaznamenaného zhoršovania likvidity.

61 V dôsledku toho ECB predovšetkým po zohľadnení nadmerného výberu vkladov, rýchlosti, akou banka prichádza o likviditu, a jej neschopnosti vytvárať ďalšiu likviditu dospela k záveru, že objektívne skutočnosti naznačujú, že Banco Popular pravdepodobne v blízkej budúcnosti nebude schopná uhrádzať svoje dlhy alebo si splniť ďalšie splatné záväzky. ECB konštatovala, že sa dá vychádzať z toho, že Banco Popular zlyháva alebo v každom prípade v blízkej budúcnosti zlyhá v súlade s článkom 18 ods. 1 písm. a) a s článkom 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014.

62 Dňa 6. júna 2017 správna rada banky Banco Popular informovala ECB, že dospela k záveru, že banka pravdepodobne zlyhá.

63 V ten istý deň FROB prijal list obsahujúci informácie o postupe predaja (ďalej len „list o postupe predaja“), v ktorom bola lehota na predloženie ponúk stanovená do polnoci 6. júna 2017.

64 Stále v ten istý deň spoločnosť BBVA, jeden z dvoch potenciálnych nadobúdateľov banky Banco Popular, oznámila FROB, že nepredloží ponuku.

65 Rovnako 6. júna 2017 spoločnosť Deloitte predložila SRB druhé ocenenie (ďalej len „ocenenie 2“), vypracované podľa článku 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014. Cieľom ocenenia 2 bolo odhadnúť hodnotu aktív a pasív banky Banco Popular, poskytnúť odhad zaobchádzania s akcionármi a veriteľmi v prípade, že by Banco Popular bola predmetom bežného konkurzného konania, ako aj podložiť informáciami rozhodnutie o akciách a nástrojoch vlastníctva, ktoré sa majú previesť, pričom na základe týchto informácií môže SRB určiť, čo predstavuje komerčné podmienky na účely nástroja odpredaja obchodnej činnosti. Toto ocenenie predovšetkým odhadlo hospodársku hodnotu banky Banco Popular na 1,3 miliardy eur pri najlepšom scenári, na mínus 8,2 miliardy eur pri najnepriaznivejšom scenári a na mínus 2 miliardy eur pri najlepšom odhade.

66 Dňa 7. júna 2017 predložila spoločnosť Banco Santander záväznú ponuku.

67 Listom zo 7. júna 2017 FROB informoval SRB, že spoločnosť Banco Santander 7. júna o 3 h 12 predložila ponuku a že za predaj akcií banky Banco Popular ponúka cenu jedno euro. FROB uviedol, že jeho riadiaci výbor považuje spoločnosť Banco Santander za predkladateľa ponuky v rámci súťažného postupu predaja banky Banco Popular, a rozhodol, že navrhne SRB, aby spoločnosť Banco Santander určila ako nadobúdateľa vo svojom rozhodnutí o prijatí programu riešenia krízovej situácie banky Banco Popular.

O programe riešenia krízovej situácie banky Banco Popular zo 7. júna 2017

68 Dňa 7. júna 2017 bolo na výkonnom zasadnutí SRB na základe nariadenia č. 806/2014 prijaté rozhodnutie SRB/EES/2017/08 o programe riešenia krízovej situácie banky Banco Popular (ďalej len „program riešenia krízovej situácie“).

69 Podľa článku 1 programu riešenia krízovej situácie sa SRB vzhľadom na to, že podmienky stanovené v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 boli splnené, rozhodla začať riešiť krízovú situáciu banky Banco Popular, a to odo dňa riešenia krízovej situácie.

70 SRB tak po prvé uviedla, že Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, po druhé že neexistujú iné opatrenia, ktoré by mohli v primeranej lehote zabrániť zlyhaniu banky Banco Popular, a po tretie že opatrenie na riešenie krízovej situácie v podobe nástroja odpredaja obchodnej činnosti banky Banco Popular je nevyhnutné vo verejnom záujme. V tomto smere SRB uviedla, že riešenie krízovej situácie je nevyhnutné a primerané dosiahnutiu dvoch cieľov uvedených v článku 14 ods. 2 nariadenia č. 806/2014, a to zabezpečiť kontinuitu vykonávania zásadných funkcií banky a zabrániť významným nepriaznivým účinkom na finančnú stabilitu.

71 V článku 5.1 programu riešenia krízovej situácie SRB rozhodla takto:

„Nástroj riešenia krízových situácií použitý v banke Banco Popular bude spočívať v odpredaji obchodnej činnosti podľa článku 24 nariadenia č. 806/2014 prevodom akcií na nadobúdateľa. Odpísanie a konverzia kapitálových nástrojov sa uskutočnia bezprostredne pred uplatnením nástroja odpredaja obchodnej činnosti.“

72 Článok 6 programu riešenia krízovej situácie sa týka odpísania kapitálových nástrojov a nástroja odpredaja obchodnej činnosti. V článku 6.1 SRB uviedla opatrenia, ktoré prijala na základe svojej právomoci odpisovať upravenej v článku 21 nariadenia č. 806/2014.

73 V článku 6.1 programu riešenia krízovej situácie teda SRB rozhodla, že podnikne tieto kroky:

– najprv odpíše nominálnu hodnotu základného imania banky Banco Popular vo výške 2 098 429 046 eur, čo povedie k zrušeniu 100 % akcií banky Banco Popular,

– ďalej vykoná konverziu celej výšky istiny nástrojov dodatočného kapitálu Tier 1 vydaných bankou Banco Popular, ktoré sú v obehu ku dňu rozhodnutia o programe riešenia krízovej situácie, na novovydané akcie banky Banco Popular, „nové akcie I“,

– následne zníži na nulu nominálnu hodnotu „nových akcií I“, čo povedie k zrušeniu 100 % týchto „nových akcií I“,

– nakoniec vykoná konverziu celej výšky istiny nástrojov dodatočného kapitálu Tier 2 vydaných bankou Banco Popular, ktoré sú v obehu ku dňu rozhodnutia o riešení krízovej situácie, na novovydané akcie banky Banco Popular, „nové akcie II“.

74 Článok 6.3 programu riešenia krízovej situácie stanovuje, že tieto opatrenia odpisu a konverzie sú založené na ocenení 2 spolu s výsledkami transparentného a otvoreného procesu predaja, ktorý uskutočňuje španielsky orgán poverený riešením krízových situácií, FROB.

75 V článku 6.5 programu riešenia krízovej situácie SRB uviedla, že vykonáva právomoci, ktoré jej priznáva článok 24 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014, týkajúci sa nástroja odpredaja obchodnej činnosti, a že nariaďuje, aby boli „nové akcie II“ prevedené na Banco Santander nezaťažené akýmikoľvek právami alebo výsadami tretích osôb výmenou za zaplatenie kúpnej ceny jedno euro. Spresnila, že nadobúdateľ už s prevodom súhlasil.

76 SRB ďalej uviedla, že prevod „nových akcií II“ by sa mal uskutočniť na základe záväznej ponuky nadobúdateľa zo 7. júna 2017 a FROB by ho mal uskutočniť v súlade s Ley 11/2015 de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión (zákon 11/2015 o ozdravení a riešení krízových situácií úverových inštitúcií a podnikov poskytujúcich investičné služby) z 18. júna 2015 (BOE č. 146 z 19. júna 2015, s. 50797).

77 Program riešenia krízovej situácie bol Komisii predložený na schválenie 7. júna 2017 o 5 h 13.

78 Dňa 7. júna 2017 o 6 h 30 prijala Komisia rozhodnutie (EÚ) 2017/1246, ktorým sa schvaľuje program riešenia krízovej situácie banky Banco Popular Español (Ú. v. EÚ L 178, 2017, s. 15; ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), a oznámila ho SRB. Program riešenia krízovej situácie v dôsledku toho nadobudol účinnosť v ten istý deň.

79 Z odôvodnenia 4 napadnutého rozhodnutia vyplýva:

„Komisia s programom riešenia krízových situácií súhlasí. Predovšetkým súhlasí s dôvodmi, ktoré poskytla rada SRB, prečo je riešenie krízovej situácie nevyhnutné vo verejnom záujme v súlade s článkom 5 nariadenia (EÚ) č. 806/2014.“

80 V ten istý deň prijal FROB opatrenia nevyhnutné na vykonávanie programu riešenia krízovej situácie v súlade s článkom 29 nariadenia č. 806/2014. V rámci nich FROB odsúhlasil prevod nových akcií banky Banco Popular, ktoré vznikli konverziou nástrojov kapitálu Tier 2 („nové akcie II“), na Banco Santander.

O skutkových okolnostiach, ktoré nastali po prijatí rozhodnutia o riešení krízovej situácie

81 Dňa 14. júna 2018 spoločnosť Deloitte predložila SRB ocenenie rozdielu v zaobchádzaní, upravené v článku 20 ods. 16 až 18 nariadenia č. 806/2014, ktoré vykonala s cieľom určiť, či by sa s akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo lepšie, keby bola banka Banco Popular predmetom bežného konkurzného konania (ďalej len „ocenenie 3“). Dňa 31. júla 2018 spoločnosť Deloitte zaslala SRB addendum k tomuto oceneniu, ktoré obsahovalo opravu určitých formálnych chýb.

82 Dňa 28. septembra 2018 sa Banco Santander v nadväznosti na zlúčenie stala univerzálnym právnym nástupcom banky Banco Popular.

83 Dňa 17. marca 2020 prijala SRB rozhodnutie SRB/EES/2020/52, ktorého cieľom bolo určiť, či treba vyplatiť náhradu škody akcionárom a veriteľom dotknutým opatreniami na riešenie krízovej situácie, ktoré boli prijaté vo vzťahu k banke Banco Popular. Oznámenie o tomto rozhodnutí bolo uverejnené 20. marca 2020 v *Úradnom vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ C 91, 2020, s. 2). SRB v tomto rozhodnutí konštatovala, že akcionári a veritelia, ktorých sa dotklo riešenie krízovej situácie banky Banco Popular, nemajú nárok na odškodnenie z JFRKS podľa článku 76 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 806/2014.

Konanie a návrhy účastníkov konania

84 Návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 17. augusta 2017 podali žalobkyne túto žalobu.

85 Podaniami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu 20. novembra a 18. decembra 2017 Banco Santander a SRB požiadali o umožnenie vstupu do konania na podporu návrhov Komisie. Uzneseniami z 12. apríla 2019 predseda ôsmej komory Všeobecného súdu vyhovel žiadosti SRB a Banco Santander o vstup do konania. Vedľajší účastníci konania predložili svoje vyjadrenia a žalobkyne k nim predložili svoje pripomienky v stanovených lehotách.

86 Dňa 6. júla 2018 Všeobecný súd v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 89 rokovacieho poriadku položil hlavným účastníkom konania písomné otázky. Hlavní účastníci konania na tieto otázky odpovedali v stanovenej lehote.

87 Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 31. októbra 2019 žalobkyne predložili nový návrh dôkazov podľa článku 85 ods. 3 rokovacieho poriadku. Komisia a SRB predložili svoje pripomienky v stanovenej lehote.

88 Keďže zloženie komôr Všeobecného súdu sa zmenilo podľa článku 27 ods. 5 rokovacieho poriadku, sudca spravodajca bol pridelený do tretej komory, v dôsledku čoho bola tejto komore pridelená prejednávaná vec.

89 Všeobecný súd na návrh tretej komory podľa článku 28 rokovacieho poriadku rozhodol, že vec postúpi rozšírenému rozhodovaciemu zloženiu.

90 Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 16. októbra 2020 žalobkyne predložili nový návrh dôkazov podľa článku 85 ods. 3 rokovacieho poriadku. Komisia, SRB a Banco Santander predložili svoje pripomienky v stanovenej lehote.

91 Dňa 15. marca 2021 Všeobecný súd v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 89 rokovacieho poriadku vyzval Komisiu, aby predložila viaceré dokumenty. Komisia listom z 30. marca 2021 odpovedala, že žiadosti Všeobecného súdu nemôže vyhovieť, ale požadované dokumenty môže predložiť v rámci dôkazného prostriedku.

92 Dňa 15. apríla 2021 Všeobecný súd v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 89 rokovacieho poriadku vyzval SRB, aby predložila určité dokumenty. SRB listom z 20. apríla 2021 odpovedala, že požadované dokumenty sú sčasti dôverné a môže ich predložiť, ak Všeobecný súd nariadi dôkazný prostriedok.

93 Uznesením z 21. mája 2021 Všeobecný súd nariadil SRB jednak na základe článku 24 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a jednak na základe článku 91 písm. b), článku 92 ods. 3, ako aj článku 103 rokovacieho poriadku, aby predložila úplné znenie programu riešenia krízovej situácie, ocenenia 2 a posúdenia, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, ktoré vykonala ECB 6. júna 2017. Všeobecný súd SRB ďalej nariadil, aby predložila neutajenú i utajenú verziu listu, ktorý Banco Popular zaslala ECB 6. júna 2017, vrátane prílohy, ako aj listu ECB zaslaného banke Banco Popular 18. mája 2017.

94 Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 4. júna 2021 žalobkyne predložili nový návrh dôkazov podľa článku 85 ods. 3 rokovacieho poriadku. Ostatní účastníci konania boli vyzvaní, aby sa k tomuto návrhu vyjadrili na pojednávaní.

95 Uznesením zo 16. júna 2021 Všeobecný súd na jednej strane odstránil zo spisu dôverné verzie dokumentov, ktoré Komisia a SRB predložili na základe uznesenia z 21. mája 2021, a na druhej strane sprístupnil ostatným účastníkom konania list, ktorý Banco Popular zaslala ECB 6. júna 2017, s výnimkou prílohy.

96 Keďže dvaja členovia rozšírenej tretej komory nemohli zasadať, predseda Všeobecného súdu určil ďalších dvoch sudcov na doplnenie komory.

97 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne otázky položené Všeobecným súdom boli vypočuté na pojednávaní z 24. júna 2021.

98 Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

– zrušil napadnuté rozhodnutie alebo subsidiárne jeho článok 1,

– uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

99 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– uložil žalobkyniam povinnosť nahradiť trovy konania.

100 Banco Santander a SRB navrhujú, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– uložil žalobkyniam povinnosť nahradiť trovy konania.

Právne posúdenie

101 Žalobkyne na podporu svojej žaloby uvádzajú šesť žalobných dôvodov. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nepreskúmala program riešenia krízovej situácie pred jeho schválením. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti odôvodnenia. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti služobného tajomstva a dobrej správy vecí verejných.

Štvrtý žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení pri uplatňovaní článkov 14, 18, 20 až 22 a 24 nariadenia č. 806/2014. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení majetkového práva. Šiesty žalobný dôvod je založený na porušení práva byť vypočutý.

102 Na úvod treba uviesť, že pokiaľ ide o rozsah preskúmania zo strany Všeobecného súdu, žalobkyne tvrdia, že Všeobecný súd musí vykonať úplné a dôkladné preskúmanie programu riešenia krízových situácií.

103 Komisia sa domnieva, že v rámci žalôb o neplatnosť sú súdy Únie povinné v prípade komplexných technických otázok preskúmať správnosť skutkových a právnych zistení, na ktorých je napadnutý akt založený, overiť, či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu alebo zneužitiu právomoci, a preskúmať, či žalovaný zjavne neprekročil medze svojej voľnej úvahy.

104 V tomto smere treba poukázať na to, že judikatúra obmedzila rozsah preskúmania zo strany Všeobecného súdu v situáciách, v ktorých je napadnutý akt založený na posúdení veľmi komplexných skutkových okolností vedeckej a technickej povahy, ako aj vtedy, keď ide o komplexné ekonomické posúdenie.

105 Na jednej strane, čo sa týka situácií, v ktorých orgány Únie majú širokú voľnú úvahu, najmä pokiaľ ide o posúdenie veľmi komplexných skutkových okolností vedeckej a technickej povahy na účely určenia povahy a rozsahu opatrení, ktoré prijímajú, preskúmanie súdom Únie sa musí obmedziť na to, či pri výkone takejto právomoci nedošlo k zjavnému porušeniu alebo zneužitiu právomoci alebo či tieto orgány zjavne neprekročili hranice svojej voľnej úvahy. V takomto kontexte totiž súd Únie nemôže nahradiť svojím posúdením skutkových okolností vedeckej a technickej povahy posúdenie inštitúcií, ktorým Zmluva FEÚ zverila túto úlohu (rozsudky z 21. júla 2011, Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, bod 60, a zo 7. marca 2013, Bilbaína de Alquitranes a i./ECHA, T-93/10, EU:T:2013:106, bod 76; pozri tiež rozsudok z 11. mája 2017, Deza/ECHA, T-115/15, EU:T:2017:329, bod 163 a citovanú judikatúru).

106 Na druhej strane pokiaľ ide o preskúmanie zložitých ekonomických posúdení orgánov Únie vykonávané súdmi Únie, má zúžený charakter a musí sa nevyhnutne obmedziť na overenie dodržania procesných pravidiel a povinnosti odôvodnenia, vecnej správnosti skutkových zistení, ako aj neexistencie zjavne nesprávneho posúdenia a zneužitia právomoci. V rámci tohto preskúmania teda súdu Únie neprislúcha ani to, aby nahradil ekonomické posúdenie príslušného orgánu Únie vlastným posúdením (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. júla 1985, Remia a i./Komisia, 42/84, EU:C:1985:327, bod 34, z 10. decembra 2020, Comune di Milano/Komisia, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, bod 100 a citovanú judikatúru, a zo 16. januára 2020, Iberpotash/Komisia, T-257/18, EU:T:2020:1, bod 96 a citovanú judikatúru).

107 Keďže rozhodnutia, ktoré SRB prijíma v rámci postupu riešenia krízových situácií, sú založené na veľmi komplexnom ekonomickom a technickom posúdení, treba vychádzať z toho, že zásady vyplývajúce z judikatúry uvedenej v bodoch 105 a 106 vyššie sa uplatnia na preskúmanie zo strany súdu.

108 Ak je však SRB priznaná právomoc voľnej úvahy v ekonomickej a technickej oblasti, neznamená to, že súd Únie nesmie preskúmať, ako SRB interpretovala údaje ekonomickej povahy, z ktorých vychádza jej rozhodnutie. Ako totiž rozhodol Súdny dvor, aj v prípade komplexného posúdenia súd Únie musí overiť nielen vecnú presnosť predložených dôkazov, ich spoľahlivosť a koherentnosť, ale aj preskúmať, či tieto dôkazy predstavujú všetky relevantné údaje, ktoré treba zohľadniť pri posúdení komplexnej situácie, a či sú spôsobilé opodstatniť závery, ktoré sa z nich

vyvodili (pozri rozsudky z 22. novembra 2007, Španielsko/Lenzing, C-525/04 P, EU:C:2007:698, bod 57 a citovanú judikatúru, z 26. marca 2019, Komisia/Taliansko, C-621/16 P, EU:C:2019:251, bod 104 a citovanú judikatúru, a z 10. decembra 2020, Comune di Milano/Komisia, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, bod 115 a citovanú judikatúru).

109 V tomto smere, aby sa preukázalo zjavné pochybenie SRB pri posúdení skutkového stavu, ktoré by odôvodnilo zrušenie programu riešenia krízovej situácie, musia byť dôkazy predložené žalobkyňami dostačujúce na to, aby sa posúdenie skutkového stavu v tomto programe stalo neprijateľným (pozri analogicky rozsudky zo 14. júna 2018, Lubrizol France/Rada, C-223/17 P, neuverejnený, EU:C:2018:442, bod 39, z 12. decembra 1996, AIUFFASS a AKT/Komisia, T-380/94, EU:T:1996:195, bod 59, a z 13. decembra 2018, Comune di Milano/Komisia, T-167/13, EU:T:2018:940, bod 108 a citovanú judikatúru).

O prvom žalobnom dôvode založenom na tom, že Komisia nepreskúmala program riešenia krízovej situácie pred jeho schválením

110 Žalobkyne v podstate tvrdia, že vzhľadom na krátku lehotu, ktorú mala Komisia na schválenie programu riešenia krízovej situácie, nemohla primerane posúdiť aspekty tohto programu, ktoré súvisia s jej voľnou úvahou, čo je v rozpore so zásadami prenesenia právomoci stanovenými v rozsudku z 13. júna 1958, Meroni/Vysoký úrad (9/56, EU:C:1958:7). Tvrdia, že Komisia len schválila program riešenia krízovej situácie, pričom protiprávne delegovala výkon svojej voľnej úvahy na SRB.

111 Komisia tvrdí, že od 2. mája 2017, keď ju SRB informovala, že Banco Popular má problémy s likviditou a že môže byť potrebné prijať opatrenie na riešenie krízovej situácie, bola zapojená do prípravy všetkých možných scenárov. Ako stály pozorovateľ pôsobila v rozhodovacích orgánoch SRB. Mala prístup k všetkým dokumentom a jej experti pomáhali SRB pri vypracovaní programu riešenia krízovej situácie. Tvrdí, že teda mohla vykonať požadované posúdenie tohto programu v lehote, ktorú mala k dispozícii.

112 Treba poukázať na to, že v bode 41 rozsudku z 22. januára 2014, Spojené kráľovstvo/Parlament a Rada (C-270/12, EU:C:2014:18), Súdny dvor uviedol, že v rozsudku z 13. júna 1958, Meroni/Vysoký úrad (9/56, EU:C:1958:7), v podstate zdôraznil, že dôsledky vyplývajúce z delegovania právomocí sú veľmi odlišné v závislosti od toho, či sa predmetné delegovanie týka jasne definovaných vykonávacích právomocí, ktorých použitie teda môže podliehať prísnej kontrole vzhľadom na objektívne kritériá stanovené delegujúcim orgánom, alebo ide o „diskrečnú právomoc zahŕňajúcu široký priestor pre posúdenie, ktorej použitie môže vyjadrovať skutočnú hospodársku politiku“.

113 Súdny dvor dodal, že v rozsudku z 13. júna 1958, Meroni/Vysoký úrad (9/56, EU:C:1958:7), ďalej uviedol, že prvý typ delegovania právomocí nemôže výrazne zmeniť dôsledky výkonu právomocí, ktorých sa týka, zatiaľ čo druhý typ delegovania právomocí tým, že nahrádza rozhodnutia delegujúceho orgánu rozhodnutiami povereného orgánu, vykonáva „skutočný presun zodpovednosti“ (rozsudok z 22. januára 2014, Spojené kráľovstvo/Parlament a Rada, C-270/12, EU:C:2014:18, bod 42).

114 Na účely posúdenia pôsobnosti tohto žalobného dôvodu je potrebné objasniť postup prijímania programov riešenia krízových situácií, ktorý je stanovený v nariadení č. 806/2014, a najmä úlohu Komisie.

115 V tomto smere treba uviesť, že postup prijímania opatrení na riešenie krízových situácií, ktorý normotvorca stanovil v nariadení č. 806/2014, nadväzoval na pripomienky právneho servisu Rady uvedené v stanovisku zo 7. októbra 2013 k návrhu nariadenia Komisie, ktorého cieľom bolo posúdiť zlučiteľnosť pôvodne stanoveného postupu v návrhu nariadenia so zásadami v oblasti prenesenia právomocí v zmysle ich výkladu v rozsudku z 13. júna 1958, Meroni/Vysoký úrad (9/56, EU:C:1958:7).

116 Pôvodne sa v návrhu nariadenia, ktoré je predmetom tohto stanoviska, rozdelenie právomocí medzi Komisiu a SRB líšilo od rozdelenia právomocí, ktoré bolo nakoniec prijaté v nariadení č. 806/2014. Komisia mala najmä právomoc rozhodnúť o riešení krízovej situácie určitého subjektu, vytvoriť rámec na používanie nástrojov riešenia krízových situácií a rozhodnúť, či a ako by sa mali využívať právomoci na odpisovanie a konverziu kapitálových nástrojov, a SRB mala v súlade s rámcom stanoveným Komisiou právomoc prijímať rozhodnutia určené vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií.

117 Právny servis Rady vo svojom stanovisku poukázal na to, že určité opatrenia, ktoré by SRB mohla zahrnúť do rozhodnutia o riešení krízovej situácie, nie sú vymedzené dostatočne presne. Právny servis Rady sa domnieval, že všeobecná systematika a štruktúra návrhu nariadenia, v rámci ktorej Komisia prijíma základné rozhodnutie o riešení krízových situácií a SRB je povinná konať v rámci kritérií stanovených Komisiou, sú v súlade s právom Únie, ako je vykladané v rozsudku z 13. júna 1958, Meroni/Vysoký úrad (9/56, EU:C:1958:7). Konštatoval však, že právomoci SRB na uplatňovanie nástrojov riešenia krízových situácií a jej rozhodnutia sa zdajú byť do určitej miery založené na voľnej úvahe a presahujú rámec výkonu čisto technických právomocí. Dospel k záveru, že v dôsledku toho môže byť potrebné buď zahrnúť do nariadenia iné ustanovenia s cieľom poskytnúť vhodný rámec na uplatňovanie nástrojov riešenia krízových situácií zo strany SRB, alebo zapojiť do výkonu týchto právomocí inštitúciu EÚ s vykonávacími právomocami.

118 Normotvorca Únie po zohľadnení tohto stanoviska právneho servisu Rady zmenil mechanizmus prijímania opatrení na riešenie krízových situácií. Keďže prijatie opatrenia na riešenie krízovej situácie zahŕňa určitú mieru voľnej úvahy, normotvorca vyhradil túto právomoc inštitúcii, a nie SRB.

119 Vyplýva to najmä z odôvodnení 24 a 26 nariadenia č. 806/2014, ktoré stanovujú:

„(24) Keďže politiku Únie pre riešenie krízových situácií môžu stanoviť len inštitúcie Únie a keďže pri prijímaní každého osobitného programu riešenia krízových situácií zostáva priestor na voľné uváženie, je potrebné zabezpečiť náležité zapojenie Rady a Komisie ako inštitúcií, ktoré môžu v súlade s článkom 291 ZFEÚ vykonávať vykonávacie právomoci. Hodnotenie rozhodnutí o riešení krízových situácií prijímaných Jednotnou radou z hľadiska priestoru na voľné uváženie by mala vykonávať Komisia. Vzhľadom na značný dosah rozhodnutí o riešení krízových situácií na finančnú stabilitu členských štátov a na Úniu ako celok, ako aj na daňovú suverenitu členských štátov je dôležité, aby vykonávacia právomoc týkajúca sa prijímania určitých rozhodnutí o riešení krízových situácií bola prenesená na Radu. Preto by Rada na návrh Komisie mala vykonávať účinnú kontrolu posudzovania verejného záujmu uskutočňovaného Jednotnou radou a posudzovať každú podstatnú zmenu výšky fondu, ktorá sa má použiť na konkrétne opatrenie na riešenie krízovej situácie…

(26) … Ak sa Jednotná rada domnieva, že všetky kritériá týkajúce sa aktivácie riešení krízovej situácie sú splnené, mala by prijať program riešenia krízových situácií. Postupom týkajúcim sa prijatia programu riešenia krízových situácií, do ktorého je zapojená Komisia a Rada, sa posilní potrebná prevádzková nezávislosť Jednotnej rady, pričom sa dodrží zásada delegovania právomoci na agentúry, ako ju vykladá Súdny dvor Európskej únie… V tomto nariadení sa preto stanovuje, že program riešenia krízových situácií prijatý Jednotnou radou nadobudne účinnosť len v prípade, ak Rada ani Komisia do 24 hodín od jeho prijatia Jednotnou radou nevznesú námietky, alebo ak ho Komisia schváli. Dôvody, na základe ktorých je Rada oprávnená, na návrh Komisie, vzniesť námietku voči programu riešenia krízových situácií prijatého Jednotnou radou, by sa mali obmedziť výhradne na existenciu verejného záujmu alebo na podstatné zmeny uskutočnené Komisiou oproti návrhu Jednotnej rady, pokiaľ ide o využiteľnú sumu z fondu… Komisia ako pozorovateľ schôdzí Jednotnej rady by mala priebežne kontrolovať, že program riešenia krízových situácií prijatý Jednotnou radou je v úplnom súlade s týmto nariadením, že sa ním zabezpečuje náležitá rovnováha rôznych cieľov a príslušných záujmov, že sa ním rešpektuje verejný záujem a zachováva integrita vnútorného trhu. Keďže prijatie opatrenia na riešenie krízovej situácie si vyžaduje veľmi rýchly rozhodovací proces, Rada a Komisia by mali úzko spolupracovať a Rada by nemala druhýkrát uskutočňovať prípravné práce, ktoré už vykonala Komisia…“

120 Pokiaľ ide o postup riešenia krízových situácií, článok 18 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že Komisia buď schváli program riešenia krízovej situácie, alebo vznesie námietky, pokiaľ ide o jeho aspekty týkajúce sa voľnej úvahy, a že program riešenia krízovej situácie môže nadobudnúť účinnosť len vtedy, ak Rada alebo Komisia nevzniesli námietky v lehote dvadsiatich štyroch hodín od jeho postúpenia zo strany SRB.

121 Podľa článku 18 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 je teda na to, aby mohol program riešenia krízovej situácie vyvolávať právne účinky, potrebné, aby inštitúcia Únie, konkrétne Komisia alebo Rada, schválila jeho aspekty týkajúce sa voľnej úvahy. Normotvorca Únie tak zveril inštitúcii právnu a politickú zodpovednosť za určenie politiky Únie v oblasti riešenia krízových situácií, čím zabránil „skutočnému presunu zodpovednosti“ v zmysle rozsudku z 13. júna 1958, Meroni/Vysoký úrad (9/56, EU:C:1958:7).

122 Komisia preto musela skutočne posúdiť diskrečné aspekty programu riešenia krízovej situácie pred nadobudnutím jeho účinnosti. Ako tvrdia žalobkyne, v opačnom prípade by Komisia protiprávne preniesla svoju právomoc voľnej úvahy na SRB v rozpore so zásadami prenesenia právomoci, ktoré vyplývajú z rozsudku z 13. júna 1958, Meroni/Vysoký úrad (9/56, EU:C:1958:7).

123 Pokiaľ, ako tvrdia žalobkyne, program riešenia krízovej situácie nadobudol účinnosť po schválení Komisiou, ktoré nebolo založené na posúdení, ale len na potvrdení, malo by to za následok, že SRB sama posúdila diskrečné aspekty zahŕňajúce voľbu v oblasti hospodárskej politiky, a teda potrebu prijať riešenie krízovej situácie, čo nie je v súlade so zásadami stanovenými v rozsudku z 13. júna 1958, Meroni/Vysoký úrad (9/56, EU:C:1958:7).

124 V tejto súvislosti Komisia v odôvodnení 4 napadnutého rozhodnutia uviedla, že súhlasí s programom riešenia krízových situácií, najmä s dôvodmi, ktoré SRB uviedla na odôvodnenie potreby opatrenia na riešenie krízovej situácie vo verejnom záujme.

125 Komisia tak schválila rozhodnutie SRB podrobiť Banco Popular opatreniu na riešenie krízovej situácie, pričom okrem iného konštatovala, že výber nástroja odpredaja obchodnej činnosti je nevyhnutný a primeraný na dosiahnutie cieľov, ktoré spočívajú v zabezpečení kontinuity vykonávania zásadných funkcií a v zabránení významným nepriaznivým účinkom na finančnú stabilitu.

126 Vo svojich tvrdeniach žalobkyne uvádzajú, že vzhľadom na priebeh postupu Komisia len schválila program riešenia krízovej situácie bez jeho preskúmania, pričom protiprávne delegovala výkon svojej voľnej úvahy na SRB.

127 Po prvé žalobkyne tvrdia, že program riešenia krízovej situácie bol Komisii predložený 7. júna 2017 o 5 h 13 a nadobudol účinnosť v ten istý deň o 6 h 30. Domnievajú sa, že nie je možné, aby si Komisia v takej krátkej lehote splnila povinnosť vykonať primerané posúdenie aspektov programu riešenia krízovej situácie, ktoré sa týkajú jej voľnej úvahy.

128 Po druhé žalobkyne zdôrazňujú, že zo zápisnice zo zasadnutia Komisie zo 7. júna 2017 vyplýva, že program riešenia krízovej situácie bol schválený na základe naliehavého písomného konania. Podľa žalobkýň generálne riaditeľstvo pre finančnú stabilitu, finančné služby a úniu kapitálových trhov malo preskúmať, či SRB dospela k primeraným záverom, pokiaľ ide o diskrečné aspekty programu riešenia krízovej situácie, a následne malo odporučiť Komisii, aby schválila program riešenia krízovej situácie. Toto odporúčanie malo byť oznámené kabinetom komisárov, generálnym riaditeľstvám a právnemu servisu s uvedením lehoty, v ktorej majú byť vznesené námietky, a ak by neboli vznesené námietky, rozhodnutie sa malo považovať za prijaté v súlade s článkom 12 Rokovacieho poriadku Komisie. Domnievajú sa, že Komisia nemôže počas tohto 77-minútového postupu vykonať riadne preskúmanie diskrečných aspektov programu riešenia krízovej situácie. Článok 18 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 jej poskytuje lehotu 24 hodín.

129 Treba konštatovať, že žalobkyne nespochybňujú, že program riešenia krízovej situácie mal byť prijatý naliehavo.

130 Z článku 30 nariadenia č. 806/2014 na jednej strane vyplýva, že SRB informuje Komisiu o všetkých opatreniach, ktoré prijme na prípravu riešenia krízovej situácie, a na druhej strane, že SRB a najmä Komisia majú pri výkone svojich príslušných právomocí podľa tohto nariadenia úzko spolupracovať, a to predovšetkým vo fázach plánovania riešenia krízových situácií, včasnej intervencie a riešenia krízových situácií, a majú si vymieňať všetky informácie potrebné na plnenie svojich úloh.

131 Okrem toho článok 43 ods. 3 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že Komisia určí svojho zástupcu oprávneného zúčastňovať sa na výkonných zasadnutiach a plenárnych zasadnutiach SRB ako stály pozorovateľ a že jej zástupca má oprávnenie zúčastňovať sa na rokovaniach a má prístup k všetkým dokumentom.

132 Ako uvádza SRB a Komisia, Komisia bola zapojená do jednotlivých fáz predchádzajúcich prijatiu programu riešenia krízovej situácie už od mája 2017 v súlade s povinnosťami, ktoré jej plynú z nariadenia č. 806/2014.

133 V tejto súvislosti Komisia vo vyjadrení k žalobe podrobne opisuje jednotlivé fázy svojej účasti na prípravách prijatia programu riešenia krízových situácií. Spomína najmä niekoľko stretnutí so SRB od 22. mája 2017 a každodenné stretnutia od 30. mája 2017, doručenie predbežných návrhov programu riešenia krízových situácií zo strany SRB 6. a 7. júna 2017 a činnosť jej rôznych útvarov od 6. júna 2017 o 17 h 30 do 7. júna o 5 h 13.

134 Komisia zároveň uvádza, že ako stály pozorovateľ mala prístup k všetkým dokumentom užitočným na prípravu programu riešenia krízových situácií, najmä k tým, ktoré sa týkali finančnej situácie Banco Popular, a že jej experti sa podieľali na príprave programu riešenia krízových situácií spolu so SRB, a to najmä vypracovaním vzorového programu riešenia krízových situácií. Ďalej uvádza, že od 6. júna 2017 boli jej experti prítomní v priestoroch SRB, aby pomáhali SRB pri vypracovaní programu riešenia krízovej situácie.

135 V tejto súvislosti Komisia v odpovedi na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania po prvé predložila zoznam zápisníc z výkonných zasadnutí SRB, na ktorých sa zúčastnila od 22. mája 2017. Tento zoznam potvrdzuje účasť Komisie na troch zasadnutiach 24. mája, 2. júna a 6. a 7. júna 2017. Po druhé Komisia predložila zoznam neformálnych interných správ svojich útvarov súvisiacich s prípravou programu riešenia krízových situácií z 22., 24. a 29. mája a z 2. a 6. júna 2017. Po tretie Komisia predložila niekoľko e-mailov z 1., 3., 6. a 7. júna 2017, ktoré si jej útvary vymenili so SRB a ktoré sa týkali zaslania vzorových riešení krízových situácií podľa scenára odpredaja obchodnej činnosti a predbežných návrhov programu riešenia krízových situácií. Tieto e-maily potvrdzujú najmä to, že Komisii boli doručené predbežné návrhy programu riešenia krízových situácií 6. júna 2017 o 18 h 59 h a 7. júna 2017 o 00 h 33.

136 Z toho vyplýva, že útvary Komisie sa zúčastnili na viacerých stretnutiach so SRB a že Komisia sa oboznámila s predbežnými návrhmi programu riešenia krízových situácií a podieľala sa na ich vypracovaní pred 7. júnom 2017 o 5 h 13.

137 Na pojednávaní žalobkyne uznali, že Komisia sa zúčastnila na prípravných fázach prijatia programu riešenia krízovej situácie. Tvrdili však, že Komisia neposkytla dôkaz o tom, že by sa diskusie týkali konečnej verzie programu riešenia krízovej situácie.

138 Vzhľadom na svoju účasť na prípravných fázach prijatia programu riešenia krízových situácií však Komisia už poznala ťažkosti, ktorým čelila Banco Popular, opatrenia, ktoré SRB plánovala na ich vyriešenie, a podstatu programu riešenia krízových situácií. Žalobkyne teda nemôžu tvrdiť, že nemala čas vykonať posúdenie programu riešenia krízových situácií. Skutočnosť, že počas prípravných fáz diskusie neboli zamerané na konečné znenie programu riešenia krízových situácií, je v tejto súvislosti nepodstatná.

139 Z toho vyplýva, že tento žalobný dôvod je založený na nesprávnom predpoklade žalobkýň, podľa ktorého sa účasť Komisie na prípravných fázach prijatia programu riešenia krízových situácií obmedzila na čas, ktorý uplynul medzi predložením programu riešenia krízovej situácie zo strany SRB 7. júna 2017 o 5 h 13 h a jeho schválením Komisiou.

140 Preto v rozsahu, v akom vychádza z nesprávneho predpokladu, treba zamietnuť tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého Komisia len schválila program riešenia krízovej situácie bez vykonania primeraného posúdenia diskrečných aspektov tohto programu, čo je v rozpore so zásadami prenesenia právomoci.

141 Tento záver nie je spochybnený ďalšími tvrdeniami žalobkýň.

142 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkýň, že podrobnosti programu riešenia krízovej situácie sa líšili od podrobností stanovených v pláne riešenia krízových situácií prijatom podľa článku 8 nariadenia č. 806/2014 a schválenom v decembri 2016, stačí konštatovať, že je neúčinné. Program riešenia krízovej situácie, ktorý prijala SRB a schválila Komisia, totiž nie je založený na tomto pláne, ako sa uvádza v odôvodneniach 44 až 46 programu riešenia krízovej situácie.

143 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého článok 18 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 poskytuje Komisii lehotu 24 hodín na prijatie programu riešenia krízových situácií, stačí uviesť, že ide o maximálnu lehotu. Ako zdôrazňuje Komisia, 24 hodín je najdlhší čas, aký môže mať k dispozícii, keď sa krízová situácia rieši počas víkendu. Ak však ako v prejednávanej veci k zlyhaniu úverovej inštitúcie dôjde v pracovný deň, opatrenie na riešenie krízovej situácie sa musí prijať v noci, aby sa zabezpečila kontinuita zásadných funkcií tejto inštitúcie. Program riešenia krízovej situácie preto musel byť urýchlene prijatý pred 7. júnom 2017 o 7 h ráno, čo je čas otvorenia trhov.

144 Prvý žalobný dôvod treba preto zamietnuť ako nedôvodný.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

145 Žalobkyne tvrdia, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia uvedené v odôvodnení 4 je nedostatočné. Po prvé tvrdia, že odôvodnenie 4 napadnutého rozhodnutia vo všeobecnosti odkazuje na dôvody, ktoré uviedla SRB, neuvádza však nijaký konkrétny dôvod alebo konkrétne ustanovenia programu riešenia krízovej situácie. Po druhé „dôvody“ týkajúce sa kritéria verejného záujmu nenaznačujú nič, pokiaľ ide o posúdenie vykonané Komisiou, ale len potvrdzujú program riešenia krízových situácií. Po tretie napadnuté rozhodnutie neobsahuje nijaké odôvodnenie týkajúce sa diskrečných aspektov programu riešenia krízových situácií, ktoré mala Komisia posúdiť. Komisia len uviedla, že schválila program riešenia krízových situácií, neposkytla však nijaké ďalšie vysvetlenie alebo odôvodnenie.

146 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora odôvodnenie požadované článkom 296 ZFEÚ musí byť prispôsobené povahe dotknutého aktu a musí z neho jasne a jednoznačne vyplývať uvažovanie inštitúcie, ktorá akt prijala, aby sa dotknuté osoby mohli oboznámiť s dôvodmi prijatého opatrenia a aby príslušný súd mohol vykonať svoje preskúmanie. Nie je potrebné, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 ZFEÚ, sa musí posudzovať nielen z hľadiska jeho znenia, ale aj z hľadiska kontextu, ako aj všetkých legislatívnych ustanovení upravujúcich dotknutú oblasť (pozri rozsudky z 8. mája 2019, Landeskreditbank Baden-Württemberg/ECB, C-450/17 P, EU:C:2019:372, body 85 a 87 a citovanú judikatúru, a z 21. októbra 2020, ECB/Estate of Espírito Santo Financial Group, C-396/19 P, neuverejnený, EU:C:2020:845, bod 41 a citovanú judikatúru).

147 Navyše miera presnosti odôvodnenia aktu musí byť úmerná vecným možnostiam a technickým podmienkam alebo lehote, v ktorej musí byť tento akt prijatý (pozri rozsudky zo 6. novembra 2012, Éditions Odile Jacob/Komisia, C-551/10 P, EU:C:2012:681, bod 48 a citovanú judikatúru; z 23. mája 2019, KPN/Komisia, T-370/17, EU:T:2019:354, bod 139 a citovanú judikatúru, a z 27. januára 2021, KPN/Komisia, T-691/18, neuverejnený, EU:T:2021:43, bod 162).

148 Treba pripomenúť, že z odôvodnenia 4 napadnutého rozhodnutia vyplýva:

„Komisia s programom riešenia krízových situácií súhlasí. Predovšetkým súhlasí s dôvodmi, ktoré poskytla rada SRB, prečo je riešenie krízovej situácie nevyhnutné vo verejnom záujme v súlade s článkom 5 nariadenia (EÚ) č. 806/2014.“

149 Okrem toho na jednej strane v odôvodnení 2 napadnutého rozhodnutia Komisia poukázala na skutočnosť, že SRB v programe riešenia krízovej situácie uviedla, že všetky podmienky na uplatnenie postupu riešenia krízových situácií, stanovené v článku 18 ods. 1 prvom pododseku nariadenia č. 806/2014, sú splnené, pokiaľ ide o Banco Popular, a že posúdila dôvody, pre ktoré je opatrenie na riešenie krízovej situácie nevyhnutné vo verejnom záujme. Na druhej strane v odôvodnení 3 napadnutého rozhodnutia Komisia schválila program riešenia krízovej situácie a poukázala na to, že podľa programu riešenia krízovej situácie sa v súlade s článkom 18 ods. 6 nariadenia č. 806/2014 začína riešiť krízová situácia Banco Popular, stanovuje sa v ňom uplatnenie nástroja odpredaja obchodnej činnosti a rovnako sú v ňom uvedené dôvody, pre ktoré sú všetky tieto prvky dostatočné.

150 Z toho vyplýva, že Komisia v napadnutom rozhodnutí výslovne poukázala na dôvody, pre ktoré sa SRB domnievala, že podmienky na prijatie programu riešenia krízovej situácie sú splnené a že by sa mal uplatniť nástroj odpredaja obchodnej činnosti. Schválenie programu riešenia krízovej situácie v odôvodnení 4 rozhodnutia 2017/1246 preto treba chápať z hľadiska ďalších odôvodnení a týka sa všetkých týchto dôvodov. V tomto odôvodnení Komisia výslovne vyhlásila, že súhlasí s dôvodmi uvedenými v programe riešenia krízovej situácie na odôvodnenie opatrenia na riešenie krízovej situácie banky Banco Popular, najmä pokiaľ ide o kritérium verejného záujmu. Na rozdiel od tvrdení žalobkýň teda Komisia v napadnutom rozhodnutí výslovne odkázala na diskrečné aspekty programu riešenia krízovej situácie, najmä na dodržanie kritéria verejného záujmu.

151 Treba preto vychádzať z toho, že program riešenia krízovej situácie a jeho odôvodnenie sú súčasťou kontextu, v ktorom bolo prijaté napadnuté rozhodnutie.

152 Ako však zdôrazňuje Komisia, žalobkyne netvrdia, že program riešenia krízovej situácie nie je dostatočne odôvodnený.

153 Navyše treba pripomenúť, že podľa článku 18 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 Komisia buď „schváli“ program riešenia krízovej situácie, alebo vyjadrí námietky k jeho aspektom, ktoré súvisia s voľnou úvahou.

154 Z toho vyplýva, že keď Komisia ako v prejednávanej veci schváli program riešenia krízovej situácie, odôvodnenie jej rozhodnutia sa môže obmedziť na konštatovanie, že súhlasí s dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené. Akékoľvek iné dodatočné odôvodnenie schválenia by spočívalo len v zopakovaní informácií, ktoré už sú uvedené v programe riešenia krízovej situácie. Podľa článku 18 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 však Komisia nemá vo svojom rozhodnutí zopakovať analýzu SRB, ale ju len schváliť.

155 Navyše v súlade s judikatúrou citovanou v bode 147 vyššie treba zohľadniť veľmi krátky čas, ktorý mala Komisia podľa článku 18 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 k dispozícii na prijatie rozhodnutia od okamihu, keď jej SRB zaslala program riešenia krízovej situácie.

156 Z toho vyplýva, že na odôvodnenie schválenia programu riešenia krízovej situácie treba považovať za postačujúce odôvodnenie, ktorým Komisia vyhlasuje, že súhlasí s obsahom programu a s dôvodmi, ktoré uviedla SRB v programe riešenia krízovej situácie na odôvodnenie jeho prijatia.

157 V dôsledku toho treba druhý žalobný dôvod zamietnuť ako nedôvodný.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti služobného tajomstva a dobrej správy vecí verejných

158 Žalobkyne namietajú porušenie zásady dôvernosti a služobného tajomstva zakotvenej v článku 339 ZFEÚ, ako aj práva na dobrú správu vecí verejných zakotveného v článku 41 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).

159 Podľa žalobkýň rozhovor, ktorý predsedníčka SRB poskytla 23. mája 2017 televíznej stanici Bloomberg, a článok agentúry Reuters z 31. mája 2017 spomenutý v bode 42 vyššie predstavujú porušenie povinnosti mlčanlivosti a služobného tajomstva, ktoré možno pripísať SRB alebo Komisii. Tvrdia, že zverejnenie informácií 23. a 31. mája 2017 spôsobilo vážnu krízu likvidity spoločnosti Banco Popular, a preto viedlo k riešeniu jej krízovej situácie. Žalobkyne uvádzajú porovnávací scenár, podľa ktorého by bez zverejnenia týchto informácií, a teda bez krízy likvidity, program riešenia krízových situácií nebol prijatý alebo by mal iný obsah.

160 Komisia tvrdí, že na prijatie a schválenie programu riešenia krízovej situácie stačí, aby boli splnené podmienky na riešenie krízovej situácie, a že dôvody, ktoré viedli k tejto situácii, nemajú vplyv na platnosť napadnutého rozhodnutia. SRB rovnako tvrdí, že skutočnosti uvádzané žalobkyňami nemôžu mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, keďže otázka, čo spôsobilo zlyhanie Banco Popular, je irelevantná.

161 Treba poukázať na to, že aj keby žalobkyne preukázali, že SRB alebo Komisia poskytli tlači dôverné informácie, podľa ustálenej judikatúry môže mať takáto nezrovnalosť za následok zrušenie predmetného rozhodnutia, pokiaľ sa preukáže, že bez tejto nezrovnalosti by malo uvedené rozhodnutie odlišný obsah (pozri rozsudky zo 6. júla 2000, Volkswagen/Komisia, T-62/98, EU:T:2000:180, bod 283 a citovanú judikatúru, z 5. apríla 2006, Degussa/Komisia, T-279/02, EU:T:2006:103, bod 416 a citovanú judikatúru, a z 3. marca 2011, Siemens/Komisia, T-110/07, EU:T:2011:68, bod 402 a citovanú judikatúru).

162 Ako v tomto smere tvrdí Komisia a SRB, program riešenia krízovej situácie je právoplatne prijatý, keď sú splnené podmienky stanovené v nariadení č. 806/2014, a to bez ohľadu na dôvody, pre ktoré dotknutý subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá.

163 Žalobkyne však nespochybňujú, že podmienky stanovené v článku 18 nariadenia č. 806/2014 boli v čase prijatia programu riešenia krízových situácií splnené.

164 Keďže sa teda SRB domnievala, že podmienky stanovené v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 sú splnené, prijala program riešenia krízovej situácie, a keďže sa Komisia domnievala, že program riešenia krízovej situácie je v súlade s ustanoveniami nariadenia č. 806/2014, schválila ho. Okolnosti, ktoré viedli k tomu, že Banco Popular spĺňala podmienky prijatia programu riešenia krízovej situácie, najmä podmienku, podľa ktorej musí zlyhávať alebo pravdepodobne zlyhať, nie sú relevantné.

165 V dôsledku toho je údajná príčinná súvislosť medzi zverejnením týchto informácií 23. a 31. mája 2017 a krízou likvidity banky Banco Popular, na ktorú sa odvolávajú žalobkyne, nepodstatná a nemôže viesť k zrušeniu napadnutého rozhodnutia.

166 Z toho vyplýva, že neúčinné je aj tvrdenie žalobkýň uvedené na pojednávaní, podľa ktorého Komisia porušila zásadu dobrej správy vecí verejných tým, že schválila program riešenia krízových situácií, hoci riešenie krízovej situácie Banco Popular vyplývalo z porušenia povinnosti mlčanlivosti a služobného tajomstva zo strany SRB.

167 Okrem toho žalobkyne nemôžu dôvodne tvrdiť, že zverejnenie informácií 23. a 31. mája 2017 spôsobilo vážnu krízu likvidity Banco Popular, a že ak by na začiatku júna 2017 nedošlo k protiprávnemu zverejneniu informácií, a teda ku kríze likvidity, riešenie krízovej situácie Banco Popular by nebolo potrebné alebo by bolo odlišné.

168 Tieto tvrdenia sú založené na čiastočnom a nesprávnom uvedení skutočností, ktoré spôsobili krízu likvidity Banco Popular, a príčin, ktoré viedli k jej zlyhaniu alebo pravdepodobnému zlyhaniu.

169 Treba teda pripomenúť, že ECB v posúdení toho, či Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, citovanom v bodoch 53 až 61 vyššie, spomenula jednotlivé udalosti, ktoré viedli k zhoršeniu stavu likvidity Banco Popular.

170 V odôvodnení 24 programu riešenia krízovej situácie SRB citovala ďalšie skutočnosti, ktoré viedli k rýchlemu zhoršeniu stavu likvidity banky Banco Popular, konkrétne:

– Vo februári 2017 Banco Popular oznámila, že potrebuje vytvoriť špeciálne rezervy vo výške 5,7 miliardy eur, čo viedlo ku konsolidovanej strate 3,485 miliardy eur, a vymenovala nového výkonného riaditeľa.

– Dňa 10. februára 2017 agentúra DBRS znížila rating Banco Popular.

– Dňa 3. apríla 2017 Banco Popular vydala verejné vyhlásenie *ad hoc*, v ktorom informovala o výsledkoch vnútorného auditu, ktoré môžu mať významný vplyv na jej účtovnú závierku, a potvrdila, že jej výkonný riaditeľ bol nahradený menej ako rok od svojho nástupu do funkcie.

– Dňa 7. apríla 2017 znížila rating Banco Popular agentúra Standard & Poor's a dňa 21. apríla agentúra Moody's.

– Dňa 12. mája 2017 Banco Popular porušila požiadavku na krytie likvidity vo výške 80 % a následne nebola schopná opätovne dosiahnuť súlad so zákonom stanovenou hodnotou.

– Pokračujúce negatívne mediálne krytie v súvislosti s finančnými výsledkami banky Banco Popular a s údajným bezprostredným rizikom bankrotu alebo nedostatku likvidity spôsobili nárast výberov vkladov.

– Dňa 6. júna 2017 agentúry DBRS a Moody's znížili rating Banco Popular.

171 SRB poukázala na to, že všetky tieto okolnosti viedli k významnému odlevu vkladov.

172 Z týchto skutočností, ktoré žalobkyne nepopierajú, vyplýva, že situácia Banco Popular sa zhoršila už dávno pred 23. májom 2017 a že krízu likvidity banky Banco Popular spôsobili viaceré faktory, ktorých príčinou boli zlé výsledky banky oznámené vo februári a v apríli 2017. Predovšetkým krytie likvidity banky Banco Popular nebolo v súlade so zákonom stanovenými požiadavkami od 12. mája 2017.

173 Treba poukázať na to, že žalobkyne nemôžu ignorovať všetky objektívne okolnosti, ktoré spôsobili problémy banky Banco Popular s likviditou najmä od apríla 2017. Nemôžu dôvodne tvrdiť, že vyhlásenie z 23. mája 2017 a článok z 31. mája 2017, dokonca aj keby vychádzali z porušenia zásady dôvernosti zo strany SRB alebo Komisie, boli príčinou krízy likvidity banky Banco Popular, a že bez týchto vyhlásení by riešenie krízovej situácie nebolo potrebné.

174 Z toho vyplýva, že porovnávací scenár, na ktorý sa odvolávajú žalobkyne a ktorý je uvedený v ich znaleckom posudku priloženom k žalobe s cieľom preukázať, že ak by nedošlo k protiprávnemu zverejneniu a úniku informácií, a teda ku kríze likvidity, na začiatku júna 2017, riešenie krízovej situácie Banco Popular by nebolo potrebné alebo by bolo odlišné, je založený na nesprávnom predpoklade.

175 Keďže riešenia uvedené v znaleckom posudku pripojenom k žalobe sa zakladajú na čisto teoretickom predpoklade, že Banco Popular by nemusela čeliť kríze likvidity, a vychádzajú z toho, že Banco Popular by musela čeliť nedostatku kapitálu, treba konštatovať, že tento porovnávací scenár je irelevantný.

176 Ďalej z toho vyplýva, že nový návrh dôkazov, ktorý žalobkyne predložili do kancelárie Všeobecného súdu 31. októbra 2019 podľa článku 85 ods. 3 rokovacieho poriadku a ktorý pozostáva z listu spoločnosti Pacific Investment Management Company LLC (PIMCO) z 30. mája 2017 adresovaného Deutsche Bank, ktorý sa týka existencie alternatívneho riešenia krízovej situácie v rámci tohto porovnávacieho scenára, nie je relevantný na účely vyriešenia sporu.

177 V každom prípade žalobkyne nepreukázali existenciu porušenia povinnosti mlčanlivosti alebo služobného tajomstva, ktoré možno pripísať Komisii.

178 Prvou výhradou žalobkyne tvrdia, že normotvorca Únie udelil SRB významné právomoci v oblasti riešenia krízových situácií bánk a že samotná informácia, že SRB skúma, či by mala uplatniť svoje právomoci vo vzťahu ku konkrétnemu subjektu, predstavuje pre trh dôležitú udalosť, ktorá môže viesť k tomu, že investori, veritelia a vkladatelia prijmú ochranné opatrenia na zabránenie stratám. Preto je nevyhnutné, aby SRB prísne dodržiavala zásadu služobného tajomstva, a článok 88 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 ukladá SRB a jej úradníkom povinnosť zachovávať služobné tajomstvo.

179 V tejto súvislosti tvrdia, že rozhovor, ktorý 23. mája 2017 poskytla predsedníčka SRB televíznej stanici Bloomberg a podľa ktorého SRB „sleduje“ Banco Popular, predstavuje informáciu, podľa ktorej SRB skúma banku v zmysle odôvodnenia 116 nariadenia č. 806/2014, a možno ju pripísať SRB. V dôsledku toho toto vyhlásenie predstavuje porušenie povinnosti služobného tajomstva a dobrej správy vecí verejných zo strany SRB.

180 Treba uviesť, že touto výhradou žalobkyne namietajú porušenie povinnosti služobného tajomstva a dôvernosti, ktorého sa dopustila SRB, a nie Komisia. Keďže však SRB nie je účastníkom tohto konania, túto výhradu treba zamietnuť ako neúčinnú.

181 V tejto súvislosti žalobkyne listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 4. júna 2021 predložili návrh dôkazu, ktorý sa týka po prvé uznesenia Juzgado Central de Instruccion no 4 Audiencia Nacional (vyšetrujúci sudca č. 4 Ústredného súdu, Španielsko) z 19. mája 2021, ktorým sa stanovuje vypočutie predsedníčky SRB v súvislosti s jej vyhláseniami počas rozhovoru poskytnutého televíznej stanici Bloomberg, a na druhej strane článku na internetovej stránke *elconfidencial* z 27. mája 2021, v ktorom sa uvádza, že predseda FROB sa v tom istom konaní pred Audiencia Nacional (Ústredný súd) sťažoval na tie isté vyhlásenia predsedníčky SRB.

182 Stačí uviesť, že tieto dokumenty sa týkajú SRB, a nie Komisie, a preto nie sú relevantné na účely rozhodnutia v tomto spore.

183 Druhou výhradou žalobkyne tvrdia, že článok uverejnený agentúrou Reuters 31. mája 2017, ktorý citoval „úradníka Únie“, podľa ktorého SRB sleduje Banco Popular „na účely možného zásahu“, predstavuje porušenie povinnosti zachovávať služobné tajomstvo, ktoré možno pripísať SRB alebo úradníkom iných inštitúcií Únie, akou je Komisia, a porušenie práva na dobrú správu vecí verejných.

184 V tejto súvislosti z toho istého dôvodu, aký je uvedený v bode 180 vyššie, tvrdenia, ktorými sa žalobkyne usilujú pripísať SRB vyhlásenia, ktoré údajne urobil nemenovaný úradníkov Únie a ktoré sú uvedené v tomto článku, ako aj preukázať, že SRB konala v rozpore s článkom 88 nariadenia č. 806/2014, musia byť zamietnuté ako neúčinné.

185 Článok 339 ZFEÚ stanovuje:

„Povinnosť mlčanlivosti členov orgánov Únie, členov výborov, úradníkov a ostatných zamestnancov Únie, ktorá sa vzťahuje na informácie chránené služobným tajomstvom, najmä informácie o podnikoch, ich obchodných stykoch alebo nákladových položkách, trvá aj po ukončení ich funkcie.“

186 Z judikatúry vyplýva, že hoci sa toto ustanovenie týka predovšetkým informácií získaných od podnikov, z príslovky „najmä“ vyplýva, že ide o všeobecnú zásadu, ktorá sa rovnako uplatňuje aj na ostatné dôverné informácie (pozri analogicky rozsudok z 3. marca 2011, Siemens/Komisia, T-110/07, EU:T:2011:68, bod 400 a citovanú judikatúru).

187 Okrem toho z odôvodnenia 116 nariadenia č. 806/2014 vyplýva:

„Opatrenia na riešenie krízových situácií by sa mali riadne oznamovať a s výhradou obmedzených výnimiek stanovených v tomto nariadení zverejňovať. Keďže však informácie získané Jednotnou radou, vnútroštátnymi orgánmi pre riešenie krízových situácií a ich odbornými poradcami počas procesu riešenia krízovej situácie budú pravdepodobne citlivé, pred zverejnením rozhodnutia o riešení krízovej situácie by sa na tieto informácie mal vzťahovať účinný režim zachovania služobného tajomstva. Je potrebné vziať do úvahy skutočnosť, že informácie o obsahu a podrobnostiach plánov riešenia krízovej situácie a výsledku akéhokoľvek vyhodnotenia týchto plánov môžu mať ďalekosiahle účinky, najmä pokiaľ ide o dotknuté podniky. Pri všetkých informáciách poskytnutých v súvislosti s rozhodnutím pred jeho vydaním, či ide o informácie o tom, či boli splnené podmienky riešenia krízovej situácie, alebo informácie o použití konkrétneho nástroja alebo akéhokoľvek opatrenia v rámci konaní, treba predpokladať, že tieto informácie majú vplyv na verejné a súkromné záujmy, ktorých sa opatrenia týkajú. Avšak aj informácia o tom, že Jednotná rada a vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií skúmajú konkrétny subjekt, by mohla byť dostatočná na to, aby mala negatívny vplyv na tento subjekt.

Preto je nutné zabezpečiť vhodné mechanizmy na zachovanie dôvernosti takých informácií, akými sú obsah a podrobnosti plánov riešenia krízových situácií a výsledok akéhokoľvek hodnotenia vypracovaného v tejto súvislosti.“

188 Treba pripomenúť obsah článku uverejneného agentúrou Reuters 31. mája 2017, ktorý bol nazvaný „EÚ, varovanie pred rizikom likvidácie banky Banco Popular“ (EU warned of wind-down risk for Spain’s Banco Popular). V tomto článku je uvedené, že podľa nemenovaného úradníka Únie jeden z hlavných subjektov bankového dohľadu v Európe varoval úradníkov Únie, že Banco Popular by mohla byť predmetom likvidácie, ak nenájde kupca, a že predsedníčka SRB nedávno vydala „včasné varovanie“. Podľa tohto článku uvedený úradník ďalej uviedol, že predsedníčka SRB vyhlásila, že SRB mimoriadne pozorne sleduje proces (v banke Banco Popular) na účely možného zásahu, pričom dodala, že ponuka na zlúčenie banky nemusí priniesť želaný výsledok.

189 V tomto článku agentúry Reuters je zároveň uvedené, že podľa iného zdroja, rovnako anonymného, prebiehajú všeobecné prípravy, hoci ešte nebolo prijaté nijaké konkrétne opatrenie. Podľa tohto článku hovorca Banco Popular vyhlásil, že banka pracuje na viacerých plánoch vrátane zlúčenia, zvýšenia imania a predaja aktív.

190 Ďalej treba poukázať na to, že v tomto článku je spomenutá tlačová správa SRB z toho istého dňa, v ktorej SRB uviedla, že sa nevyjadruje ku konkrétnym ťažkostiam určitej banky, že nemôže potvrdiť interpretácie týkajúce sa citácie údajných vyjadrení svojej predsedníčky a že nikdy nevydáva varovanie v súvislosti s bankami.

191 Treba konštatovať, že žalobkyne neuvádzajú nijaké tvrdenie, ktoré by mohlo preukázať, že tento článok vychádza z porušenia služobného tajomstva pripísateľného Komisii.

192 Po prvé vyjadrenia tohto úradníka Únie, ktoré článok priniesol, sa netýkajú dôverných informácií, ktoré by mohli poznať len členovia Komisie.

193 Po prvé, pokiaľ ide o tvrdenie tohto úradníka, podľa ktorého bol informovaný o tom, že Banco Popular môže byť predmetom likvidácie, ak nenájde kupca, teda stačí konštatovať, že táto informácia už bola verejná.

194 Ako je totiž uvedené v bodoch 40 až 42 vyššie, vo viacerých článkoch v tlači sa už v priebehu mája spomínala skutočnosť, že Banco Popular má ťažkosti a že začala proces súkromného predaja.

195 Predovšetkým z článku z 11. mája 2017 uverejneného na internetovej stránke *elconfidencial.com* vyplýva, že riaditeľ Banco Popular nariadil bezodkladný predaj banky z dôvodu hroziaceho bankrotu. Odkaz v článku z 31. mája 2017 na skutočnosť, že „jeden z hlavných subjektov bankového dohľadu v Európe“ informoval úradníkov Únie, podľa všetkého zodpovedá informácii uvedenej v tomto článku, podľa ktorej bol riaditeľ Banco Popular z dôvodu vážneho rizika bankrotu predovšetkým v dôsledku pokračujúceho úniku vkladov nútený začať postup predaja, aby splnil požiadavky ECB. Okrem toho sa v článku z 15. mája 2017 uverejnenom na internetovej stránke *elconfidencial.com* uvádza, že plán predaja Banco Popular realizoval jej riaditeľ po inšpekcii ECB.

196 Po druhé úradník údajne spomenul „včasné varovanie“ vydané predsedníčkou SRB. Stačí však uviesť, že toto tvrdenie nezodpovedá právomoci SRB, čo SRB napokon pripomenula vo svojej tlačovej správe z 31. mája 2017.

197 Po tretie, pokiaľ ide o tvrdenie tohto úradníka, podľa ktorého „predsedníčka SRB vyhlásila, že SRB mimoriadne pozorne sleduje proces (v banke Banco Popular) na účely možného zásahu“, stačí konštatovať, že toto vyjadrenie opakuje to, čo predsedníčka SRB verejne potvrdila v rozhovore poskytnutom televíznej stanici Bloomberg 23. mája 2017, t. j. že Banco Popular je „sledovaná“. Navyše SRB v tlačovej správe dementovala široký výklad tohto vyjadrenia.

198 Okrem toho skutočnosť, že tento článok prináša údajné vyjadrenia predsedníčky SRB, nepostačuje na preukázanie ich autenticity, a to tým viac, že nie je uvedená totožnosť osoby, ktorá o týchto vyjadreniach údajne informovala.

199 Po štvrté, čo sa týka tvrdenia tohto úradníka, že ponuka na zlúčenie banky nemusí priniesť želaný výsledok, z toho istého článku vyplýva, že samotná Banco Popular uviedla, že musí posunúť termín na predloženie ponúk v rámci procesu súkromného predaja, pôvodne stanovený na 10. júna 2017.

200 Možnosť, že proces súkromného predaja začatý v apríli 2017 môže byť neúspešný, teda nemožno považovať za dôvernú informáciu, ale len za záver vyvodený z okolností, konkrétne že Banco Popular k 31. máju 2017 ešte stále nenašla nadobúdateľa v rámci tohto postupu a že termín ukončenia procesu bol posunutý.

201 Z toho vyplýva, že na rozdiel od tvrdení žalobkýň vyjadrenia nemenovaného úradníka Únie uvedené v tomto článku neobsahujú dôverné informácie, ktoré sa týkajú uplatnenia postupu riešenia krízovej situácie Banco Popular, akými sú informácie uvedené v odôvodnení 116 nariadenia č. 806/2014, ktoré môžu byť známe len úradníkom Komisie.

202 Po druhé žalobkyne nepreukázali, že úradník Únie citovaný v tomto článku je úradníkom Komisie.

203 Treba totiž vychádzať z toho, že takéto vyjadrenie mohli urobiť mnohé iné osoby než členovia SRB alebo úradníci Komisie, a to najmä vzhľadom na možnosti výmeny informácií stanovené predovšetkým v článku 88 ods. 6 nariadenia č. 806/2014.

204 V tejto súvislosti treba uviesť, že žalobkyne pripúšťajú, že únik informácií z 31. mája 2017 možno pripísať SRB alebo úradníkom iných inštitúcií, akou je Komisia, ktorí vedeli o informáciách získaných od SRB. Okrem toho sa žalobkyne obmedzujú na tvrdenie, že pripísanie vyhlásení uvedených v tomto článku úradníkovi Únie je „možné“. Žalobkyne sa teda nemôžu odvolávať na judikatúru, podľa ktorej Všeobecný súd pripíše únik informácií inštitúcii alebo agentúre Únie, ak je zjavné, že mohol pochádzať len od tejto inštitúcie.

205 Ďalej treba zamietnuť tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého skutočnosť, že Banco Popular bude predmetom riešenia krízovej situácie, bola známa len obmedzenému počtu osôb v rámci SRB a Komisie, a teda jediným logickým záverom je, že tieto informácie pochádzajú od týchto inštitúcií. Inštitúcie napokon nepredložili nijaký dôkaz, ktorý by preukazoval opak.

206 Ak by totiž zdrojom vyjadrení uvedených v tomto článku bol únik informácií od úradníka Únie a z článku by bolo možné vyvodiť, že sa plánuje riešenie krízovej situácie Banco Popular, keďže nie je preukázané, že útvary Komisie sú zodpovedné za únik informácií, o ktorom svedčia články v tlači, na ktoré žalobkyne odkazujú, z judikatúry vyplýva, že takýto pôvod úniku informácií nemožno predpokladať (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. marca 2006, BASF/Komisia, T-15/02, EU:T:2006:74, bod 605).

207 Navyše, aj keby bolo pravdepodobné, že Komisia môže byť príčinou úniku informácií, táto možnosť sama osebe nestačí na to, aby na Komisii spočívalo bremeno preukázať opak, ako tvrdia žalobkyne (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. apríla 2006, Degussa/Komisia, T-279/02, EU:T:2006:103, bod 412).

208 V prejednávanej veci neexistuje domnienka, podľa ktorej Komisia spôsobila údajný únik informácií, a Komisii neprináleží preukázať, že to tak nebolo.

209 Tvrdenia žalobkýň týkajúce sa toho, že Komisia nevyšetrila pôvod úniku informácií z 31. mája 2017 ani nepredložila dôkazy, ktoré by preukazovali, že únik informácií jej nemožno pripísať, je preto potrebné zamietnuť ako neúčinné.

210 Na jednej strane totiž z nevykonania interného vyšetrovania nemožno v nijakom prípade vyvodiť dôkaz toho, že Komisia porušila svoju povinnosť mlčanlivosti. Na druhej strane skutočnosť, že Komisia nevykonala interné vyšetrovanie s cieľom určiť pôvod potenciálnych únikov informácií po prijatí rozhodnutia o riešení krízovej situácie, nie je relevantná, pokiaľ ide o posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia.

211 V tomto smere listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 16. októbra 2020 žalobkyne predložili návrh nových dôkazov podľa článku 85 ods. 3 rokovacieho poriadku. Tento návrh dôkazov sa týka dvoch interných e-mailov SRB z 10. a 18. augusta 2017, ktoré súvisia s potenciálnym únikom informácií, z ktorého vychádza článok agentúry Reuters z 31. mája 2017. Žalobkyne tvrdia, že tieto nové dôkazy potvrdzujú, že SRB sa nepokúšala riadne vyšetriť únik informácií z 31. mája, ale v podstate len zhrnula opatrenia na zachovanie dôvernosti platné v rámci SRB.

212 Keďže tieto nové dôkazy sa týkajú výlučne SRB a nemôžu preukázať, že údajný únik informácií, na základe ktorého bol vydaný článok agentúry Reuters z 31. mája 2017, možno pripísať Komisii, treba ich považovať za irelevantné na účely vyriešenia sporu.

213 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že žalobkyne nepreukázali porušenie zásady dôvernosti a služobného tajomstva Komisiou.

214 Tretí žalobný dôvod treba preto zamietnuť.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení pri uplatňovaní článkov 14, 18, 20 až 22 a 24 nariadenia č. 806/2014

215 Žalobkyne tvrdia, že ocenenie 2 vykonané spoločnosťou Deloitte nebolo „spravodlivé, obozretné a realistické“ v zmysle článku 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014. V dôsledku toho sa domnievajú, že ocenenie 2 nemôže podporiť napadnuté rozhodnutie a že SRB a Komisia sa dopustili zjavne nesprávneho posúdenia, keď konštatovali, že program riešenia krízovej situácie spĺňa požiadavky článkov 14, 18, 20 až 22 a 24 nariadenia č. 806/2014.

216 V replike žalobkyne vysvetľujú, že týmto žalobným dôvodom tvrdia, že vzhľadom na to, že ocenenie 2 je zjavne nesprávne z hľadiska článku 20 nariadenia č. 806/2014, program riešenia krízových situácií prijatý na základe tohto ocenenia je protiprávny.

217 Ako zdôrazňuje Komisia, žalobkyne neuvádzajú nijaké konkrétne tvrdenie týkajúce sa zjavných pochybení, ktorých sa dopustila pri uplatňovaní článkov 14, 18, 21, 22 a 24 nariadenia č. 806/2014.

218 Treba teda konštatovať, že týmto žalobným dôvodom žalobkyne len tvrdia, že ocenenie 2 nebolo „spravodlivé, obozretné a realistické“ v zmysle článku 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014, a preto sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď schválila program riešenia krízovej situácie v rozsahu, v akom je založený na ocenení 2.

219 V prejednávanej veci treba pripomenúť, že ocenenie banky Banco Popular, vykonané pred prijatím programu riešenia krízovej situácie, zahŕňa dve správy, ktoré sú pripojené k programu riešenia krízovej situácie.

220 Ocenenie 1 z 5. júna 2017 vypracovala SRB podľa článku 20 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 806/2014 a jeho cieľom bolo poskytnúť informácie, na základe ktorých by sa dalo určiť, či sú splnené podmienky na začatie postupu riešenia krízovej situácie, definované v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014.

221 Ocenenie 2 zo 6. júna 2017 vypracovala spoločnosť Deloitte ako nezávislý expert podľa článku 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014.

222 V programe riešenia krízovej situácie je uvedené, že vzhľadom na naliehavosť situácie bolo cieľom ocenenia 2, vykonaného v súlade s článkom 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014, odhadnúť hodnotu aktív a pasív banky Banco Popular, poskytnúť odhad zaobchádzania s akcionármi a veriteľmi v prípade, že by Banco Popular bola predmetom bežného konkurzného konania, ako aj podložiť informáciami rozhodnutie o akciách a nástrojoch vlastníctva, ktoré sa majú previesť, pričom na základe týchto informácií môže SRB určiť, čo predstavuje komerčné podmienky na účely nástroja odpredaja obchodnej činnosti.

223 V ocenení 2 spoločnosť Deloitte uviedla, že vychádza z požiadaviek článku 36 smernice 2014/59 (ktorý zodpovedá článku 20 nariadenia č. 806/2014) a z kapitoly 3 konečného návrhu regulačných technických predpisov Európskeho bankového orgánu (EBA) č. 2017/05 a 2017/06 z 23. mája 2017 o ocenení na účely riešenia krízových situácií a o ocenení na určenie rozdielu v zaobchádzaní v dôsledku riešenia krízových situácií, ktoré stanovuje smernica 2014/59.

224 Článok 36 ods. 15 smernice 2014/59 oprávňuje EBA na vypracovanie návrhov regulačných technických predpisov spresňujúcich kritériá, na základe ktorých sa majú vykonať ocenenia v rámci postupu riešenia krízovej situácie.

225 Kapitola 3 konečného návrhu technických predpisov EBA, citovaná v bode 223 vyššie, sa týka návrhu regulačných technických predpisov č. 2017/05 o ocenení na účely riešenia krízových situácií (ďalej len „regulačné technické predpisy“) a v súlade s článkom 36 ods. 15 smernice 2014/59 obsahuje najmä návrh delegovaného nariadenia Komisie, ktorým sa smernica 2014/59 dopĺňa o regulačné technické predpisy špecifikujúce kritériá metodiky, ktorá sa má použiť na ocenenie hodnoty aktív a pasív inštitúcií alebo subjektov.

226 Ďalej treba poznamenať, že ku dňu prijatia programu riešenia krízovej situácie tieto regulačné technické predpisy neboli záväzné, keďže článok 5 ods. 2 druhý pododsek nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že na SRB, Radu a Komisiu sa vzťahujú záväzné regulačné a vykonávacie technické predpisy vypracované orgánom EBA, ak boli prijaté Komisiou. Tieto regulačné technické predpisy boli začlenené do delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2018/345 zo 14. novembra 2017, ktorým sa dopĺňa smernica 2014/59, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy, v ktorých sa stanovujú kritériá týkajúce sa metodiky odhadovania hodnoty aktív a záväzkov inštitúcií alebo subjektov (Ú. v. EÚ L 67, 2018, s. 8).

227 V tomto smere treba poukázať na to, že v článku 6.3 programu riešenia krízovej situácie SRB uviedla, že pri rozhodovaní o odpísaní a konverzii kapitálových nástrojov banky Banco Popular sa opierala o ocenenie 2, doplnené a potvrdené výsledkami postupu predaja, ktorý viedol FROB.

228 Keďže ocenenie 2 obsahuje komplexné technické a ekonomické posúdenie, je potrebné priznať SRB širokú mieru voľnej úvahy, keď dospela k záveru, že ocenenie 2 je právoplatným základom pre rozhodnutie o opatreniach riešenia krízovej situácie, a takisto aj Komisii, keď schválila program riešenia krízovej situácie.

229 V súlade s judikatúrou citovanou v bodoch 104 až 109 vyššie teda Všeobecný súd vykonáva obmedzené posúdenie, ktorým len overí, či sa Komisia nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď vychádzala z ocenenia 2. Žalobkyniam prináleží predložiť dostatočné dôkazy o tom, že ocenenie 2 nie je prípustné.

230 Na podporu svojej argumentácie, ktorou sa usilujú preukázať, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, žalobkyne v podstate uvádzajú tri výhrady založené na tom, že ocenenie 2 nebolo „spravodlivé, obozretné a realistické“ v zmysle článku 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014. Prvou výhradou spochybňujú spoľahlivosť ocenenia 2 a jeho predbežnú povahu. Druhou a treťou výhradou spochybňujú posúdenie spoločnosti Deloitte na jednej strane z dôvodu, že úpravy súvahy banky Banco Popular boli nesprávne, a na druhej strane z dôvodu nespoľahlivosti rozpätia použitého v ocenení 2.

O prvej výhrade týkajúcej sa spoľahlivosti ocenenia 2 a jeho predbežnej povahy

231 Po prvé žalobkyne tvrdia, že spoločnosť Deloitte uviedla, že ocenenie 2 nie je spoľahlivé z dôvodu obmedzeného času na jeho prípravu a nedostatku dostupných informácií.

232 V tomto smere treba poukázať na to, že v sprievodnom liste k oznámeniu tohto ocenenia SRB spoločnosť Deloitte uviedla, že vzhľadom na zlý stav likvidity banky Banco Popular bola požiadaná o vykonanie ocenenia v mimoriadne krátkom čase. Hlavnú časť práce vykonala za dvanásť dní odo dňa, keď získala prístup k dokumentácii, hoci taký projekt by mal za normálnych okolností trvať šesť týždňov. Spoločnosť Deloitte poukázala na to, že medzi dostupnými informáciami sa vyskytlo niekoľko medzier a nezrovnalostí. Uviedla, že ocenenie treba brať ako vysoko neisté a predbežné podľa článku 36 smernice 2014/59 a že rezerva na dodatočné straty bola zahrnutá do ocenenia v súlade s článkom 36 ods. 9 smernice 2014/59, ktorý zodpovedá článku 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014.

233 Článok 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014 výslovne upravuje prípad, keď vzhľadom na naliehavosť situácie nie je možné dodržať požiadavky uvedené v odsekoch 7 a 9 tohto článku, konkrétne najmä prípad, keď nie je možné doplniť ocenenie určitými informáciami z účtovných kníh a záznamov. Navyše toto ustanovenie uznáva existenciu neistoty, ktorá je vlastná každému predbežnému oceneniu, keď v druhom pododseku stanovuje, že toto ocenenie zahŕňa rezervu na dodatočné straty.

234 V súlade s týmto ustanovením tak spoločnosť Deloitte len uviedla, že vzhľadom na obmedzený čas, ktorý mala k dispozícii na vykonanie ocenenia, musela vychádzať z neúplných informácií, a spresnila, že ňou vykonané ocenenie treba považovať za predbežné ocenenie v zmysle článku 36 ods. 9 smernice 2014/59.

235 Navyše z článku 20 ods. 13 nariadenia č. 806/2014 vyplýva, že vzhľadom na naliehavosť situácie SRB mohla pri prijímaní programu riešenia krízovej situácie vychádzať z ocenenia 2 vykonaného podľa článku 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014.

236 Skutočnosť, že spoločnosť Deloitte konštatovala, že vzhľadom na čas, ktorý mala k dispozícii, niektoré informácie chýbali, nepostačuje na spochybnenie možnosti vychádzať z ocenenia 2 pri prijímaní programu riešenia krízovej situácie.

237 Okrem toho treba rovnako ako Komisia uviesť, že podľa článku 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014 musí ocenenie 2 vykonané v naliehavej situácii spĺňať požiadavky stanovené v odsekoch 1, 7 a 9 len „v maximálne reálnej miere za daných okolností“. Na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, Komisia týmto tvrdením neuviedla, že SRB a ona samotná sa môžu opierať o ocenenie, ktoré nie je „spravodlivé, obozretné a realistické“.

238 Okrem toho neistota vlastná oceneniu 2 je zdôraznená v regulačných technických predpisoch, z ktorých vyplýva, že pri odhade a diskontovaní peňažných tokov, ktoré subjekt môže očakávať v súvislosti s existujúcimi aktívami a pasívami, sa hodnotiteľ musí opierať o spravodlivé, obozretné a realistické predpoklady a zohľadniť rôzne faktory a okolnosti.

239 Predovšetkým pokiaľ ide o odhady týkajúce sa hodnoty pri odpredaji, článok 12 ods. 5 regulačných technických predpisov, ktorý je prebratý do článku 12 ods. 5 delegovaného nariadenia 2018/345, stanovuje:

„Odhadca určuje hodnotu pri odpredaji tak, že vychádza z peňažných tokov po odpočítaní nákladov na likvidáciu a očakávanej hodnoty všetkých poskytnutých záruk, ktoré subjekt môže odôvodnene očakávať za v súčasnosti prevládajúcich trhových podmienok prostredníctvom riadneho odpredaja alebo prevodu aktív alebo záväzkov. Ak je to primerané, odhadca môže určiť hodnotu pri odpredaji uplatnením zníženia pre prípadnú zľavu pri urýchlenom odpredaji na pozorovateľnú trhovú cenu uvedeného odpredaja alebo prevodu, pričom zohľadňuje opatrenia, ktoré sa majú prijať v rámci programu riešenia krízových situácií. S cieľom určiť hodnotu pri odpredaji aktív, pre ktoré neexistuje likvidný trh, odhadca zohľadňuje pozorovateľné ceny na trhoch, na ktorých sa obchoduje s podobnými aktívami, alebo modelové výpočty, pričom používa pozorovateľné trhové ukazovatele, v prípade potreby odrážajúce zľavy pre nelikviditu.“

240 V článku 12 ods. 6 regulačných technických predpisov, ktorý je prebratý do článku 12 ods. 6 delegovaného nariadenia 2018/345, sú uvedené rôzne faktory, ktoré odhadca berie do úvahy a ktoré môžu ovplyvniť hodnoty pri odpredaji a lehoty odpredaja.

241 Z toho vyplýva, že ocenenie 2 je založené na predpokladoch a závisí od viacerých faktorov. V súlade s regulačnými technickými predpismi tak spoločnosť Deloitte na účely určenia hodnoty pri odpredaji banky Banco Popular ku dňu riešenia krízovej situácie vychádzala v ocenení 2 z odhadov a hodnotení do budúcnosti.

242 Treba preto vychádzať z toho, že vzhľadom na časové obmedzenia a dostupné informácie sú určité neistoty a aproximácie vlastné každému predbežnému oceneniu vykonanému podľa článku 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014 a že výhrady, ktoré vyjadrila spoločnosť Deloitte, neznamenajú, že ocenenie 2 nebolo „spravodlivé, obozretné a realistické“ v zmysle článku 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014.

243 Z toho vyplýva, že vzhľadom na naliehavosť situácie sa Komisia správne domnievala, že SRB sa môže pri prijímaní programu riešenia krízových situácií opierať o ocenenie 2 vykonané podľa článku 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014.

244 Po druhé žalobkyne spochybňujú skutočnosť, že ocenenie 2 bolo predbežné. Táto skutočnosť je v rozpore s potvrdením SRB, že nebude vykonané konečné ocenenie *ex post* podľa článku 20 ods. 11 nariadenia č. 806/2014. Okrem toho spoločnosť Deloitte stanovila rezervu na dodatočné straty ako neoddeliteľnú súčasť ocenenia. Keďže však ocenenie 2 treba považovať za konečné, nemôže zahŕňať takú rezervu.

245 Na jednej strane treba pripomenúť, že článok 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014 výslovne stanovuje, že predbežné ocenenie uvedené zahŕňa rezervu na dodatočné straty, a na druhej strane že podľa článku 20 ods. 13 tohto nariadenia predbežné ocenenie, akým je ocenenie 2, predstavuje platný základ pre prijatie programu riešenia krízových situácií.

246 Skutočnosť, že po prijatí napadnutého rozhodnutia SRB uviedla, že nebude vykonané konečné ocenenie *ex post*, nemôže mať za následok retroaktívnu zmenu požiadaviek na vykonanie ocenenia podľa článku 20 ods. 10 nariadenia č. 806/2014.

247 Nakoniec v pripomienkach k vyjadreniu SRB ako vedľajšieho účastníka konania žalobkyne tvrdia, že SRB stanovila parametre postupu predaja v liste o postupe predaja na základe ocenenia 2, pričom nabádala uchádzačov, aby predpokladali, že hodnota aktív je mínus 2 miliardy eur. Ponuka jedno euro je v skutočnosti zápornou ponukou mínus 2 miliardy eur.

248 V tejto súvislosti stačí konštatovať, že toto tvrdenie je čisto špekulatívne a založené na vecnej chybe, keďže list o postupe predaja, na ktorý odkazujú žalobkyne, vyhotovil FROB.

249 V dôsledku toho treba prvú výhradu zamietnuť.

O druhej výhrade týkajúcej sa úprav vykonaných spoločnosťou Deloitte

250 Žalobkyne tvrdia, že úpravy súvahy Banco Popular smerom nadol, ktoré vykonala spoločnosť Deloitte, boli nesprávne a neodôvodnene znižovali hodnotu jej čistých aktív. Spoločnosť Deloitte vykonala úpravy, ktoré výrazne presahovali rezervu uplatnenú zo strany Banco Santander po nadobudnutí Banco Popular, a posúdenie obsiahnuté v ocenení 2 sa nemohlo natoľko líšiť od hodnoty, ktorú stanovila Banco Santander. Podľa nich prijatie prístupu Banco Santander vo všetkých oblastiach okrem neproduktívnych aktív a nahradenie jej hodnotenia neproduktívnych aktív základným scenárom spoločnosti Deloitte vedie ku kladnému oceneniu Banco Popular vo výške jednej miliardy eur. Domnievajú sa, že odhad hospodárskej hodnoty Banco Popular uvedený v ich dodatočnom znaleckom posudku, a to od 4,5 do 7,3 miliardy eur, je presným ukazovateľom rádovej hodnoty ocenenia. Rozdiely medzi hodnotami, ktoré uviedol ich znalec, a hodnotami, ktoré uviedla Banco Santander, sú obmedzené a odrážajú skutočnosť, že boli vykonané na rôzne účely, pričom znalci žalobkýň sa usilovali určiť hospodársku hodnotu Banco Popular, zatiaľ čo ocenenie zo strany Banco Santander bolo pripravené na účtovné účely.

251 Na základe svojho dodatočného znaleckého posudku spochybňujú analýzu spoločnosti Deloitte týkajúcu sa úprav aktív Banco Popular v súvislosti s produktívnymi úvermi, rezervami na právne riziká, odloženými daňovými pohľadávkami Banco Popular a vedľajšími aktívami Banco Popular vo forme spoločných podnikov, dcérskych spoločností a spriaznených spoločností.

Nespochybňujú úpravu neproduktívnych aktív Banco Popular vykonanú v ocenení 2, ale mieru úprav, ktoré vykonala Banco Santander. Domnievajú sa, že spoločnosť Deloitte nepripísala nehmotnému majetku Banco Popular správnu hodnotu.

252 Pokiaľ ide o použitú metodiku, spoločnosť Deloitte v ocenení 2 uviedla, že na určenie hospodárskej hodnoty použila scenár predaja banky v súlade s nástrojom odpredaja obchodnej činnosti. V súlade s článkom 20 ods. 5 písm. f) nariadenia č. 806/2014 bolo cieľom ocenenia podložiť informáciami rozhodnutie o aktívach, právach, záväzkoch alebo nástrojoch vlastníctva, ktoré sa majú previesť, ako aj znalosti SRB o tom, čo predstavuje komerčné podmienky na účely článku 24 ods. 2 písm. b) tohto nariadenia.

253 Spoločnosť Deloitte vysvetlila, že „cieľom [jej] hospodárskeho ocenenia je poskytnúť odhad hodnoty, ktorú by bolo možné ponúknuť potenciálnemu nadobúdateľovi banky ako celku po otvorenej, spravodlivej a konkurenčnej dražbe (‚hodnota pri odpredaji' v súlade s článkom 11 regulačných technických predpisov…)".

254 Z odôvodnenia 6 regulačných technických predpisov vyplýva, že najprimeranejšiu oceňovaciu základňu (hodnotu pri držbe alebo hodnotu pri odpredaji) treba vybrať v závislosti od konkrétnych opatrení na riešenie krízovej situácie, ktoré plánuje prijať orgán na riešenie krízových situácií.

255 Pokiaľ ide o výber oceňovacej základne, článok 11 ods. 4 regulačných technických predpisov, ktorý je prebratý do článku 11 ods. 4 delegovaného nariadenia 2018/345, stanovuje:

„Ak sa v opatreniach na riešenie krízových situácií uvedených v článku 10 ods. 1 požaduje, aby subjekt, ktorý naďalej nepretržite pokračuje v činnosti, si ponechal aktíva a záväzky, tak odhadca používa hodnotu pri držbe ako primeranú oceňovaciu základňu. Hodnota pri držbe môže predpokladať normalizáciu trhových podmienok, ak sa to považuje za spravodlivé, obozretné a realistické.

Hodnota pri držbe sa nepoužíva ako oceňovacia základňa, ak sú aktíva prevedené na subjekt pre správu aktív v súlade s článkom 42 smernice 2014/59/EÚ alebo na preklenovaciu inštitúciu v súlade s článkom 40 uvedenej smernice, alebo ak sa používa nástroj odpredaja obchodnej činnosti podľa článku 38 smernice 2014/59/EÚ."

256 Podľa článku 12 ods. 4 regulačných technických predpisov, ktorý je prebratý do článku 12 ods. 4 delegovaného nariadenia 2018/345, „ak situácia bráni subjektu držať aktívum alebo pokračovať v obchodnej činnosti, alebo ak orgán pre riešenie krízových situácií odpredaj inak považuje za potrebný na dosiahnutie cieľov riešenia krízových situácií, očakávané peňažné toky sa uvádzajú v hodnotách pri odpredaji očakávaných v zmysle daného obdobia odpredaja".

257 Faktory, ktoré je potrebné zvážiť pri určovaní hodnoty pri odpredaji na účely nástroja odpredaja obchodnej činnosti, sú definované v článku 12 ods. 5 až 7 regulačných technických predpisov, ktorý je prebratý do článku 12 ods. 5 až 7 delegovaného nariadenia 2018/345.

258 V tejto súvislosti treba uviesť, že žalobkyne nespochybňujú rozhodnutie SRB uplatniť nástroj odpredaja obchodnej činnosti na Banco Popular. Keďže sa teda ocenenie 2 uskutočnilo s prihliadnutím na skutočnosť, že sa použije nástroj odpredaja obchodnej činnosti, hodnota pri odpredaji použitá spoločnosťou Deloitte bola správnou metodikou na posúdenie hodnoty Banco Popular v rámci ocenenia 2.

259 Treba uviesť, že na účely spochybnenia odhadu majetku Banco Popular uvedeného v ocenení 2 sa žalobkyne opierajú jednak o svoj dodatočný znalecký posudok priložený k replike a jednak o hodnotu použitú spoločnosťou Banco Santander.

260 Po prvé, pokiaľ ide o dodatočný znalecký posudok pripojený k replike, Banco Santander tvrdí, že je založený na nesprávnej metodike.

261 V tejto súvislosti znalecký posudok pripojený k žalobe uvádza, že „v prípadoch, keď sa celý podnik predá a tento majetok nebude predmetom oddeleného odpredaja, sa domnievame, že základ hodnoty pri držbe je primeraný“. Okrem toho, ako zdôrazňuje Banco Santander, v dodatočnom znaleckom posudku pripojenom k replike je uvedené:

„Ako je uvedené vyššie, pri určovaní hospodárskej hodnoty každého aktíva je potrebné zvážiť, či je vhodným základom ‚hodnota pri držbe‘… alebo ‚hodnota pri odpredaji‘… Domnievame sa, že hľadanie správnej hodnoty, ktoré opísala spoločnosť Banco Popular, je podobné tomu, ktoré je potrebné na to, aby bolo posúdenie založené na ‚hodnote pri držbe‘, definovanej v článku 1 regulačných technických predpisov.“

262 Žalobkyne tvrdia, že ich znalecké posudky poskytli odhad aktív Banco Popular v súlade s usmerneniami uvedenými v regulačných technických predpisoch. Tvrdia, že v ich znaleckých posudkoch je hodnota banky odhadnutá na základe zásady nepretržitého pokračovania v činnosti, pričom sa odhadujú peňažné toky, ktoré by banka vytvorila, ak by si určité aktíva ponechala alebo ich postúpila. Tvrdia, že v závislosti od očakávaní nadobúdateľa by sa mali jednotlivé kategórie aktív oceňovať podľa toho, či sú ponechané v držbe alebo postúpené. Prístup použitý v dodatočnom znaleckom posudku žalobkýň je v súlade s článkom 11 ods. 4 regulačných technických predpisov, podľa ktorého na účely predaja podniku, ktorý nepretržite pokračuje v činnosti, ako je to v prejednávanej veci, musí odhadca použiť hodnotu pri držbe.

263 Ako teda žalobkyne pripúšťajú, ich znalecké posudky sa na účely odhadu hodnoty jednotlivých kategórií aktív Banco Popular zakladali na hodnote pri držbe, a nie na hodnote pri odpredaji.

264 Stačí však uviesť, že článok 11 ods. 4 regulačných technických predpisov, citovaný v bode 255 vyššie, výslovne stanovuje, že hodnota pri držbe sa nepoužíva ako oceňovacia základňa, keď sa uplatňuje nástroj odpredaja obchodnej činnosti.

265 Okrem toho z tvrdení žalobkýň podľa všetkého vyplýva, že na odôvodnenie metódy použitej v ich znaleckom posudku zohľadňujú hodnotu, za ktorú by bol samotný kupujúci ochotný predať celú Banco Popular alebo jej časť po jej nadobudnutí.

266 V pripomienkach k vyjadreniu Banco Santander ako vedľajšieho účastníka konania tak tvrdia, že ich znalecké posudky umožnili odhadnúť hospodársku hodnotu Banco Popular v prípade nepretržitého pokračovania v činnosti. Uvádzajú, že v závislosti od očakávaní nadobúdateľa, pokiaľ ide o to, čo chce urobiť, by sa mali oceňovať jednotlivé kategórie aktív podľa od toho, či sú držané alebo postúpené. Dodávajú, že napríklad možno očakávať, že nadobúdateľ v určitej lehote predá neproduktívne aktíva, ale chcel by si ponechať v držbe produktívne úvery, ktoré generujú príjmy. V závislosti od prípadu treba aktíva oceňovať podľa hodnoty pri odpredaji alebo hodnoty pri držbe.

267 Tieto tvrdenia pramenia z nejasností. Účelom ocenenia 2 bolo určiť hodnotu Banco Popular v súvislosti s použitím nástroja odpredaja obchodnej činnosti, t. j. určiť hodnotu, za ktorú by bol potenciálny nadobúdateľ ochotný kúpiť Banco Popular ku dňu riešenia krízovej situácie. Spoločnosť Deloitte v správe o ocenení 2 uvádza, že hospodárske posúdenie má za cieľ poskytnúť odhad hodnoty, ktorú by potenciálny nadobúdateľ mohol ponúknuť za celú banku. Nešlo o odhad hodnoty Banco Popular po predaji nadobúdateľovi v závislosti od toho, ktoré aktíva chce kupujúci predať alebo si ponechať, ako sa podľa všetkého domnievajú žalobkyne.

268 Z toho vyplýva, že metodika použitá v znaleckých posudkoch predložených žalobkyňami nezodpovedá metodike, ktorú mala spoločnosť Deloitte použiť v ocenení. Okrem toho, ako zdôrazňuje Komisia, dodatočný znalecký posudok je založený na údajoch po nadobudnutí Banco Popular spoločnosťou Banco Santander, ktoré teda nie sú relevantné na posúdenie odhadu uvedeného v ocenení 2, ktorého cieľom bolo určiť hodnotu pri odpredaji pre potenciálneho kupujúceho pred riešením krízovej situácie.

269 Preto treba konštatovať, že tieto znalecké posudky nie sú relevantné na určenie, či je v ocenení 2 správne odhadnutá hodnota majetku Banco Popular. Predovšetkým odhad hospodárskej hodnoty Banco Popular od 4,5 do 7,3 miliardy eur v dodatočnom znaleckom posudku je založený na nesprávnej metodike, a preto nie je relevantný. Porovnanie výsledkov odhadov rôznych kategórií majetku uvedených na jednej strane v dodatočnom znaleckom posudku žalobkyňami a na druhej strane v ocenení 2 treba považovať za neúčinné.

270 Po druhé žalobkyne odkazujú na úpravy, ktoré vykonala Banco Santander po akvizícii Banco Popular, keď predložila súvahu Banco Popular. Tvrdia, že odhad hospodárskej hodnoty Banco Popular v ocenení 2 nemožno považovať za „spravodlivý, obozretný a realistický“, keďže sa líši od odhadu prijatého nadobúdateľom.

271 Rovnako ako SRB treba konštatovať, že účtovníctvo akvizícií Banco Santander nemožno porovnávať s výsledkami ocenenia 2, keďže neslúžia rovnakému účelu a nepoužívajú rovnakú metodiku.

272 V tejto súvislosti žalobkyne v replike pripúšťajú, že ocenenie, ktoré vykonala Banco Santander, malo iný cieľ ako ocenenie vykonané ich znalcami a že jeho cieľom nebolo odhadnúť hospodársku hodnotu Banco Popular, ale jej účtovnú hodnotu.

273 Okrem toho bolo cieľom ocenenia 2 určiť hodnotu Banco Popular pri odpredaji pre každého potenciálneho kupujúceho. Ako však zdôrazňuje SRB, účtovníctvo Banco Santander pripisuje osobitnú hodnotu aktívam a pasívam Banco Popular po začlenení tejto banky do jej operácií v súlade s účtovnými pravidlami.

274 V každom prípade treba konštatovať, že hospodárska hodnota priznaná Banco Popular spoločnosťou Banco Santander ku dňu prijatia programu riešenia krízovej situácie je hodnotou uvedenou v jej ponuke na prevzatie, a to jedno euro.

275 Okrem toho treba ako neúčinné zamietnuť tvrdenia žalobkýň spochybňujúce úpravy týkajúce sa problémových aktív, ktoré vykonala Banco Santander po riešení krízovej situácie.

276 Subsidiárne žalobkyne vo svojich pripomienkach k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania uvádzajú, že aj keby sa aktíva Banco Popular mali oceňovať na základe hodnoty pri odpredaji jednotlivých aktív, ktoré si mala Banco Popular ponechať v držbe pri nepretržitom pokračovaní v činnosti, hodnota Banco Popular by sa pohybovala od 1,5 do 4,3 miliardy eur.

277 V tejto súvislosti žalobkyne predložili len číselnú tabuľku obsahujúcu porovnanie hodnoty Banco Popular, ktorú odhadla spoločnosť Deloitte v ocenení 2, spoločnosť Banco Santander a ich znalecký posudok, a to s úpravami aj bez úprav. Poskytnutie výsledkov výpočtov ich znalcov po úprave bez ďalšieho vysvetlenia použitej metódy a povahy vykonaných úprav však Všeobecnému súdu neumožňuje pochopiť pôsobnosť tohto tvrdenia.

278 Z tejto tabuľky napríklad vyplýva, že riadok zodpovedajúci „úprave hodnoty aktív“ v dodatočnom znaleckom posudku viedol k rozpätiu od 5,2 do 7,9 miliardy eur a že rovnaká hodnota „po úprave“ je 8,2 až 11 miliárd eur. Žalobkyne neposkytli nijaké vysvetlenie týchto rozdielov.

279 Po tretie žalobkyne v replike uvádzajú konkrétne tvrdenia smerujúce k spochybneniu metódy použitej spoločnosťou Deloitte na ocenenie určitých kategórií aktív.

280 Pokiaľ ide o produktívne úvery, žalobkyne tvrdia, že spoločnosť Deloitte v ocenení 2 uznala, že nepoužila metódu diskontovania peňažných tokov (*Discounting Cash Flows*), ale metódu, ktorá nebola vhodná, a to normu IFRS 9 [*International Financial Reporting Standard* (Medzinárodný štandard finančného výkazníctva)], ktorá sa zaoberá účtovaním finančných nástrojov.

281 Pokiaľ ide o úvery a pohľadávky, spoločnosť Deloitte v ocenení 2 uviedla:

„… nebolo možné uplatniť dostatočne spoľahlivý prístup k modelovaniu úplných diskontovaných peňažných tokov pre toto portfólio. Namiesto toho sme vzhľadom na dostupné údaje a čas použili dva prístupy k oceneniu:

prístup ‚zdola nahor‘ upravený o očakávané straty, ktorý zohľadňuje údaje o základnej expozícii banky v prípade platobnej neschopnosti pri pravdepodobnosti platobnej neschopnosti počas životnosti (odhadnutá na základe pravdepodobnosti platobnej neschopnosti poskytnutej v danom okamihu), ako aj o stratách v prípade platobnej neschopnosti, a upravuje parametre na základe referenčných trhových hodnôt, referenčných hodnôt Národnej banky Španielska pre straty v prípade platobnej neschopnosti a analýzy spoločnosti Deloitte, a to všetko na základe konzervatívnych predpokladov. Tento prístup v podstate odráža spôsob, akým by nadobúdateľ banky spravoval portfóliá v budúcnosti…“

282 Spoločnosť Deloitte uviedla, že jej metodika výpočtu hospodárskej hodnoty úverov a pohľadávok spočíva v odhade očakávanej straty úverov, a vysvetlila parametre zvolené na určenie expozície riziku platobnej neschopnosti a pravdepodobnosť platobnej neschopnosti.

283 Treba vychádzať z toho, že táto metodika je v súlade s regulačnými technickými predpismi.

284 V tomto smere treba poukázať na to, že úvery a pohľadávky patria medzi faktory, pri ktorých existuje značná neistota a ktoré sú vysvetlené v článku 8 písm. a) regulačných technických predpisov, prebratom do článku 8 písm. a) delegovaného nariadenia 2018/345, ktorý stanovuje:

„Odhadca sa osobitne zameriava na oblasti, ktoré sú predmetom významnej neistoty ocenenia, ktorá má významný vplyv na celkové ocenenie. Odhadca pre tieto oblasti poskytuje výsledky ocenenia vo forme najlepších bodových odhadov a v prípade potreby rozpätí hodnôt, ako je stanovené v článku 2 ods. 3 Takéto oblasti zahŕňajú:

a) úvery alebo úverové portfóliá, očakávané peňažné toky, od ktorých závisí schopnosť, ochota alebo motivácia protistrany dodržať svoju povinnosť, ak takéto očakávania vychádzajú z predpokladov týkajúcich sa mier nesplácania dlhu, pravdepodobností zlyhania, straty v prípade zlyhania alebo vlastností nástroja, najmä ak sú doložené súpisom strát pre portfólio úverov“.

285 Okrem toho na stranách 4 až 11 prílohy k oceneniu 2 spoločnosť Deloitte vysvetlila úpravy, ktoré vykonala v súvislosti s ocenením úverov a pohľadávok, najmä pokiaľ ide o riziká platobnej neschopnosti. Žalobkyne neuvádzajú nijaké tvrdenie, ktorým by tieto úpravy spochybňovali.

286 Okrem toho žalobkyne pripúšťajú, že vzhľadom na obmedzený čas, ktorý mala spoločnosť Deloitte k dispozícii, nemohla vykonať úplnú a dôkladnú analýzu diskontovaných peňažných tokov.

287 Pokiaľ ide o tvrdenia, že norma IFRS 9, ktorá je účtovným štandardom, nebola vhodná, stačí poukázať na to, že spoločnosť Deloitte v ocenení 2 uviedla, že „hoci chápeme, že nový štandard IFRS 9 bude mať za následok zvýšenie rezerv, nezmení to výpočty vykonané v tomto prípade“. Z toho vyplýva, že spoločnosť Deloitte túto metódu nepoužila a že tvrdenia žalobkýň sú neúčinné.

288 Pokiaľ ide o úpravy rezerv na právne riziká, treba konštatovať, že porovnanie vykonané žalobkyňami medzi ocenením 2 a ocenením 3, ktoré bolo realizované po prijatí napadnutého rozhodnutia, nie je relevantné. Stačí poukázať na to, že ocenenie 3 bolo vykonané metódou a na účely, ktoré sa líšili od metódy a cieľa ocenenia 2. Rovnako porovnanie s posúdením, ktoré vykonala spoločnosť Bankia na základe článku v tlači, nie je relevantné, a to tým skôr, že nie je spresnené, či sa toto posúdenie vzťahovalo na všetky právne riziká analyzované v ocenení 2, ani či boli výsledky skutočne porovnateľné.

289 Pokiaľ ide o ocenenie odložených daňových pohľadávok, žalobkyne pripúšťajú, že je neisté a vo veľkej miere závislé od nadobúdateľa. Domnievajú sa, že rozpätie, ktoré zvolila spoločnosť Deloitte, je príliš úzke, čo malo SRB a Komisii naznačiť, že prístup spoločnosti Deloitte nie je vhodný, a že toto rozpätie nezodpovedá úprave, ktorú vykonala Banco Santander.

290 Spoločnosť Deloitte predovšetkým na strane 32 prílohy k oceneniu 2 uviedla, že hodnota nechránených odložených daňových pohľadávok závisí od nadobúdateľa, najmä od toho, či pôjde o španielsky alebo zahraničný subjekt, a že za predpokladu, že nadobúdateľom by bola španielska banka, ich vymožiteľnosť a zahrnutie do súvahy by záviseli od podnikateľského plánu Banco Popular a od podnikateľského plánu nadobúdateľa. V prílohe k oceneniu 2 je uvedené, že posúdenie vykonané spoločnosťou Deloitte zohľadňuje tieto rôzne predpoklady.

291 Žalobkyne nevysvetľujú, ako by neistota, na ktorú poukázala spoločnosť Deloitte, odôvodňovala vykonanie odlišných úprav v najlepšom a najhoršom scenári. V tejto súvislosti znalec v dodatočnom znaleckom posudku pripojenom k replike len konštatuje „prekvapivú“ povahu tohto rozpätia. Okrem toho treba pripomenúť, že porovnanie s úpravami, ktoré vykonala Banco Santander, nie je relevantné.

292 Pokiaľ ide o ocenenie nehmotného majetku, žalobkyne tvrdia, že spoločnosť Deloitte nepripísala nijakú hospodársku hodnotu na jednej strane nehmotnému majetku spojenému so základnými vkladmi *(Core Deposit Intangibles)*, hoci výbery sa pravdepodobne týkali najmenej stabilných vkladov, ani na druhej strane značke Banco Popular, hoci značke Banco Pastor priznala minimálnu hodnotu. Podľa žalobkýň tento prístup postačuje na vyvodenie záveru, že ocenenie 2 je nespoľahlivé.

293 Na jednej strane spoločnosť Deloitte v ocenení 2 uviedla, že pokiaľ ide o nehmotný majetok súvisiaci so základnými vkladmi, potenciálny kupujúci by mu nepripísal nijakú hodnotu z dôvodu významného výberu vkladov k dátumu posúdenia.

294 Treba poukázať na to, že vzhľadom na rozsah odlevu likvidity ku dňu uskutočnenia ocenenia 2 nič neumožňuje tvrdiť, ako to robia žalobkyne, že väčšina stabilných vkladov zostala v banke.

295 Na druhej strane v správe k oceneniu 2 spoločnosť Deloitte v súvislosti s goodwillom vysvetlila, že potenciálny nadobúdateľ nepripíše nijakú hodnotu už existujúcemu goodwillu, lebo nejde o identifikovateľný majetok v kontexte zoskupenia podnikov. Uviedla, že vzhľadom na silnú prítomnosť ochrannej známky Banco Pastor v Galícii táto značka má hodnotu pre tretiu osobu a že rozpätie hodnôt odhadla pomocou metódy licenčných poplatkov, ktorá je najpoužívanejšou metódou na hodnotenie ochranných známok.

296 Žalobkyne neuvádzajú nijaké konkrétne tvrdenie, ktoré by mohlo spochybniť tieto vysvetlenia.

297 Pokiaľ ide o ocenenie spoločných podnikov, dcérskych spoločností a spriaznených podnikov, žalobkyne len tvrdia, že na základe aktuálnych analytických správ a skutočných alebo údajných transakcií je suma, ku ktorej dospela spoločnosť Deloitte, podhodnotená a primeraný odhad by predstavoval 1,5 miliardy eur.

298 Stačí uviesť, že na jednej strane žalobkyne neurčili základ, z ktorého tento odhad vychádza, a na druhej strane že tieto tvrdenia neumožňujú identifikovať chyby, ktorých sa dopustila spoločnosť Deloitte v ocenení 2.

299 Okrem toho treba pripomenúť, že podľa článku 21 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a článku 76 písm. d) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu musí každá žaloba uvádzať predmet konania a zhrnutie dôvodov, na ktorých je založená. Podľa ustálenej judikatúry sa na prípustnosť žaloby vyžaduje, aby zo samotného jej textu aspoň stručne, ale koherentným a zrozumiteľným spôsobom vyplývali podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých sa zakladá. Aj keď text žaloby môže byť v konkrétnych bodoch podporený a doplnený odkazmi na určité časti priložených dokumentov, všeobecný odkaz na iné písomnosti, aj keď tvoria jej prílohu, nemôže nahradiť nedostatok podstatných častí právnej argumentácie, ktorá podľa vyššie uvedených ustanovení tvorí náležitosť žaloby [pozri rozsudky zo 17. septembra 2007, Microsoft/Komisia, T-201/04, EU:T:2007:289, bod 94 a citovanú judikatúru, a z 5. októbra 2020, HeidelbergCement a Schwenk Zement/Komisia, T-380/17, EU:T:2020:471, bod 92 (neuverejnený) a citovanú judikatúru]. Navyše Všeobecnému súdu neprináleží, aby v prílohách

vyhľadával a identifikoval žalobné dôvody a tvrdenia, ktoré by mohol považovať za základ žaloby, keďže prílohy majú čisto dôkaznú a podpornú funkciu (pozri rozsudky zo 17. septembra 2007, Microsoft/Komisia, T-201/04, EU:T:2007:289, bod 94 a citovanú judikatúru, a z 24. septembra 2019, Holandsko a i./Komisia, T-760/15 a T-636/16, EU:T:2019:669, bod 114 a citovanú judikatúru; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok z 11. septembra 2014, MasterCard a i./Komisia, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, bod 41 a citovanú judikatúru).

300 Keďže replika neobsahuje nijaké tvrdenie, všeobecné odkazy žalobkýň na dodatočný znalecký posudok, ktorý je k nej pripojený, nemožno preskúmať.

301 Treba poukázať na to, že v ocenení 2 spoločnosť Deloitte vysvetlila pre každú kategóriu aktív metódu použitú na ich ocenenie a neistoty odôvodňujúce vykonané úpravy. Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že tvrdenia žalobkýň nespochybňujú úpravy, ktoré spoločnosť Deloitte vykonala v ocenení 2, pokiaľ ide o jednotlivé kategórie aktív Banco Popular, a neumožňujú dospieť k záveru, že ocenenie 2 nebolo „spravodlivé, obozretné a realistické“ v zmysle článku 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014.

302 Subsidiárne žalobkyne ďalej tvrdia, že posúdenie, ktoré vykonala spoločnosť Deloitte v rámci ocenenia 2 v súvislosti so štyrmi kľúčovými prvkami, ktoré nie sú dotknuté uplatniteľnou metódou oceňovania, viedlo k podhodnoteniu hodnoty Banco Popular o 4,8 až 5 miliárd eur. Žalobkyne sa odvolávajú na úpravu odložených daňových pohľadávok, nezohľadnenie nehmotného majetku, najmä toho, ktorý súvisí so základnými vkladmi, nadhodnotenie nepredvídaných právnych udalostí a podhodnotenie hodnoty spoločných podnikov, dcérskych spoločností a spriaznených podnikov uvedenej v ocenení 2.

303 V tejto súvislosti stačí uviesť, že na jednej strane žalobkyne len porovnávajú odhady uvedené v ocenení 2 a odhady uvedené vo svojom dodatočnom znaleckom posudku. Na druhej strane nevysvetľujú, prečo je na účely posúdenia týchto štyroch kategórií aktív metóda oceňovania nepodstatná.

304 V dôsledku toho treba druhú výhradu zamietnuť.

O tretej výhrade týkajúcej sa rozpätia použitého v ocenení 2

305 Žalobkyne tvrdia, že rozsah rozpätia použitého v ocenení 2 a skutočnosť, že sa odchyľovalo od nedávnych ocenení čistých aktív Banco Popular, mali SRB a Komisiu upozorniť na to, že toto ocenenie nie je „spravodlivé, obozretné a realistické“ a nepredstavuje spoľahlivý základ pre prijatie programu riešenia krízovej situácie.

306 V tomto smere treba pripomenúť, že v ocenení 2 spoločnosť Deloitte poukázala na to, že výsledok jej hodnotenia sa nachádza v rozpätí od 1,3 miliardy do mínus 8,2 miliardy eur, pričom najlepší odhad sa nachádza v rámci tohto rozpätia na hodnote mínus 2 miliardy eur.

307 Po prvé žalobkyne tvrdia, že rozsah rozpätia uvedeného v ocenení 2 ukazuje, že toto ocenenie nie je spoľahlivé.

308 Treba poukázať na to, že rozsah rozpätia je odôvodnený metódou použitou v ocenení 2.

309 V tomto smere, pokiaľ ide o metodiku použitú v ocenení 2, spoločnosť Deloitte uviedla, že prijala prístup podľa jednotlivých kategórií, pričom upravila účtovné hodnoty každej triedy aktív a pasív s cieľom odhadnúť straty a zisky, ako aj ďalšie úpravy, ktoré by na hodnotu uplatnil každý nadobúdateľ. Vytvorila rozpätie ocenenia pre každú triedu aktív a pasív.

310 Táto metóda je v súlade s článkom 2 ods. 3 regulačných technických predpisov, ktorý je prebratý do článku 2 ods. 3 delegovaného nariadenia 2018/345, podľa ktorého:

„Odhadca zabezpečuje najlepší bodový odhad hodnoty uvedeného aktíva, záväzku alebo ich kombinácie. V prípade potreby sa výsledky ocenenia takisto poskytujú vo forme rozpätí hodnôt.“

311 Sčítaním najnižších hodnôt pre každú triedu aktív a pasív teda vznikol spodný odhad rozpätia hodnôt a sčítaním najvyšších hodnôt vznikol vrchný odhad rozpätia hodnôt. Táto metóda teda vysvetľuje rozsah rozpätia hodnôt použitého v ocenení 2. Okrem toho treba pripomenúť, že z analýzy prvej výhrady vyplýva, že určenie hodnoty pri odpredaji je založené na odhadoch, ktoré zahŕňajú určitú neistotu odôvodňujúcu voľbu poskytnutia výsledkov vo forme rozpätia.

312 Navyše, ako zdôrazňuje Komisia, vzhľadom na rozsah súvahy Banco Popular s hodnotou viac ako 130 miliárd eur rozdiel medzi krajnými hodnotami rozpätia predstavuje len približne 7 % súvahy.

313 V replike žalobkyne tvrdia, že toto porovnanie je irelevantné a že rozsah rozpätia, teda 9,5 miliardy eur, treba porovnať s hodnotou čistých aktív Banco Popular, teda 10,78 miliardy eur.

314 V tejto súvislosti treba na jednej strane uviesť, že cieľom odkazu Komisie na rozsah súvahy Banco Popular nie je posúdiť presnosť rozpätia, ale len relativizovať jeho rozsah. Na druhej strane rozdiel medzi najlepším a najhorším scenárom ocenenia, ktorý použila spoločnosť Deloitte, nepredstavuje údaj porovnateľný s účtovnou hodnotou čistých aktív Banco Popular.

315 Po druhé žalobkyne uvádzajú, že Banco Popular v roku 2016 prešla záťažovým testom, a že hoci Banco Popular čelila problémom s likviditou, k 31. marcu 2017 jej čisté aktíva predstavovali 10,78 miliardy eur a jej hlavná činnosť týkajúca sa franchisingových malých a stredných podnikov (MSP) zostala zisková.

316 V tejto súvislosti na jednej strane stačí konštatovať, že záťažový test Banco Popular z roku 2016, ktorý bol zverejnený v júli 2016, sa týka situácie Banco Popular niekoľko mesiacov pred dátumom prijatia programu riešenia krízových situácií, a teda ho nemožno považovať za znak finančného vývoja Banco Popular. Na druhej strane odkaz na čisté aktíva je nepodstatný, lebo odrážajú iba účtovnú hodnotu Banco Popular, a nie hodnotu pri odpredaji ku dňu riešenia krízovej situácie.

317 V dôsledku toho treba tretiu výhradu zamietnuť.

318 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že žalobkyne nepreukázali, že ocenenie 2 nie je „spravodlivé, obozretné a realistické“ v zmysle článku 20 ods. 1 nariadenia č. 806/2014.

319 Je potrebné dospieť k záveru, že Komisia sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď schválila program riešenia krízovej situácie v rozsahu, v akom sa zakladal na ocenení 2.

320 Štvrtý žalobný dôvod preto treba zamietnuť ako nedôvodný.

O šiestom žalobnom dôvode založenom na porušení práva byť vypočutý

321 Žalobkyne tvrdia, že Komisia porušila ich právo na vypočutie tým, že prijala napadnuté rozhodnutie bez toho, aby im dala možnosť predložiť pripomienky. Tvrdia, že počas postupu riešenia krízovej situácie neboli vypočuté, hoci ich záujmy boli napadnutým rozhodnutím priamo a osobne dotknuté. Komisia je povinná zabezpečiť, aby boli žalobcovia vypočutí v súlade s článkom 41 Charty, aj keď to nariadenie č. 806/2014 nestanovuje.

322 Domnievajú sa, že ak by SRB a Komisia rešpektovali ich právo na vypočutie, mohli by účinne predložiť pripomienky aj v krátkom čase. Žalobkyne sa mohli dotknúť otázky správneho ocenenia Banco Popular a vzhľadom na dôkazy uvedené v rámci štvrtého žalobného dôvodu je pravdepodobné, že SRB alebo Komisia by mali iný názor na ocenenie Banco Popular, čo by viedlo k prijatiu iného programu riešenia krízových situácií, než je program schválený napadnutým rozhodnutím.

323 Komisia tvrdí, že postup stanovený v článku 18 nariadenia č. 806/2014 vedie k prijatiu všeobecne záväzného opatrenia, pokiaľ ide o akcionárov a veriteľov inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, a že článok 41 Charty sa neuplatní. Subsidiárne sa domnieva, že nevypočutie žalobkýň je odôvodnené v súlade s článkom 52 ods. 1 Charty.

324 Treba pripomenúť, že článok 41 ods. 2 písm. a) Charty stanovuje, že právo na dobrú správu vecí verejných zahŕňa právo každého na vypočutie pred prijatím akéhokoľvek individuálneho opatrenia, ktoré by sa ho mohlo nepriaznivo dotýkať.

325 Právo byť vypočutý zaručuje každému možnosť účelne a efektívne oznámiť svoj názor v priebehu správneho konania, a to skôr, ako bude prijaté akékoľvek rozhodnutie, ktoré môže nepriaznivo ovplyvniť jeho záujmy. Navyše treba spresniť, že právo byť vypočutý sleduje dvojaký cieľ. Na jednej strane slúži na čo najpresnejšie a najsprávnejšie preverenie veci a zistenie skutkového stavu a na druhej strane umožňuje zabezpečiť účinnú ochranu dotknutej osoby. Toto právo má predovšetkým zabezpečiť, aby každé rozhodnutie spôsobujúce ujmu bolo prijaté s plnou znalosťou veci, a jeho cieľom je predovšetkým umožniť príslušnému orgánu opraviť chybu alebo umožniť dotknutej osobe uviesť také skutočnosti týkajúce sa jej osobného stavu, ktoré môžu ovplyvniť prijatie alebo neprijatie rozhodnutia alebo jeho obsah (pozri rozsudok zo 4. júna 2020, ESVČ/De Loecker, C-187/19 P, EU:C:2020:444, body 68 a 69 a citovanú judikatúru).

326 Treba poukázať na to, že Súdny dvor potvrdil význam práva byť vypočutý a jeho veľmi široký rozsah pôsobnosti v právnom poriadku Únie, keď konštatoval, že toto právo sa musí vzťahovať na každé konanie, v ktorom by mohol byť prijatý akt spôsobujúci ujmu. V súlade s judikatúrou Súdneho dvora dodržiavanie práva byť vypočutý musí byť zabezpečené aj vtedy, keď uplatniteľná právna úprava výslovne nestanovuje takúto formálnu požiadavku (pozri rozsudky z 22. novembra 2012, M., C-277/11, EU:C:2012:744, body 85 a 86 a citovanú judikatúru; z 18. júna 2020, Komisia/RQ, C-831/18 P, EU:C:2020:481, bod 67 a citovanú judikatúru, a zo 7. novembra 2019, ADDE/Parlament, T-48/17, EU:T:2019:780, bod 89 a citovanú judikatúru).

327 Vzhľadom na svoju povahu základnej a všeobecnej zásady práva Únie teda uplatnenie zásady práva na obhajobu, ktoré zahŕňa právo byť vypočutý, nemožno vylúčiť ani obmedziť ustanovením právnych predpisov, a preto jej dodržiavanie musí byť zabezpečené tak v prípade úplnej neexistencie osobitnej právnej úpravy, ako aj v prípade existencie právnej úpravy, ktorá sama osebe nezohľadňuje túto zásadu (pozri rozsudok z 18. júna 2014, Španielsko/Komisia, T-260/11, EU:T:2014:555, bod 62 a citovanú judikatúru).

328 V prvom rade treba poukázať na to, že cieľom programu riešenia krízovej situácie prijatého zo strany SRB je riešenie krízovej situácie banky Banco Popular, ktorá sa preto musí považovať za osobu, vo vzťahu ku ktorej je prijaté individuálne opatrenie a ktorej článok 41 ods. 2 písm. a) Charty zaručuje právo na vypočutie.

329 Preto by sa mala zohľadniť skutočnosť, že žalobkyne nie sú adresátmi programu riešenia krízovej situácie, ktorý nie je individuálnym rozhodnutím prijatým vo vzťahu k nim, ani adresátmi napadnutého rozhodnutia, ktorým sa schvaľuje tento program riešenia krízovej situácie.

330 Zároveň však treba poukázať na to, že v súlade s článkom 21 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 SRB vykonala svoju právomoc na odpísanie alebo konverziu kapitálových nástrojov banky Banco Popular.

331 Postup, ktorý viedla SRB na účely prijatia programu riešenia krízových situácií, teda síce nepredstavuje individuálne konanie začaté proti žalobkyniam, môže však viesť k prijatiu opatrenia, ktoré by mohlo poškodiť ich záujmy ako držiteľov kapitálových nástrojov Banco Popular.

332 Súdny dvor však v judikatúre citovanej v bode 326 vyššie prijal široký výklad práva byť vypočutý v tom zmysle, že je zaručené každej osobe v priebehu konania, ktoré by mohlo viesť k aktu spôsobujúceho ujmu tejto osobe.

333 Okrem toho na jednej strane nariadenie č. 806/2014 podľa svojho odôvodnenia 121 rešpektuje základné práva, ako aj práva, slobody a zásady uznané najmä Chartou vrátane práva na obhajobu, a malo by sa vykonávať v súlade s týmito právami a zásadami. Na druhej strane nijaké ustanovenie nariadenia č. 806/2014 výslovne nevylučuje ani neobmedzuje právo akcionárov a veriteľov dotknutého subjektu na vypočutie počas postupu riešenia krízovej situácie.

334 V tomto smere treba poukázať na to, že žalobkyne nenamietajú nezákonnosť nariadenia č. 806/2014 v tom zmysle, že nestanovuje vypočutie držiteľov kapitálových nástrojov pred prijatím programu riešenia krízovej situácie. Tvrdia, že právo na vypočutie by im malo byť priznané v rámci postupu riešenia krízovej situácie banky Banco Popular podľa článku 41 ods. 2 písm. a) Charty.

335 Pokiaľ by sa však akcionári a veritelia subjektu, ktorých sa dotýka opatrenie na riešenie krízovej situácie, mohli dovolávať práva na vypočutie v rámci postupu riešenia krízovej situácie, výkon tohto práva môže podliehať obmedzeniam v súlade s článkom 52 ods. 1 Charty.

336 Článok 52 ods. 1 Charty stanovuje:

„Akékoľvek obmedzenie výkonu práv a slobôd uznaných v tejto charte musí byť ustanovené zákonom a rešpektovať podstatu týchto práv a slobôd. Za predpokladu dodržiavania zásady proporcionality možno tieto práva a slobody obmedziť len vtedy, ak je to nevyhnutné a skutočne to zodpovedá cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou, alebo ak je to potrebné na ochranu práv a slobôd iných.“

337 Súdny dvor rozhodol, že základné práva, akým je dodržiavanie práva na obhajobu, nie sú absolútnou požiadavkou, ale môžu podliehať obmedzeniam pod podmienkou, že tieto obmedzenia skutočne zodpovedajú cieľom všeobecného záujmu, ktoré predmetné opatrenie sleduje, a z hľadiska sledovaného cieľa nie sú neprimeraným a neprípustným zásahom

poškodzujúcim samotnú podstatu takto zaručených práv (pozri rozsudky z 10. septembra 2013, G. a R., C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, bod 33 a citovanú judikatúru, a z 20. decembra 2017, Prequ'Italia, C-276/16, EU:C:2017:1010, bod 50 a citovanú judikatúru).

338 Z toho vyplýva, že nevypočutie žalobkýň ako držiteľov kapitálových nástrojov banky Banco Popular v rámci postupu riešenia krízovej situácie zo strany SRB alebo Komisie mohlo byť odôvodnené.

339 Treba pripomenúť, že v článku 4.2 programu riešenia krízovej situácie SRB uviedla, že riešenie krízovej situácie banky Banco Popular je v súlade s verejným záujmom, keďže je nevyhnutné a primerané dosiahnutiu dvoch cieľov sledovaných článkom 14 ods. 2 nariadenia č. 806/2014, a to zabrániť významným nepriaznivým účinkom na finančnú stabilitu a zabezpečiť kontinuitu vykonávania zásadných funkcií banky Banco Popular. Uviedla, že likvidáciou Banco Popular v rámci bežného konkurzného konania by sa tieto ciele nedosiahli v rovnakej miere. V napadnutom rozhodnutí Komisia výslovne schválila dôvody, ktoré SRB uviedla na odôvodnenie potreby opatrenia na riešenie krízovej situácie vo verejnom záujme.

340 V prejednávanej veci obmedzenie práva žalobkýň na vypočutie možno odôvodniť na jednej strane cieľom zabezpečiť stabilitu finančných trhov a na druhej strane potrebou zabezpečiť efektívnosť riešenia krízovej situácie banky Banco Popular, ktoré sa muselo uskutočniť urýchlene.

341 Po prvé treba poukázať na to, že viaceré odôvodnenia nariadenia č. 806/2014, najmä odôvodnenia 12, 58 a 61, stanovujú, že stabilita finančných trhov je jedným z cieľov sledovaných mechanizmami riešenia krízových situácií, ktoré zavádza toto nariadenie.

342 Okrem toho podľa článku 18 ods. 5 nariadenia č. 806/2014 sa opatrenie na riešenie krízovej situácie pokladá za opatrenie vo verejnom záujme, ak je potrebné na to, aby sa primeranými prostriedkami dosiahol jeden alebo viac cieľov riešenia krízových situácií uvedených v článku 14 nariadenia, zatiaľ čo likvidácia subjektu v rámci bežného konkurzného konania by to neumožnila v rovnakej miere. Medzi ciele riešenia krízových situácií upravené v článku 14 nariadenia č. 806/2014 patrí najmä „zabrániť významným nepriaznivým účinkom na finančnú stabilitu, najmä predchádzaním ‚nákaze' vrátane jej rozšírenia na infraštruktúry trhov a udržaním trhovej disciplíny", ako aj „chrániť verejné zdroje minimalizáciou závislosti od mimoriadnej verejnej finančnej podpory".

343 V tomto smere Súdny dvor poukázal na to, že finančné služby zohrávajú ústrednú úlohu v hospodárstve Únie. Banky a úverové inštitúcie sú základným zdrojom financovania pre podniky pôsobiace na jednotlivých trhoch. Banky sú navyše často navzájom úzko prepojené a mnohé z nich pôsobia na medzinárodnej úrovni. Z tohto dôvodu existuje riziko, že zlyhanie jednej alebo viacerých bánk sa rýchlo rozšíri aj na ďalšie banky, či už v dotknutom členskom štáte alebo v iných členských štátoch. Negatívne účinky sa potom môžu prejaviť aj v ostatných odvetviach hospodárstva (rozsudky z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, bod 50; z 20. septembra 2016, Ledra Advertising a i./Komisia a ECB, C-8/15 P až C-10/15 P, EU:C:2016:701, bod 72, a z 25. marca 2021, Balgarska Narodna Banka, C-501/18, EU:C:2021:249, bod 108).

344 Súdny dvor konštatoval, že cieľ spočívajúci v zabezpečení stability finančného systému pri súčasnom obmedzení nadmerných verejných výdavkov a minimalizácii narušenia hospodárskej súťaže predstavuje naliehavý verejný záujem (rozsudok z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, bod 69).

345 Navyše Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESĽP“) v rozhodnutí z 1. apríla 2004, Camberrow MM5 AD v. Bulharsko (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799, bod 6), uviedol, že v hospodársky citlivých oblastiach, akou je stabilita bankového systému, majú štáty širokú právomoc voľnej úvahy, a preto skutočnosť, že sa akcionár nemôže zúčastniť na postupe vedúcom k predaju banky, nie je neprimeraná z hľadiska legitímnych cieľov, ktoré spočívajú v ochrane práv veriteľov a v zachovaní riadnej správy stavu platobnej neschopnosti banky.

346 Za zmienku stojí aj rozsudok z 8. novembra 2016, Dowling a i. (C-41/15, EU:C:2016:836), vydaný v konaní o návrhu na začatie prejudiciálneho konania v súvislosti s výkladom článkov 8, 25 a 29 druhej smernice Rady 77/91/EHS z 13. decembra 1976 o koordinácii ochranných opatrení, ktoré členské štáty vyžadujú od obchodných spoločností na ochranu záujmov spoločníkov a tretích osôb v zmysle druhého odseku článku [54 ZFEÚ,] pokiaľ ide o zakladanie akciových spoločností, udržiavanie a zmenu ich základného imania, s cieľom dosiahnuť rovnocennosť týchto opatrení (Ú. v. ES L 26, 1997, s. 1; Mim. vyd. 17/00/, s. 8). Táto vec sa týkala výnimočného opatrenia vnútroštátnych orgánov, ktorého cieľom bolo vyhnúť sa prostredníctvom zvýšenia imania zlyhaniu spoločnosti, ktoré podľa vnútroštátneho súdu ohrozovalo finančnú stabilitu Únie. Súdny dvor rozhodol, že ochrana, ktorú druhá smernica 77/91 priznáva akcionárom a veriteľom akciovej spoločnosti, pokiaľ ide o jej základné imanie, sa nevzťahuje na takéto vnútroštátne opatrenie prijaté v situácii vážnych problémov hospodárstva a finančného systému členského štátu, ktorého cieľom je zabrániť systémovému ohrozeniu finančnej stability Únie vyplývajúcemu z nedostatku vlastných zdrojov dotknutej spoločnosti (rozsudok z 8. novembra 2016, Dowling a i., C-41/15, EU:C:2016:836, bod 50). Súdny dvor ďalej uviedol, že ustanovenia druhej smernice 77/91 teda nebránia výnimočnému opatreniu týkajúcemu sa základného imania akciovej spoločnosti, ktoré prijali vnútroštátne orgány v situácii vážnych problémov hospodárstva a finančného systému členského štátu bez súhlasu valného zhromaždenia tejto spoločnosti a s cieľom vyhnúť sa systémovému riziku a zabezpečiť finančnú stabilitu Únie (pozri rozsudok z 8. novembra 2016, Dowling a i., C-41/15, EU:C:2016:836, bod 51 a citovanú judikatúru).

347 Tieto úvahy sa analogicky uplatnia na situáciu bývalých držiteľov kapitálových nástrojov banky, ktorej krízová situácia sa riešila v súlade s nariadením č. 806/2014, akými sú žalobkyne.

348 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že postup riešenia krízových situácií, zavedený nariadením č. 806/2014 a opísaný v jeho článku 18, sleduje cieľ všeobecného záujmu v zmysle článku 52 ods. 1 Charty, konkrétne cieľ zabezpečiť stabilitu finančných trhov, ktorý môže odôvodniť obmedzenie práva byť vypočutý.

349 V prejednávanej veci treba poukázať na to, že žalobkyne nepopierajú, že postup riešenia krízovej situácie banky Banco Popular bol v súlade s cieľom zabezpečiť finančnú stabilitu podľa článku 14 nariadenia č. 806/2014.

350 V tomto smere v článku 4.4.2 programu riešenia krízovej situácie SRB vysvetlila, že dospela k záveru, že situácia banky Banco Popular predstavuje rastúce riziko významných negatívnych účinkov na finančnú stabilitu v Španielsku, a to na základe rôznych faktorov. Medzi tieto faktory patrí po prvé veľkosť a význam banky Banco Popular, ktorá je materskou spoločnosťou šiestej najväčšej bankovej skupiny v Španielsku s aktívami v celkovej výške 147 miliárd eur a ktorú Národná banka Španielska v roku 2017 označila za systémovo významnú inštitúciu. SRB poukázala najmä na to, že Banco Popular je jedným z hlavných trhových hráčov v Španielsku s významným podielom na trhu v segmente malých a stredných podnikov (MSP) a že má relatívne vysoký podiel na trhu s vkladmi (takmer 6 %) a veľký počet retailových zákazníkov (približne 1,4 milióna) v celom Španielsku. Po druhé SRB zohľadnila povahu činnosti Banco

Popular, ktorá bola štruktúrovaná okolo aktivít komerčnej banky a zameraná najmä na ponuku financovania, spravovanie úspor a služby jednotlivcom, rodinám a firmám (najmä MSP). Podľa SRB by podobnosť obchodného modelu Banco Popular s obchodným modelom iných španielskych komerčných bánk mohla prispieť k potenciálu nepriamej „nákazy“ týchto bánk, ktoré by mohli byť vnímané tak, že musia čeliť rovnakým ťažkostiam.

351 Navyše treba poukázať na to, že druhý cieľ sledovaný programom riešenia krízovej situácie, konkrétne cieľ zabezpečiť kontinuitu vykonávania zásadných funkcií banky Banco Popular, sa tiež podieľa na dosahovaní cieľa všeobecného záujmu, ktorým je ochrana stability finančných trhov.

352 Podľa článku 2 ods. 1 bodu 35 smernice 2014/59 sú zásadné funkcie inštitúcie vymedzené ako „činnosti, služby alebo operácie, ktorých prerušenie by v jednom alebo vo viacerých členských štátoch pravdepodobne viedlo k narušeniu základných služieb reálneho hospodárstva alebo narušeniu finančnej stability v dôsledku veľkosti inštitúcie alebo skupiny alebo ich podielu na trhu, vonkajšej a vnútornej prepojenosti, zložitosti alebo cezhraničných činností, a to s osobitným zreteľom na nahraditeľnosť týchto činností, služieb alebo operácií“.

353 V tomto smere článok 6 ods. 1 delegovaného nariadenia (EÚ) 2016/778 Komisie z 2. februára 2016, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ so zreteľom na okolnosti a podmienky, za ktorých sa platba mimoriadnych príspevkov *ex post* môže čiastočne alebo úplne odložiť, a o kritériách na určenie činností, služieb a operácií so zreteľom na zásadné funkcie a na určenie oblastí obchodnej činnosti a súvisiacich služieb so zreteľom na hlavné oblasti obchodnej činnosti (Ú. v. EÚ L 131, 2016, s. 41), stanovuje kritériá na určenie zásadných funkcií. Ide o funkciu, ktorú poskytuje inštitúcia tretím stranám, ktoré nie sú pridružené k inštitúcii ani k skupine, a náhle prerušenie tejto funkcie by malo pravdepodobne významný negatívny vplyv na tretie strany, viedlo by k „nákaze“ alebo narušeniu všeobecnej dôvery účastníkov trhu vzhľadom na systémový význam funkcie pre tretie strany a systémový význam inštitúcie alebo skupiny pri poskytovaní funkcie.

354 Cieľ spočívajúci v zabezpečení kontinuity vykonávania zásadných funkcií dotknutého subjektu opatrením na riešenie krízovej situácie, ktorý je upravený v článku 14 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 806/2014, tak má zabrániť prerušeniu týchto funkcií, ktoré by mohlo viesť k narušeniu nielen na dotknutom trhu, ale aj celkovej finančnej stability Únie.

355 Opatrenie na riešenie krízovej situácie sa preto vzhľadom na to, že jeho cieľom je zachovať alebo obnoviť finančnú situáciu úverovej inštitúcie najmä tým, že predstavuje alternatívu k jej likvidácii, musí považovať za opatrenie, ktoré skutočne zodpovedá cieľu všeobecného záujmu uznanému Úniou (pozri analogicky rozsudok z 25. marca 2021, Balgarska Narodna Banka, C-501/18, EU:C:2021:249, bod 108).

356 V tomto smere v článku 4.2 programu riešenia krízovej situácie SRB uviedla, že riešenie krízovej situácie banky Banco Popular je nevyhnutné a primerané predovšetkým dosiahnutiu cieľa, ktorým je zabezpečiť kontinuitu vykonávania zásadných funkcií banky Banco Popular. V článku 4.4 programu riešenia krízovej situácie SRB uviedla tri zásadné funkcie banky Banco Popular v zmysle článku 6 delegovaného nariadenia 2016/778, a to výber vkladov od domácností a nefinančných spoločností, úvery pre MSP a hotovostné platobné služby.

357 Žalobkyne neuvádzajú nijaké tvrdenie, ktorým by spochybňovali toto posúdenie.

358 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že postup riešenia krízovej situácie banky Banco Popular sledoval cieľ všeobecného záujmu v zmysle článku 52 ods. 1 Charty, a to zaručiť stabilitu finančných trhov, čo môže odôvodniť obmedzenie práva byť vypočutý.

359 Po druhé všeobecný záujem Únie, najmä sledovanie cieľov zameraných na zachovanie stability finančných trhov a zabezpečenie kontinuity vykonávania zásadných funkcií banky Banco Popular, si vyžaduje, aby bolo po splnení podmienok upravených v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 opatrenie na riešenie krízovej situácie prijaté čo najskôr.

360 V tomto smere z viacerých odôvodnení nariadenia č. 806/2014 vyplýva, že ak je opatrenie na riešenie krízovej situácie nevyhnutné, musí byť prijaté rýchlo. Ide najmä o odôvodnenia 26, 31 a 53 a predovšetkým odôvodnenie 56 tohto nariadenia, ktoré stanovuje, že s cieľom minimalizovať narušenie finančného trhu a hospodárstva by sa proces riešenia krízových situácií mal dokončiť v krátkom čase.

361 Súdny dvor konštatoval, že cieľom nariadenia č. 806/2014 je zaviesť v súlade so svojím odôvodnením 8 účinnejšie mechanizmy na riešenie krízových situácií, ktoré musia byť hlavným nástrojom na zabránenie škodlivým následkom zlyhania bánk, ku ktorým došlo v minulosti, a že takýto cieľ predpokladá rýchle prijatie rozhodnutia, ako ilustrujú krátke lehoty stanovené v článku 18 uvedeného nariadenia, aby finančná stabilita nebola ohrozená (rozsudok zo 6. mája 2021, ABLV Bank a i./ECB, C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:369, bod 55).

362 Článok 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 tak najmä stanovuje, že ak sa ECB domnieva, že určitý subjekt zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, bezodkladne oznámi svoje posúdenie Komisii a SRB. Odsek 2 tohto článku stanovuje, že keď posúdenie vykoná samotná SRB, bezodkladne ho oznámi ECB. Ak sú splnené podmienky uvedené v odseku 1, SRB prijme program riešenia krízovej situácie, ktorý je podľa článku 18 ods. 7 nariadenia č. 806/2014 zaslaný Komisii ihneď po jeho prijatí. Komisia má potom dvadsaťštyri hodín na schválenie programu riešenia krízovej situácie alebo na vznesenie námietok.

363 Z toho vyplýva, že keď subjekt spĺňa podmienky na prijatie opatrenia na riešenie krízovej situácie, t. j. po prvé zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, po druhé neexistuje odôvodnený predpoklad, že iné opatrenia súkromnej povahy alebo prudenciálne opatrenia by v primeranej lehote zabránili jeho zlyhaniu, a po tretie riešenie jeho krízovej situácie je potrebné na dosiahnutie jedného alebo viacerých cieľov uvedených v článku 14 nariadenia č. 806/2014, článok 18 toho istého nariadenia stanovuje, že rozhodnutie musí byť prijaté vo veľmi krátkom čase.

364 V prejednávanej veci tak od okamihu, keď ECB konštatovala, že Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, a keď SRB usúdila, že podmienky stanovené v článku 18 nariadenia č. 806/2014 sú splnené, mal byť program riešenia krízovej situácie prijatý čo najrýchlejšie.

365 Toto rýchle prijatie rozhodnutia bolo odôvodnené potrebou zabezpečiť kontinuitu vykonávania zásadných funkcií banky Banco Popular a zabrániť významným negatívnym účinkom jej situácie na finančné trhy, najmä zabrániť riziku „nákazy“. Keďže v prejednávanej veci došlo k zlyhaniu banky Banco Popular v pracovný deň, bolo potrebné dokončiť postup a prijať rozhodnutie pred otvorením trhov ráno 7. júna 2017.

366 Ako zdôraznil generálny advokát Campos Sánchez-Bordona v bode 80 svojich návrhov v spojených veciach ABLV Bank a i./ECB (C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:16), rýchlosť, s akou tieto inštitúcie a agentúry Únie musia rozhodovať, je nevyhnutná na to, aby zabránili

nepriaznivému vplyvu riešenia krízovej situácie bankovej inštitúcie na finančné trhy, a táto rýchlosť ich *de facto* núti mať „pripravené“ rozhodnutie pred začatím postupu, aby využili uzavretie trhov s cennými papiermi.

367 Rýchlosť prijatia rozhodnutia bola preto podmienkou jeho účinnosti.

368 Súdny dvor tak už rozhodol, že naliehavosť, ktorá si vyžaduje okamžité konanie príslušného orgánu, odôvodňuje obmedzenie práva byť vypočutý u osôb, ktorých sa týkajú opatrenia prijaté v oblasti environmentálnej zodpovednosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. marca 2010, ERG a i., C-379/08 a C-380/08, EU:C:2010:127, bod 67) a v oblasti poľnohospodárstva (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. júna 2006, Dokter a i., C-28/05, EU:C:2006:408, bod 76).

369 Okrem toho v oblasti opatrení na zmrazenie finančných prostriedkov Súdny dvor rozhodol, že oznámenie dôvodov, na ktorých sa zakladá prvé zaradenie mena osoby alebo subjektu do zoznamu osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, pred týmto zaradením by mohlo ohroziť účinnosť zmrazenia finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov požadovaného právom Únie. Na dosiahnutie cieľa sledovaného uplatniteľným nariadením musia také opatrenia už zo svojej podstaty využiť moment prekvapenia a uplatniť sa s okamžitou účinnosťou (pozri v tomto zmysle rozsudky z 3. septembra 2008, Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461, body 338 až 340; z 21. decembra 2011, Francúzsko/People’s Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, bod 61, a z 12. februára 2020, Amisi Kumba/Rada, T-163/18, EU:T:2020:57, bod 51).

370 Z dôvodov, ktoré sa tiež týkajú cieľa sledovaného právom Únie a účinnosti opatrení, ktoré sú v ňom stanovené, orgány Únie nie sú ani povinné vypočuť žalobcov pred prvým zaradením ich mien do zoznamu osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 3. septembra 2008, Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461, bod 341, a z 25. apríla 2013, Gbagbo/Rada, T-119/11, neuverejnený, EU:T:2013:216, bod 103).

371 O to viac to platí v prípadoch, keď sa obmedzenie práva byť vypočutý ako v prejednávanej veci netýka subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, t. j. banky Banco Popular, ale žalobkýň ako jej akcionárov alebo držiteľov jej kapitálových nástrojov.

372 Ďalej treba poukázať na to, že v rozhodnutí z 1. apríla 2004, Camberrow MM5 AD v. Bulharsko (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799), ESĽP konštatoval, že predaj banky v konkurze ako fungujúcej spoločnosti bol vykonaný s cieľom dosiahnuť rýchle a istejšie uspokojenie jej veriteľov, ktorí roky čakali na to, čo im prináleží, a rýchle ukončenie konkurzného konania. Preto mala potreba jednoduchosti a rýchlosti postupu vedúceho k predaju banky prvoradý význam. Ak by zákon stanovoval, že konkurzný súd sa musí poradiť so všetkými akcionármi a veriteľmi banky, viedlo by to k výraznému spomaleniu postupu, a teda k ďalšiemu oneskoreniu pri vyplácaní dlžných súm veriteľom a pri ukončovaní konkurzného konania.

373 V rozsudku z 24. novembra 2005, Capital Bank AD v. Bulharsko (CE:ECHR:2005:1124JUD004942999, bod 136), ESĽP rozhodol, že v hospodársky citlivej oblasti, akou je stabilita bankového systému, a v určitých situáciách môže existovať naliehavá potreba konať čo najstarostlivejšie a bez predchádzajúceho upozornenia, ak je potrebné zabrániť nenapraviteľným škodám, ktoré by mohla utrpieť banka, jej vkladatelia a ostatní veritelia, prípadne bankový systém ako celok.

374 Navyše skutočnosť, že program riešenia krízovej situácie môže viesť k zásahu do majetkového práva žalobkýň, nemôže odôvodniť povinnosť priznať im právo na vypočutie pred prijatím tohto programu.

375 V tomto smere už Všeobecný súd v bode 282 rozsudku z 13. júla 2018, K. Chrysostomides & Co. a i./Rada a i. (T-680/13, EU:T:2018:486), zdôraznil, že uplatniteľné konania musia priznať dotknutej osobe primeranú príležitosť vysvetliť jej stanovisko príslušným orgánom. Aby sa zabezpečilo dodržanie tejto podmienky, ktorá predstavuje požiadavku zahrnutú v článku 1 protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného v Ríme 4. novembra 1950, treba vnímať uplatniteľné konania zo všeobecného pohľadu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 3. septembra 2008, Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461, bod 368 a citovanú judikatúru; z 25. apríla 2013, Gbagbo/Rada, T-119/11, neuverejnený, EU:T:2013:216, bod 119, a rozsudok ESĽP z 20. júla 2004, Bäck v. Fínsko, CE:ECHR:2004:0720JUD003759897, bod 56). Túto požiadavku teda nemožno vykladať v tom zmysle, že dotknutá osoba musí mať za každých okolností možnosť vyjadriť svoje stanovisko pred príslušnými orgánmi pred prijatím opatrení, ktoré zasahujú do jej majetkového práva (pozri v tomto zmysle rozsudok ESĽP z 19. septembra 2006, Maupas a i. v. Francúzsko, CE:ECHR:2006:0919JUD001384402, body 20 a 21).

376 Všeobecný súd rozhodol, že to platí najmä vtedy, keď ako v prejednávanej veci predmetné opatrenia nepredstavujú sankciu a radia sa do kontextu osobitnej naliehavosti. V tejto poslednej súvislosti Všeobecný súd uviedol, že cieľom je predísť bezprostrednému riziku krachu dotknutých bánk na účely zachovania stability finančného systému členského štátu, a tým zabrániť „nakazeniu“ ostatných členských štátov eurozóny. Zavedenie postupu predbežnej konzultácie, v rámci ktorého by tisíce majiteľov vkladov a akcionárov v dotknutých bankách mohli účinne vyjadriť svoje stanovisko pred prijatím ustanovení spôsobujúcich ujmu, by však nevyhnutne spomalilo uplatnenie opatrení, ktoré majú predísť tomuto krachu. Uskutočnenie cieľa spočívajúceho v zachovaní stability finančného sektora tohto členského štátu, a teda v zabránení „nákaze“ ostatných členských štátov eurozóny, by tak bolo vystavené veľkým rizikám (pozri rozsudok z 13. júla 2018, K. Chrysostomides & Co. a i./Rada a i., T-680/13, EU:T:2018:486, bod 282 a citovanú judikatúru).

377 Toto posúdenie potvrdil Súdny dvor, ktorý konštatoval, že Všeobecný súd správne založil svoje úvahy na rozsudku ESĽP z 21. júla 2016, Mamatas a i. v. Grécko (CE:ECHR:2016:0721JUD006306614), z ktorého vyplýva, že požiadavku, podľa ktorej každé obmedzenie majetkového práva musí byť stanovené zákonom, nemožno vykladať v tom zmysle, že konzultácie s dotknutými osobami sa mali uskutočniť pred prijatím tohto zákona, najmä ak by takáto predchádzajúca konzultácia nevyhnutne oddialila uplatnenie opatrení, ktorých cieľom bolo zabrániť krachu dotknutých bánk (rozsudok zo 16. decembra 2020, Rada a i./K. Chrysostomides & Co. a i., C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P a C-604/18 P, EU:C:2020:1028, bod 159).

378 Okrem toho treba vychádzať z toho, že potreba konať rýchlo bez informovania akcionárov a veriteľov subjektu o bezprostrednosti postupu riešenia krízovej situácie tohto subjektu má za cieľ zabrániť zhoršeniu jeho situácie, ktoré by narušilo účinnosť opatrenia na riešenie krízovej situácie. Keby boli totiž akcionári alebo držitelia dlhopisov banky informovaní o tom, že banka by mohla byť predmetom postupu riešenia krízovej situácie, a teda že zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, mohlo by ich to povzbudiť k tomu, aby predávali svoje cenné papiere na trhoch, čo by

mohlo viesť aj k masívnemu výberu vkladov, ktorý by mal za následok zhoršenie finančnej situácie banky a sťaženie, ak nie znemožnenie prijatia riešenia, ktoré by mohlo zabrániť jej likvidácii.

379 V tomto smere, ako vyplýva z odôvodnenia 116 nariadenia č. 806/2014, citovaného v bode 187 vyššie, oznámenie akejkoľvek informácie o rozhodnutí pred jeho prijatím, či už sa týka toho, že podmienky riešenia krízovej situácie sú splnené, použitia konkrétneho nástroja alebo opatrenia prijatého počas postupu, môže mať dôsledky pre verejné a súkromné záujmy, ktorých sa opatrenie dotýka.

380 Treba poukázať na to, že žalobkyne v žalobe pripúšťajú, že samotné naznačenie, že SRB zvažuje, či má uplatniť svoje právomoci vo vzťahu ku konkrétnemu subjektu, by predstavovalo významnú udalosť pre trh, čo by viedlo investorov, veriteľov a vkladateľov k prijatiu ochranných opatrení na zabránenie stratám.

381 Treba teda vychádzať z toho, že vypočutie žalobkýň pred prijatím programu riešenia krízovej situácie alebo pred prijatím napadnutého rozhodnutia by viedlo k podstatnému spomaleniu postupu, a teda by ohrozilo dosiahnutie cieľov opatrenia, ako aj jeho účinnosť.

382 V tejto súvislosti žalobkyne tvrdia, že Komisia a SRB skúmali prípadnú potrebu opatrenia na riešenie krízovej situácie niekoľko týždňov pred prijatím napadnutého rozhodnutia, čo Komisii poskytlo dostatočný čas na vypočutie žalobkýň.

383 Stačí konštatovať, že pred 6. júnom 2017, t. j. dňom, keď ECB zistila, že Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, a pred rozhodnutím SRB uplatniť postup riešenia krízových situácií predstavovalo riešenie krízovej situácie Banco Popular len potencialitu. Okrem toho žalobkyne nevysvetľujú, kedy sa Komisia mala poradiť s držiteľmi kapitálových nástrojov Banco Popular, a je potrebné vziať do úvahy, že ich totožnosť sa mohla meniť vzhľadom na to, že kapitálové nástroje sú obchodovateľné na trhoch.

384 Z toho na jednej strane vyplýva, že predchádzajúce vypočutie žalobkýň, ktoré by ich informovalo o existencii potenciálneho opatrenia na riešenie krízovej situácie, by ich mohlo podnietiť k správaniu na trhu, ktoré by zhoršilo finančnú situáciu banky Banco Popular. Také vypočutie by teda mohlo ohroziť efektívnosť plánovaného opatrenia na riešenie krízovej situácie.

385 Na druhej strane vzhľadom na naliehavú potrebu prijatia programu riešenia krízovej situácie by nebolo možné vopred sa obrátiť na žalobkyne ani ostatných akcionárov alebo držiteľov kapitálových nástrojov banky Banco Popular nielen z dôvodu ťažkostí spojených s ich identifikáciou, ale aj z dôvodu nemožnosti účinne analyzovať ich pripomienky pred prijatím programu riešenia krízovej situácie alebo napadnutého rozhodnutia.

386 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že vypočutie žalobkýň pred prijatím programu riešenia krízovej situácie alebo napadnutého rozhodnutia by ohrozilo ciele spočívajúce v ochrane stability finančných trhov a v kontinuite zásadných funkcií subjektu, ako aj požiadavky na rýchlosť a účinnosť postupu riešenia krízovej situácie.

387 Nevypočutie žalobkýň v rámci postupu riešenia krízovej situácie banky Banco Popular teda predstavuje obmedzenie práva byť vypočutý, ktoré je odôvodnené a nevyhnutné na dosiahnutie cieľa všeobecného záujmu a rešpektuje zásadu proporcionality v súlade s článkom 52 ods. 1 Charty.

388 Šiesty žalobný dôvod je preto potrebné zamietnuť ako nedôvodný.

O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení práva vlastniť majetok

389 Žalobkyne tvrdia, že program riešenia krízovej situácie schválený napadnutým rozhodnutím porušuje ich majetkové právo zakotvené v článku 17 ods. 1 Charty. Tvrdia, že program riešenia krízovej situácie schválený napadnutým rozhodnutím vyvlastnil ich kapitálové nástroje. Odpísanie kapitálových nástrojov, o ktorom sa rozhodlo v programe riešenia krízovej situácie, predstavuje nezákonné vyvlastnenie, ktoré nie je v súlade s požiadavkami článku 17 ods. 1 Charty, lebo nespĺňa podmienky, „ktoré ustanovuje zákon“, a neupravuje spravodlivú náhradu.

390 Článok 17 ods. 1 Charty stanovuje:

„Každý má právo vlastniť svoj oprávnene nadobudnutý majetok, užívať ho, nakladať s ním a odkázať ho. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku, s výnimkou verejného záujmu, v prípadoch a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon, pričom musí byť včas vyplatená spravodlivá náhrada. Užívanie majetku môže byť upravené zákonom v nevyhnutnej miere v súlade so všeobecným záujmom.“

391 Podľa ustálenej judikatúry právo vlastniť majetok zaručené článkom 17 ods. 1 Charty nie je absolútnou požiadavkou a jeho výkon môže podliehať obmedzeniam odôvodneným cieľmi všeobecného záujmu, ktoré sleduje Únia. V dôsledku toho, ako vyplýva z článku 52 ods. 1 Charty, výkon vlastníckeho práva môže byť obmedzený pod podmienkou, že tieto obmedzenia skutočne zodpovedajú sledovaným cieľom všeobecného záujmu a z hľadiska sledovaného cieľa nie sú neprimeraným a neprípustným zásahom poškodzujúcim samotnú podstatu takto zaručeného práva (pozri rozsudky z 20. septembra 2016, Ledra Advertising a i./Komisia a ECB, C-8/15 P až C-10/15 P, EU:C:2016:701, body 69 a 70 a citovanú judikatúru; zo 16. júla 2020, Adusbef a i., C-686/18, EU:C:2020:567, bod 85, a z 23. mája 2019, Steinhoff a i./ECB, T-107/17, EU:T:2019:353, bod 100).

392 Z toho vyplýva, že právo vlastniť majetok nie je absolútnym právom, ale v súlade s článkom 52 ods. 1 Charty citovaným v bode 336 vyššie môže podliehať obmedzeniam, ak sú stanovené v uplatniteľných právnych predpisoch, nevyhnutné na dosiahnutie všeobecného cieľa a primerané tomuto cieľu.

393 Treba pripomenúť, že v článku 6 programu riešenia krízovej situácie SRB v súlade s článkom 21 nariadenia č. 806/2014 rozhodla o odpise a konverzii kapitálových nástrojov Banco Popular za podmienok uvedených v bode 73 vyššie.

394 Okrem toho na jednej strane z odôvodnenia 61 nariadenia č. 806/2014 vyplýva, že obmedzenia práv akcionárov a veriteľov by mali byť v súlade so zásadami stanovenými v článku 52 ods. 1 Charty, a na druhej strane z odôvodnenia 62 tohto nariadenia vyplýva, že porušenia vlastníckych práv by nemali byť neprimerané.

395 Podľa článku 15 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014, ktorý upravuje všeobecné zásady riešenia krízových situácií, akcionári inštitúcie, ktorej krízová situácia sa rieši, znášajú straty ako prví.

396 V tomto smere, pokiaľ ide o akcionárov bánk, Súdny dvor rozhodol, že podľa všeobecného režimu uplatniteľného na postavenie akcionárov akciových spoločností títo akcionári v plnom rozsahu znášajú riziko svojich investícií (rozsudok z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, bod 73).

397 Súdny dvor rozhodol, že keďže v oblasti štátnej pomoci akcionári zodpovedajú za dlhy banky do výšky jej vlastného imania, skutočnosť, že body 40 až 46 oznámenia Komisie o uplatňovaní pravidiel štátnej pomoci na podporné opatrenia v prospech bánk v súvislosti s finančnou krízou od 1. augusta 2013 (ďalej len „oznámenie o bankovníctve“) (Ú. v. EÚ C 216, 2013, s. 1) požadujú, aby sa s cieľom vyriešiť problém spočívajúci v nedostatočnom kapitále banky títo akcionári podieľali pred poskytnutím štátnej pomoci na absorpcii vlastných strát banky v rovnakom rozsahu ako v prípade, že by sa takáto pomoc neposkytla, nemožno považovať za zásah do ich vlastníckeho práva (rozsudok z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, bod 74).

398 Analogicky treba vychádzať z toho, že výkon právomoci odpísať a konvertovať kapitálové nástroje Banco Popular, ktoré mali žalobkyne v držbe, v programe riešenia krízových situácií je dôsledkom skutočnosti, že akcionári subjektu musia znášať riziká spojené so svojimi investíciami, ako aj skutočnosti, že vzhľadom na to, že krízová situácia subjektu sa rieši z dôvodu jeho zlyhania, musia znášať hospodárske dôsledky, ktoré z toho vyplývajú.

399 V tomto smere už Všeobecný súd rozhodol, že opatrenie spočívajúce v znížení nominálnej hodnoty akcií cyperskej banky bolo primerané cieľu sledovanému týmto opatrením. V prvom rade poukázal na to, že opatrenie malo za cieľ prispieť k rekapitalizácii banky a mohlo prispieť k cieľu spočívajúcemu v zabezpečení stability cyperského finančného systému a eurozóny ako celku. Ďalej konštatoval, že toto opatrenie nepresahuje hranice toho, čo je primerané a potrebné na dosiahnutie daného cieľa, keďže menej obmedzujúce alternatívy neboli realizovateľné alebo by neumožnili dosiahnuť požadované ciele. Nakoniec uviedol, že vzhľadom na význam sledovaného cieľa opatrenie nespôsobuje neprimerané zásahy. V tomto smere pripomenul, že akcionári bánk znášajú v plnej miere riziko svojich investícií (rozsudok z 13. júla 2018, K. Chrysostomides & Co./Rada a i., T-680/13, EU:T:2018:486, bod 330).

400 Za týchto okolností Všeobecný súd dospel k záveru, že sa nemožno domnievať, že zníženie nominálnej hodnoty akcií tejto banky predstavuje neprimeraný a neúnosný zásah, ktorým bola zasiahnutá samotná podstata práva akcionárov vlastniť majetok (rozsudok z 13. júla 2018, K. Chrysostomides & Co./Rada a i., T-680/13, EU:T:2018:486, bod 331).

401 Okrem toho treba pripomenúť, že z judikatúry citovanej v bode 343 vyššie vyplýva, že finančné služby zohrávajú v hospodárstve Únie ústrednú úlohu a zlyhanie jednej alebo viacerých bánk sa môže rýchlo rozšíriť na ďalšie banky buď v dotknutom členskom štáte, alebo v iných členských štátoch.

402 Súdny dvor už rozhodol, že vzhľadom na cieľ spočívajúci v zabezpečení stability bankového systému v eurozóne a vzhľadom na bezprostredné riziko finančných strát, ktorým by boli vkladatelia v dotknutých bankách vystavení v prípade ich bankrotu, určité obmedzenia práva vlastniť majetok môžu byť odôvodnené (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. septembra 2016, Ledra Advertising a i./Komisia a ECB, C-8/15 P až C-10/15 P, EU:C:2016:701, bod 74).

403 Súdny dvor tiež rozhodol, že hoci existuje zjavný všeobecný záujem na zabezpečení silnej a koherentnej ochrany investorov v celej Únii, tento záujem nemožno za každých okolností považovať za prevažujúci nad všeobecným záujmom na zabezpečení stability finančného systému (rozsudky z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, bod 91, a z 8. novembra 2016, Dowling a i., C-41/15, EU:C:2016:836, bod 54).

404 Treba však pripomenúť, že v článku 4.2 programu riešenia krízovej situácie SRB poukázala na to, že riešenie krízovej situácie je nevyhnutné a primerané cieľom uvedeným v článku 14 ods. 2 písm. a) a b) nariadenia č. 806/2014, a to zabezpečeniu kontinuity vykonávania zásadných funkcií a zabráneniu významným nepriaznivým účinkom na finančnú stabilitu, najmä predchádzaním „nákaze“, vrátane jej rozšírenia na infraštruktúry trhov a udržania trhovej disciplíny. Uviedla, že likvidácia banky Banco Popular v rámci bežného konkurzného konania by neumožnila dosiahnuť tieto ciele v rovnakej miere. V napadnutom rozhodnutí Komisia výslovne schválila dôvody, ktorými SRB opodstatnila opatrenie na riešenie krízovej situácie vo verejnom záujme.

405 Program riešenia krízovej situácie tak vzhľadom na to, že sa usiloval o zachovanie alebo obnovenie finančnej situácie Banco Popular, a najmä vzhľadom na to, že predstavoval alternatívu k jej likvidácii, spĺňal cieľ všeobecného záujmu v zmysle článku 52 ods. 1 Charty, a to zabezpečiť stabilitu finančných trhov.

406 Žalobkyne uvádzajú, že nespochybňujú zlučiteľnosť jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií stanoveného v nariadení č. 806/2014 s Chartou a že pripúšťajú, že riešenie krízovej situácie zlyhávajúcej banky v súlade s ustanoveniami tohto nariadenia, ktorého cieľom je ochrana stability bankového systému, sleduje verejný záujem v súlade so zákonom.

407 Po prvé žalobkyne tvrdia, že rozhodnutie odpísať a konvertovať kapitálové nástroje Banco Popular, ktoré vlastnili, je v rozpore s požiadavkami článku 17 ods. 1 Charty, keďže nespĺňalo podmienky stanovené zákonom. Program riešenia krízovej situácie a napadnuté rozhodnutie nie sú v súlade so všeobecnými zásadami práva Únie ani s ustanoveniami nariadenia č. 806/2014 z dôvodov uvedených v ďalších žalobných dôvodoch.

408 V tejto súvislosti stačí uviesť, že z analýzy ďalších žalobných dôvodov vyplýva, že Komisia sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia pri uplatňovaní ustanovení nariadenia č. 806/2014, ani neporušila všeobecné právne zásady.

409 Okrem toho treba na jednej strane konštatovať, že žalobkyne v ďalších žalobných dôvodoch nespochybňujú, že podmienky stanovené v článku 18 nariadenia č. 806/2014, ktoré odôvodňujú prijatie programu riešenia krízových situácií, boli splnené. Na druhej strane žalobkyne neuvádzajú konkrétne tvrdenia, ktorými by sa usilovali preukázať, že odpísanie a konverzia kapitálových nástrojov, o ktorých rozhodla SRB a ktoré predstavujú opatrenie, ktoré môže zasiahnuť do ich majetkového práva, nie sú v súlade s článkom 21 nariadenia č. 806/2014, a preto ich Komisia nemala schváliť.

410 Z toho vyplýva, že žalobkyne neuviedli nijaké tvrdenie, ktoré by mohlo spochybniť na jednej strane skutočnosť, že rozhodnutie SRB odpísať a konvertovať kapitálové nástroje Banco Popular spĺňalo podmienky stanovené v nariadení č. 806/2014, a na druhej strane skutočnosť, že toto rozhodnutie bolo nevyhnutné na dosiahnutie všeobecného cieľa, ktorý by mohol odôvodniť obmedzenie práva vlastniť majetok.

411 Po druhé žalobkyne tvrdia, že program riešenia krízovej situácie a napadnuté rozhodnutie porušujú článok 17 ods. 1 Charty tým, že nestanovujú, že by im mala byť priznaná náhrada.

412 Treba poukázať na to, že článok 15 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 806/2014 stanovuje zásadu, podľa ktorej nijaký veriteľ nesmie utrpieť vyššie straty, než sú straty, ktoré by utrpel, keby sa subjekt, ktorý je predmetom riešenia krízovej situácie, zlikvidoval v rámci bežného konkurzného konania.

413 S cieľom určiť, či by sa s akcionármi a veriteľmi zaobchádzalo lepšie, ak by bol dotknutý subjekt predmetom bežného konkurzného konania, sa v článku 20 ods. 16 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že po vyriešení krízovej situácie sa vykoná ocenenie. Podľa článku 20 ods. 17 nariadenia č. 806/2014 sa týmto ocenením určí, či existuje rozdiel medzi zaobchádzaním, ktorého predmetom by boli akcionári a veritelia, ak by sa na inštitúciu v čase prijatia rozhodnutia o opatrení na riešenie krízovej situácie vzťahovalo bežné konkurzné konanie, a skutočným zaobchádzaním, ktorého predmetom boli v rámci riešenia krízovej situácie.

414 Ak sa v dôsledku tohto ocenenia zistí, že akcionári alebo veritelia utrpeli v súvislosti s riešením krízovej situácie väčšie straty, než aké by utrpeli pri likvidácii v rámci bežného konkurzného konania, článok 76 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že SRB môže použiť JFRKS na ich odškodnenie.

415 Z toho vyplýva, že nariadenie č. 806/2014 zavádza mechanizmus na zabezpečenie spravodlivej náhrady pre akcionárov alebo veriteľov subjektu, ktorého krízová situácia sa rieši, v súlade s požiadavkami článku 17 ods. 1 Charty.

416 Okrem toho na rozdiel od tvrdení žalobkýň skutočnosť, že im nebola poskytnutá náhrada škody ku dňu prijatia programu riešenia krízovej situácie, nepostačuje na preukázanie porušenia ich vlastníckeho práva, keďže článok 17 ods. 1 Charty nestanovuje vyplatenie náhrady škody súbežne s obmedzením vlastníckeho práva, ale že má byť vyplatená včas.

417 Navyše, pokiaľ ide o tvrdenia žalobkýň spochybňujúce ocenenie 3 uvedené v replike, ktoré sa týkajú nedostatočnej nezávislosti spoločnosti Deloitte a porušenia ich práva na prístup k spisu, stačí konštatovať, že sú neúčinné. Tieto tvrdenia sa totiž týkajú ocenenia 3 vykonaného po prijatí napadnutého rozhodnutia a samostatného postupu, takže nemôžu spochybniť zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

418 Po tretie žalobkyne v replike tvrdia, že náhrada škody stanovená na základe rozdielu v zaobchádzaní s veriteľmi v rámci opatrenia na riešenie krízovej situácie a v rámci bežného konkurzného konania nepredstavuje spravodlivú náhradu v zmysle článku 17 ods. 1 Charty. Tvrdia, že ak by Komisia dodržala právo Únie, napadnuté rozhodnutie by nebolo prijaté alebo by bol program riešenia krízovej situácie iný, a preto vyplatenie odškodnenia na základe článku 76 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 nepredstavuje spravodlivú náhradu. Skutočné odškodnenie žalobkýň by sa malo určiť na základe správneho porovnávacieho scenára, ktorým je neprijatie riešenia krízovej situácie s následným súkromným riešením alebo subsidiárne riešenie krízovej situácie založené na správnom ocenení Banco Popular.

419 Treba pripomenúť, že zásada uvedená v článku 15 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 806/2014, podľa ktorej sa s nijakým veriteľom nemôže zaobchádzať horšie, má za cieľ zaručiť, že ak je zásah do majetkového práva žalobkýň vyplývajúci z programu riešenia krízovej situácie väčší ako zásah, ktorý by utrpeli, ak by Banco Popular bola predmetom likvidácie v rámci bežného konkurzného konania, môžu získať náhradu škody.

420 V prejednávanej veci však SRB v programe riešenia krízovej situácie konštatovala, že podmienky stanovené v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 sú splnené, t. j. že Banco Popular zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, že nijaké iné opatrenia dohľadu alebo súkromného sektora nezabránia jej zlyhaniu vzhľadom na požadované lehoty a že opatrenie na riešenie krízovej situácie je nevyhnutné vo verejnom záujme. Treba pripomenúť, že žalobkyne nespochybňujú, že tieto podmienky boli v prejednávanej veci splnené.

421 Z toho vyplýva, že v prípade neprijatia programu riešenia krízovej situácie bola alternatívou likvidácia Banco Popular v rámci bežného konkurzného konania, čo žalobkyne uznali na pojednávaní.

422 Okrem toho z analýzy tretieho žalobného dôvodu vyplýva, že porovnávací scenár, na ktorý sa žalobkyne odvolávajú, ktorý je uvedený v ich dodatočnom znaleckom posudku a spočíva v neprijatí programu riešenia krízovej situácie Banco Popular s následným súkromným riešením, nie je relevantný.

423 Navyše na rozdiel od tvrdení žalobkýň by sa hodnota ich investície nemala vypočítať na základe situácie pred prijatím programu riešenia krízovej situácie, ale zodpovedá situácii, v ktorej by program riešenia krízovej situácie nebol prijatý, t. j. likvidácii Banco Popular v rámci bežného konkurzného konania.

424 V tomto smere v oblasti štátnej pomoci Súdny dvor rozhodol, že straty akcionárov bánk v ťažkostiach budú v každom prípade rovnako rozsiahle bez ohľadu na to, či vznikli v dôsledku rozsudku o vyhlásení konkurzu z dôvodu neposkytnutia štátnej pomoci, alebo v dôsledku postupu poskytnutia takej pomoci podmienenej tým, aby najskôr došlo k rozdeleniu nákladov (rozsudok z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, bod 75).

425 Súdny dvor poukázal na to, že bod 46 oznámenia o bankovníctve stanovuje, že by sa mala dodržiavať „zásada nezhoršenia postavenia žiadneho veriteľa“, a že „podriadení veritelia by tak z ekonomického hľadiska nemali dostať menšiu hodnotu než je hodnota, akú by mal ich nástroj, keby sa štátna pomoc neposkytla“ (rozsudok z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, bod 77).

426 Podľa Súdneho dvora z tohto bodu vyplýva, že opatrenia na rozdelenie bremena, ktorým by podliehalo poskytnutie štátnej pomoci stratovej banke, nesmú mať na vlastnícke právo podriadených veriteľov nepriaznivý vplyv, ktorý by nenastal v konkurznom konaní, ktoré by prebehlo v dôsledku neposkytnutia takej pomoci. Za týchto okolností nemožno dôvodne tvrdiť, že také opatrenia na rozdelenie bremena, aké sú stanovené v oznámení o bankovníctve, predstavujú zásah do vlastníckeho práva akcionárov a podriadených veriteľov (rozsudok z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, body 78 a 79).

427 Okrem toho v prípade cenného papiera sa výška splatnej náhrady posudzuje na základe skutočnej trhovej hodnoty tohto cenného papiera v čase prijatia spornej právnej úpravy, a nie na základe jeho nominálnej hodnoty alebo sumy, ktorej získanie jeho držiteľ očakával v čase jeho nadobudnutia (pozri rozsudok z 13. júla 2018, K. Chrysostomides & Co. a i./Rada a i., T-680/13, EU:T:2018:486, bod 314 a citovanú judikatúru).

428 Treba teda analogicky konštatovať, že uplatnenie zásady, podľa ktorej sa s nijakým veriteľom nesmie zaobchádzať horšie, stanovenej v článku 15 nariadenia č. 806/2014, zaručuje žalobkyniam spravodlivú náhradu v súlade s požiadavkami článku 17 ods. 1 Charty.

429 Zo všetkých predchádzajúcich úvah po prvé vyplýva, že Banco Popular zlyhávala alebo pravdepodobne zlyhávala a neexistovali alternatívne opatrenia, ktoré by mohli tejto situácii zabrániť, po druhé že v prípade neriešenia krízovej situácie by Banco Popular bola predmetom bežného konkurzného konania a po tretie že akcionári Banco Popular museli znášať riziko svojich investícií, pričom nariadenie č. 806/2014 stanovuje prípadné vyplatenie náhrady v súlade so zásadou, že s nijakým veriteľom sa nezaobchádza horšie. Preto je potrebné dospieť k záveru, že

rozhodnutie odpísať a konvertovať kapitálové nástroje Banco Popular v programe riešenia krízovej situácie nepredstavuje neprimeraný a neprípustný zásah do samotnej podstaty majetkového práva žalobkýň, ale treba ho považovať za odôvodnené a primerané obmedzenie ich majetkového práva v súlade s ustanoveniami článku 17 ods. 1 a článku 52 ods. 1 Charty.

430 Navyše treba poukázať na to, že žalobkyne tvrdia, že zaobchádzanie v bežnom konkurznom konaní je správnym kritériom na určenie náhrady škody, ak sa riešenie krízovej situácie banky uskutočnilo zákonným spôsobom. Tvrdia, že keďže v prejednávanej veci program riešenia krízovej situácie nebol v súlade s ustanoveniami nariadenia č. 806/2014, náhrada škody, ktorá im prináleží, by mala byť založená na situácii, v ktorej by sa nachádzali bez prijatia protiprávnych aktov.

431 Treba konštatovať, že cieľom takej argumentácie nie je preukázať porušenie práva vlastniť majetok, ale v skutočnosti ide o uplatňovanie nároku na náhradu škody spôsobenej protiprávnym konaním inštitúcie Únie, ktorú možno priznať v rámci konania o náhradu škody.

432 V dôsledku toho treba piaty žalobný dôvod zamietnuť.

O návrhoch na prijatie opatrení na zabezpečenie priebehu konania

433 V žalobe žalobkyne uviedli návrhy na prijatie opatrení na zabezpečenie priebehu konania, ktorými žiadajú, aby Všeobecný súd uložil Komisii, SRB a ECB povinnosť predložiť určité dokumenty.

434 Treba poukázať na to, že uznesením o nariadení dôkazného prostriedku z 21. mája 2021 Všeobecný súd nariadil Komisii a SRB na základe článku 91 písm. b), článku 92 ods. 3, ako aj článku 103 rokovacieho poriadku, aby predložili určité dokumenty citované v bode 93 vyššie. Uznesením zo 16. júna 2021 Všeobecný súd konštatoval, že dôverné verzie dokumentov predložených Komisiou a SRB nie sú relevantné na účely vyriešenia sporu. Na druhej strane sprístupnil ostatným účastníkom konania list, ktorý Banco Popular zaslala ECB 6. júna 2017, s výnimkou prílohy.

435 Pokiaľ ide o návrhy na nariadenie opatrení na zabezpečenie priebehu konania a na vykonanie dokazovania podané účastníkom konania, treba pripomenúť, že len Všeobecný súd rozhoduje o prípadnej potrebe doplniť informácie, ktorými disponuje vo veciach, o ktorých rozhoduje (pozri rozsudky z 26. januára 2017, Mamoli Robinetteria/Komisia, C-619/13 P, EU:C:2017:50, bod 117 a citovanú judikatúru, a z 12. novembra 2020, Fleig/ESVČ, C-446/19 P, neuverejnený, EU:C:2020:918, bod 53).

436 V prejednávanej veci treba poukázať na to, že informácie uvedené v spise, ako aj vysvetlenia poskytnuté na pojednávaní sú dostatočné na to, aby Všeobecný súd mohol rozhodnúť, keďže bol schopný prijať užitočné rozhodnutie na základe návrhov, žalobných dôvodov a tvrdení uvedených počas konania, ako aj s prihliadnutím na dokumenty predložené účastníkmi konania.

437 Z toho vyplýva, že návrhy žalobkýň na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania treba zamietnuť.

438 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že žaloba musí byť zamietnutá v celom rozsahu, pričom nie je potrebné rozhodnúť o prípustnosti subsidiárne vzneseného návrhu žalobkýň na zrušenie článku 1 napadnutého rozhodnutia.

O trovách

439 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku sa účastníkovi konania, ktorý nemal vo veci úspech, nariadi, aby nahradil trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyne nemali vo veci úspech, je potrebné uložiť im povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania, ako aj nahradiť trovy konania vynaložené zo strany Komisie a Banco Santander v súlade s návrhmi týchto účastníkov konania.

440 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú svoje vlastné trovy konania. Španielske kráľovstvo, Parlament, Rada a Komisia teda znášajú svoje vlastné trovy konania. Podľa článku 1 ods. 2 písm. f) rokovacieho poriadku pojem „inštitúcie“ označuje inštitúcie Únie uvedené v článku 13 ods. 1 ZEÚ a orgány, úrady alebo agentúry zriadené Zmluvami alebo aktmi prijatými na ich vykonanie, ktoré môžu byť účastníkmi konania pred Všeobecným súdom. Podľa článku 42 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 je SRB agentúrou Únie. SRB teda znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia rozšírená komora)

rozhodol takto:

1. **Žaloba sa zamieta.**

2. **Spoločnosti Algebris (UK) Ltd a Anchorage Capital Group LLC znášajú vlastné trovy konania a sú povinné nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii a banke Banco Santander, SA.**

3. **Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB) znáša svoje vlastné trovy konania.**

Van der Woude Jaeger Kreuschitz

De Baere Steinfatt

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 1. júna 2022.

Podpisy

Obsah

Právny rámec 2

Okolnosti predchádzajúce sporu a skutkové okolnosti, ktoré nastali po podaní žaloby 6

O situácii banky Banco Popular pred prijatím programu riešenia krízovej situácie 6

O ďalších okolnostiach predchádzajúcich prijatiu programu riešenia krízovej situácie 8

O programe riešenia krízovej situácie banky Banco Popular zo 7. júna 2017 11

O skutkových okolnostiach, ktoré nastali po prijatí rozhodnutia o riešení krízovej situácie 12

Konanie a návrhy účastníkov konania 13

Právne posúdenie 14

O prvom žalobnom dôvode založenom na tom, že Komisia nepreskúmala program riešenia krízovej situácie pred jeho schválením 16

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia 21

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti služobného tajomstva a dobrej správy vecí verejných 23

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení pri uplatňovaní článkov 14, 18, 20 až 22 a 24 nariadenia č. 806/2014 29

O prvej výhrade týkajúcej sa spoľahlivosti ocenenia 2 a jeho predbežnej povahy 31

O druhej výhrade týkajúcej sa úprav vykonaných spoločnosťou Deloitte 33

O tretej výhrade týkajúcej sa rozpätia použitého v ocenení 2 40

O šiestom žalobnom dôvode založenom na porušení práva byť vypočutý 42

O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení práva vlastniť majetok 51

O návrhoch na prijatie opatrení na zabezpečenie priebehu konania 56

O trovách 57